

MAGYAR CSERKÉSZ

XIV. ÉVF. 8. SZÁM.

Ára 50 fillér.

1933. ÁPRILIS 15.

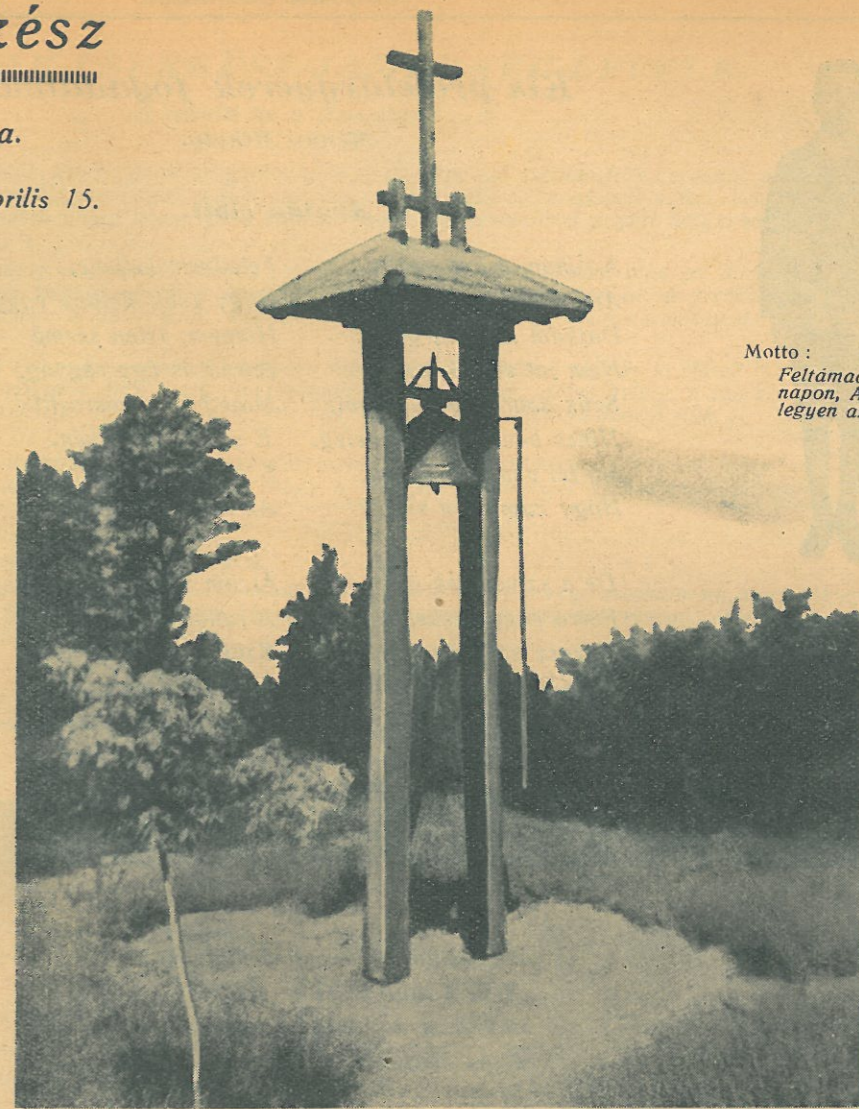
A GAZDASÁGI HIVATALBAN KAPHATÓ KIADVÁNYOK ÁRJEGYZÉKE:

Cserkészpróbák:	
Temeszy: Cserkészkönyv. VII. kiadás	P 2.—
— Magyarország története	1.—
Dr. Fodor: Magyarország földrajza	—24
Bödy: A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jelvények	—80
A mi törvényünk	—20
Különpróbák:	
Vezetőtiszti Testület: Térképészet	—80
Krisz: Kerékpározás	1.—
Óveges: Időjárás és időhatározás	—90
Vezetőtiszti Testület: Céllovészet	—60
— Gépkezelés	—60
Erzbrucker—Sztrilich: Vízicserkészlet	1.20
Wittvinds: Csónakok kezelése és javítása	—30
Dr. Batori József: Cserkészszellem a vízen	—50
Simó: Vízrendészeti ismeretek	—40
Gyakorlati cserkészlet:	
Sztrilich: Táborozási könyv	2.—
Sztrilich: Tábori munkák	—80
Hunyady: Tábori szakácskönyv	1.50
Nagy Főnök: Vadászósvényen	1.20
Bánlaky—Hesz—Sztrilich: Játékoskönyv	1.20
Spielenberg: Magyar cserkész daloskönyve	1.20
Bárdos: 101 magyar népdal	1.50
Cserkészpark: Cserkészfeladatok	—40
Karácsonyi: Regős káté	—60
Vízitelep: Tengerre magyar	—30
Leopold Zimmermann: Bilder-Spiel	3.50
Spielhandbuch 1.	3.—
2.	2.50
3.	3.—
4.	3.—
5.	3.—
6.	—30
Vezetőtiszti Testület: Hajítás	1.—
— Repülés... ..	—
Vezetői-könyvek:	
Major: Az ős megteremtése	1.—
— Az ős élete	1.—
R. E. Philipps: Az ős rendszer és a tiz törvény	1.—
Sztrilich: A gyakorlati ősvezető	1.—
— Csapatmenetrend	—50
— Táborozási menetrend. I.	—30
— Táborozási menetrend. II. A táborvezetés	—40
Faragó: Az öregcserkész útjain	—40
— A kistű és a cserkészlet	—40
Baden Powell: Pfadfinder	—50
— Pfadfinderführer	—50
Költemények, színdarabok, regények és elbeszélések:	
Dr. Radványi: Színdarabok	—20
Koszter Atya: Mesének a kulisszák	—20
Sik: A magyar fiú szavalókönyve. Kötve P 8., füzve	—20
Vezetőtiszti Testület: Vitézi tettek	—20
Radványi: Napsugárlevétek	—20
E. T. Seton: Két kis vadóc	—20
— Erdőlakók	—20
— Rolf	—20
Farkas: Hadak útján	—20
Koszter Atya: A pszichofutballisták	—20
Harangi: Robinson unokái	—20
Temeszy: Élni!	—20
— Győzni!	—20
Szabályzatok:	
Szervezési és eljárási szabályzat, 1930.	—30
Kiképzési szabályzat, 1932.	—30
Cserkész ruházati szabályzat, 1931.	—30
Gyakorlati szabályzat, 1928.	—30
Cserkészvezetők képesítési, megbízási és igazolási szabályzata	—30
A M. Cs. Sz. fegyelmi bíróságának szervezési és eljárási szabályzatai	—16
Kiscserkész szabályzat	—60
Táborozási szabályzat	—60
Stanoilovic: A cserkészjáték szabályzata	—60
Egyéb kiadványok:	
Sik: A cserkészlet	40
Hermann: Kopenhágai jamboree	—
Sik és Zsembery: Nemzeti nagytábor emlékkönyve	—
A Magyar Cserkészszövetség legutóbbi évei	—
Kosch: Cserkészúton Angliában	—
1930. évi cserkésznapár	—
1931. évi cserkésznapár	—
1933. évi cserkésznapár	—
The World jamboree, 1929	—
10 törvény levelezőlap 1. sorozat	—

Magyar Cserkész

Szerkeszti: Koszter Atya.

XIV. évf. 8. sz. Budapest, 1933. április 15.

Motto:
Feltámadt Krisztus es
napon, Alleluja! Hála
legyen az Istennek!

HUSVÉTI KALEIDOSZKÓP.

Husvét vasárnapján vezetők és fiúk együtt állunk a templom oltára előtt és aztán alleluját énekelve, a feltámadás varázsvesszőjével érintett ünnepi lélekkel megyünk ki a szabadba, napfénybe, tavaszba! Ugy érzem, meg kell állnom a virágzó fáktól körülvevett, magános harangláb mellett és két kézzel belekapaszkodnom a kötélbe, húznom, húznom a harangot, hogy mindenki felfigyeljen és mindenki meghallja a nagy hírt: Feltámadt Krisztus e napon! ...

Ilyenkor két napon át a legmagasztosabb gondolatnak zengenek a harangok: Krisztus feltámadt! Szép a karácsony bája, vonzó a szeretet melegének poézise, de nekem úgy tetszik ez az erős, férfias, komoly ünnepi vasárnap. Lelket hoz, tette mutat, többre serkent: egyszóval, bátor megindulásokat, nagystíliú kikezdéseket állít elénk. S érzem, hogy sebezzen dobog a szívem, kifeszül a mellem: büszkébb vagyok a husvétszínű liliomra.

Diadalmas ünnep: átzúg, végigharsan és viharzik a lelkeken: Feltámadt! Alleluja! Reggel harsogó napfényben járjuk a Kálváriát és a tizenhárom stációnál feszesen tisztelgünk. Tizenhárom ékkő Jézus földi útján. Ritkán száll meg bennünket ennyire erős, lendületes, nagyszerűen cserkészies érzés. A bűnbánat és bőjt lemondó lilaszínét felváltotta az öröm, boldogság és derű lilomszíne.

Emlékszem rá, tavaly volt. Husvétreggeli pompás napfényben fürdött minden. Láttam, ártatlan kis jószág, úgy három éves lehetett. Hőfehér, lilomszínű ruhácskájában tipegett felém. Apró kacsóját beletemette edesatyjába és azzal a ragyogó, tiszta, égkék, csodálkozó szempárral bámult bele a világba, rá a napfényre, a reggeli zártredőnyű hangulatra és örült, kacagott és tapsikált. Ebben a tiszta gyermekszemben láttam meg a husvét jelentőségét, értelmét és célját. Ez volt legszebb husvét élményem: az Erő ünnepén.

Minden gondolat husvét, ha az Élet felé tör. A rosszat felcserélni a jóval, a jobbat, a legjobbal, szóval a lehető legjobb munkát végezni. Husvét gondolat az erő, a szépség eszméje és a lilium csíráját hordja magában. Husvét gondolatok, allelujás indítások, amelyek még az öngyilkosjelölt Faust kezéből is kidobják husvét reggel a méregpoharat.

A husvét belénk diktálja, hogy a természet rendjében újra itt minden, ami szín, dal, melegség, illat és fény. Ilyenkor tavaszt várunk. Sokat ígérő sejtéssel és huncut kíváncsisággal nézegetjük a rügyek pattanását és hallgatjuk a fűmag zsendülését. Sok férfias szépség és ártatlan, gyermeki báj van ebben a mozzanatban. A husvét időszakban jobban bejelölésünk és figyeljük cserkészjövők egész szépségének, életünk lilimos tavaszának kibontakozását.

A husvét nem cserkészidő, nem cserkésztalálmány. De feltámadás, erő, lélek áradása, a győzedelmes jó ünnepe és mint ilyen, a leggyönyörűbb kerete a cserkészmunkának. A husvét hangulatába bele kell állni, átélni a nagypéntek, nagyszombat után a feltámadást hozó husvétvasárnap élményét és akkor kitör a lelkekből a felszabadult Erő dala, az alleluja! Egyetlen ünnep hangulatába sem tud a lilimos cserkészfiú olyan igazán beleállni, mint a feltámadt Krisztus ünnepének lendületes, feltörő hangulatába. A husvét creje: a lilium hegemoniája. A Mester diadala: a lilium győzeleme. A pokol leigázása: a lilium imperiuma. A halál vazallusai a lilium szolgái.

Schnattner Szigfrid,

Mutatvány a 10 cserkész-törvényt ábrázoló cserkészlevelezőlap-sorozatból. A sorozat ára 80 fillér. 10 sorozat vételénél 1 sorozatot ingyen kap a rendelő. Vidéki rendeléseknél a portót felszámítjuk. — Kapható a Gazdasági Hivatalban.

Kis proletárgyerek fogadalma.

Mentes Mihály.

Avatás előtt.

A ruhám csupa rongy,
Arcom sovány, fehér.
Dajkám a néma gond:
Nem jut elég kenyér.
Szűk szurdékban lakom;
Nincs benne csöpp meleg.
Ha tél van, hallgatom,
Hogy zúgnak a szelek.

De a szívemben itt
Forró vágy énekel:
Tavaszi szépségeit
Nekem is látni kell.
És járnom a mezőt,
Fogócskát játszani.
Jut csak annyi között
Nekem is valami.

Felednem kellene,
Hogy csak koldus vagyok,
Hinnem: Isten szeme
Énrám is úgy ragyog,
Mint bárki másra itt
E széles földtekén,
S játszhatik, bizhatik
Az is, aki szegény.

Arcom sovány, fehér,
A ruhám csupa rongy.
Szűkös biz' a kenyér:
Dajkám a néma gond.
Most mégis valami
Vakmerőt merek:
Akarom hallani,
Lehetek-e gyerek?

Avatás után.

Azt szokták mondani a nagyok:
„Nem a ruha teszi az embert“.
Miért van hát, hogy most cserkészházában
Mégis egészen más vagyok?!

Mintha az ég kiderült volna,
Mintha a jég most olvadt volna el.
Mintha nagy messziről valahonnan
Felém integetne egy kicsi falu tornya.

Szívemen itt a cserkészliliom:
Jelvénye tisztaságnak s becsületnek.
Ígéret is, hogy a sok szép magyar virágból
Énnekem is jut néhány kis szírom.

Emberektől szívem már nem remeg, fél:
Mindenki mosolyog rám, mindenre mosolygok,
Hisz minden ember, gazdag és szegény,
Kicsiny és nagy: mind valamennyi testvér.

Köszöntöm a cserkésztestvéreket!
Köszöntöm az embertestvéreket!
Boldog gyermekszívem téged köszönt,
Testvéri szeretet!

Az ég is mosolyog: Isten szeme ragyog.
Kérdeztem és itt van a felelet;
Eljegyzí egész életemet:
Én is gyerek vagyok! Én is ember vagyok!

Öcsike,

Jöjj a templomba a nagyhét ünnepi napjain!
Tudod, hogy a husvét nagy napjainak liturgiájánál fontosabb
nincs az egész egyházi évben?
Csodák útja a nagyhét szertartásai.

Nagycsütörtök: A legnagyobb szeretet csodája: az Oltári-
szentséget szerzi Krisztus, hogy velünk lehessen a világ vége-
zetéig. — S a legnagyobb hálátlanság fekete napja: Krisztust
elárulja az apostol, elhagyják a tanítványok, megtagadja Péter
s a Nagytanács előtt egyedül marad.

Nagypéntek: A megváltás csodája. A véres Krisztus végig-
járja a Golgothát és meghal értünk a Kereszten. A fájdalom és
elhagyatottság vádpontja, amikor keservesen felkiált: Eloi, Eloi,
lámmá szabaktáni! . . . Aztán megnyílik a sziklasír.
Nagyszombat: Krisztus a sírban. Tompa, reménytelen gyász.
A katolikus templomok gyönyörű szertartásai: tűzszentelés, hus-
vétí gyertya és keresztvíz szentelése.
Husvétvasárnap: Feltámadt az Ur!

Öcsike, a husvétí szünidő ne csak tavaszi kirándulás és próba-
tábor idejét jelentse számodra. Krisztusra is gondoldj és hívó-
érző cserkészlélekkel állj bele a nagy napok liturgiájába!

A MAGYAR CSERKÉSZ JAMBOREE-LEVELE.

„. . .It would be a fine thing . . .“

Elöttem az amerikai cserkész-sajtófőnök levele. Arról tárgyalunk, hogy az amerikai cserkésziük kapjanak a Jamboree-újságban egy „nemzeti-sarkot“, amelyet egészen önállóan, maguk a fiúk szerkesszenek. Óriási lelkesedéssel állnak bele a fiúk a munkába. „It would be a fine thing . . .“, nagyszerű dolog lenne, ha a fiúk az Önök szerkesztőjével együtt dolgozhatnának . . .“ — írja Mr. E. S. Martin.

Van egy szenzációs tervünk. Angol, amerikai, francia, német, stb. „sarkok“ a tábori lapban, ahol az illető nemzetek fiai úgy küldenek be verseiket, cikkeiket, híreiket, mint ahogyan ti hozzátok, vagy külditek egész éven át. A szerkesztőségben állandóan hullámozik majd a tarka nemzetközi tömege a fiú-íróknak, költőknek, hozzák majd a legfrissebb termékeiket.

Mennyi lesz közöttük a magyar?

Ott leszel-e te is, abban a cikkel tolongó, szerkesztő, dolgozó tömegben? Készülsz-e rá már jó előre?

Ez lesz az első világújság, amelyet maguk a fiúk írnak, korrigálnak s készítenek az utolsó betűig, a szerkesztő csak segít, válogat, javít, megbeszél, kér, követel, verekszik, az íráshoz nem jut, mert minden helyet lefoglalnak a fiúk.

Csak az idegenek? Ti nem?

Levelek tömegét hozza a posta napról-napra. Cikk, vers, kérdés, kérés . . . Még több kell! Tízszer annyi! Ötvenszer annyi! Minden fiúval személyes ismeretséget akarok! Te nem érzed, hogy a Magyar Cserkészzel személyes kapcsolatban kell állnod? Velem dolgoznod, minden lelki kincsedet nekem küldened?

A lelkedet akarom látni, ismerni, megszeretni!

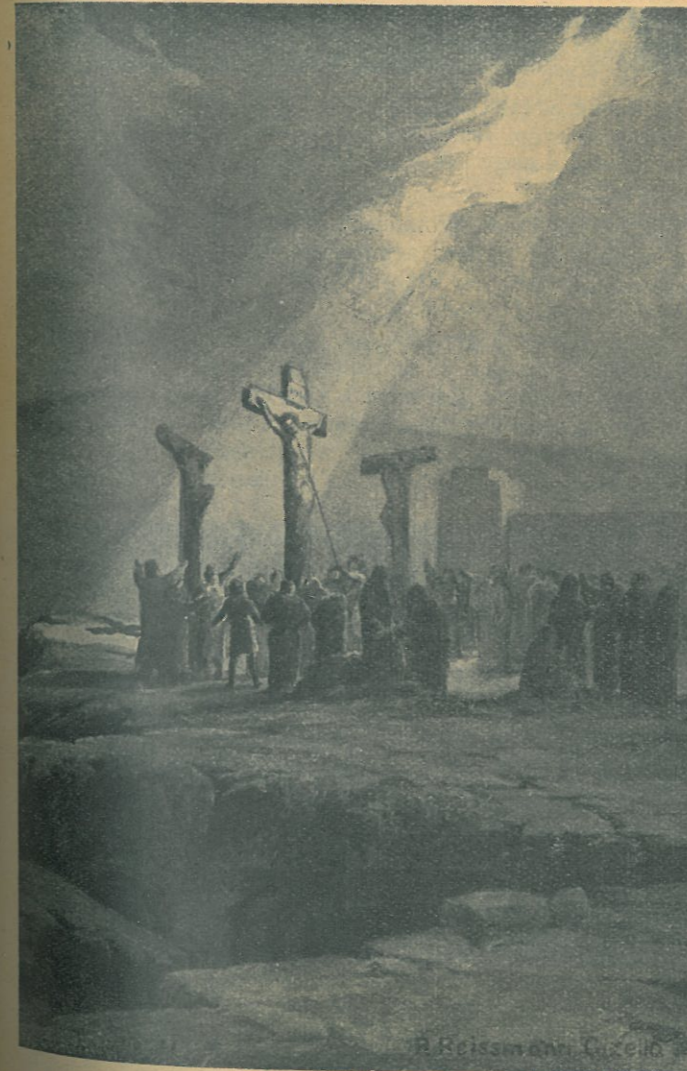
Együtt akarok dolgozni veled. S akarom, hogy velem dolgozz!

Ha a Jamboree-tábor szerkesztőségét napról-napra megostromolnák írásaikkal a lap régi munkatársai, hónapok óta vele dolgozó magyar fiúk! És minden nap éreznéd, amint a tábori újság legújabb számát a kezvedbe veszed, ezen és ezen dolgoztam, ebben én is benne vagyok, részecskéje vagyok a lapnak! . . .

It would be a fine thing! Wouldst it?

Várlak!

a MAGYAR CSERKÉSZ.

1900 évvel ezelőtt állt a kereszt a Golgothán. Sötét volt s a lehaj-
lott fejű csüngő Krisztusra rámutatott a pogány százados: E-
valóban Isten fia volt! És a Megváltás fenséges ténye lett azóta
és lesz mindig a világ világossága. Nagypéntek csodája. Isten
Fia meghalt a kereszten, hogy minket megváltson!

Üresen álló kereszt a Golgothán; üresen álló sír a szikla mélyén.
A látogatóknak, akik földben, sötétben, sírban keresik Őt, an-
gyal jelenti: Nincs itt, feltámadott! S az üres sírból indult világ-
történelmi útjára a győzedelmes kereszténység. Husvétvasárnap
csodája: Krisztus legyőzte a halált, feltámadott!

Mi türes, tagadás, én bizony bevallom, hogy ifjabb éveimben nem számítottam a legpéldásabb gyermekek közé. Szegény, jó édesapám és édesanyám gyakran esett kétségbe jövőm sorsunk felett, miután előzőleg néminemű erkölcsnemesítő nadrágorolást műveltek rajtunk, amikor egy-egy balul sikerült vállalkozás után Sándor bátyámmal együtt megtépázva haza sompolyogtunk.

Jó testvérek voltunk. A fenn vázolt egyoldalú családi háborúskodások okai rendszerint közös vállalkozások valának s közösen fogadtuk a sors sújtó kezét. (A sorsot és annak sújtó kezét édesapám személyesítette meg nem kis sikerrel.) Csak míg Sándor bátyám spártai komolysággal, némán tűrte a szenvedéseket, én rendszerint olyan ordítást vittem végbe, hogy az egész szomszédság összeszaladt csodájára s így mindig sikerült némi engedelményekre szert tennem, ami, tekintve édesapám nehezen lágyítható szívét, világviszonylatban is jó eredménynek számítható.

És bizony elég gyakran került sor ilyen kisebb-nagyobb családi háborúskodásra. Kalandos, csapongó fantáziánk mindig talált valamit, aminek sikerült kivívni a családi kör osztatlan nemtetszését.

(Sajnos, ez azóta is így van. Bátyám Ausztrália kimondhatatlan nevű vidékein kóborol, én meg vers és miegyéb írására adtam fejemet, ami a család véleménye szerint, nem tisztességes embernek való szórakozás.)

Mintha ma történt volna, úgy emlékszem még most is arra a vasárnap délutánra, amikor édesapám váratlan megjelenése nagy-nagy hadi dicsőségtől fosztott meg bennünket.

A nagy világháború elején voltunk s a mi külön társadalmunkban is kiűtött a háborús láz.

Egyik napon elhatározta a Hársfa-utcai haditanács Kismihók János fővezérrel az élen, hogy nem tűrjük tovább a cukorgyári gyerekek garázdálkodását a mi vadászterületeinken, hanem kiássuk a harci bárdot.

Csak Benke János, a lányoslelkű tábornok próbált tiltakozni, de sikertelenül. A háború elkerülhetetlen volt.

Csak még a hadüzenetet kellett elküldeni. Bátyám neki is látott rögtön, hogy piros tintával, halálfejekkel kicifrázva, megszerkessze az okmányt, mi pedig Kismihók Jancsival zord cselekedetet eszeltünk ki.

Meglestük a Bajzikék lompos kutyáját, a Pajtást és egy vakmerőnek nevezhető haditettel beragadtuk Jancsiék kertjébe. Jancsi aztán kihozta az alig egy hetes nikkelezett nyírógépet s nekiláttunk megnyírni a Pajtást.

Sajnos, csak néhány csikot sikerült kinyírni a gyönyörű bundából, mert megjelent váratlanul a hadszíntéren Kismihók néni, ezúttal ő képviselvén a sors kezét, mely ver s két pofonnal befejezte a nyírás műveletét.

Az ellenség javára történt eme beavatkozás után a hadüzenetet a Pajtás hátára kötöttük s útnak engedttük. Rohant egyenesen haza.

A riadalom, amit a hadüzenet keltett, áthangzott a mi portánkra. Mint valaha a véres kardot, úgy hordozták körül a Pajtást, háborúra tüzelve a lelkeket.

A válasz még aznap megérkezett. Ugy dobták be köre kötözve Kismihókék ablakán. Egyetlen zavaró körülmény az volt, hogy a kő zárt ablakon ment keresztül s Kismihók néni szomorú következetlenséggel az ellenség pártjára helyezkedve, ismét Jancsit kapta két tenyere közé.

A seregek találkozáját vasárnap délutánra állapítottuk meg.

Próbb-nagyobb előcsatározások után (Benke Jóska például a Kaposnál az összes vízben lubickoló cukorgyári gyerek inge újját bekötözte és teletömte csalánnal, amiért aztán bevették az orrát) elérkezett végre a vasárnap.

... Aznap valami nagy családi látogatásra készültünk. Édesanyám szép, fehér matróruhába öltöztetett bennünket s kiadta a nagy ruhavigyzási filalmat. (Ezt szerettem legkevésbé.)

Eljött a délután. Szomorúan ödöngtünk az udvarban. Mit csináljunk? A harc nemsokára kezdődik — mi arról nem maradhatunk el. Viszont nagy veszedelmek vetettek árnyékot szökési terveinkre is.

Eh, nem lehet meghátrálnunk. Inkább jöjjön a hősi halál — akárom mondani — az elnadrágot.

Édesapám délben jött haza a vasútról s ebéd után kissé lefeküdt aludni. Ezt az alkalmat használtuk ki s teher matróruhánkkal nekivágtunk a kerítéseknek, hogy mielőbb a hadszíntéren lehessünk a cukorgyári iparvágány körül.

Ott már javában folytak a hadműveletek. Kövek, csatakiáltások, néha rémes bömbölés hasítottak bele a levegőbe.

Pár röpké pillanat s mi is elfeledkeztünk minden kellemetlen előérzetről és vad rohanással vetettük bele magunkat a háborúba.

Meg is volt a gyors eredmény: az ellenség hátrálni kezdett.

A következő pillanatban Sanyi bátyám hatalmas hadvezéri talentumról tett tanúságot elkiáltván magát:

— Beszorítani őket a halastóba.

A terv nagyszerű volt. Még Hindenburgot is megelőztük vele. Lehet, hogy ő is innét kölcsönözte az ötletet a Mazúri tavaknál végrehajtott bravúrhoz.

A jelszót tett követte s az ellenséget kezdtük úgy szorítani, hogy a halastavat el ne kerülhesse. A cukorgyáriak kétségbeesetten védekeztek, de hiába, a gyűrű mind öszszébb szorult. A sorsot feltartóztatni nem lehetett.

Igen ám, de a sors tréfálni is szokott, sőt, amint már mondtam, néha az édesapám szokott szerepelni a sors képeiben.

... A harc már-már kézitusára fordult, amikor hirtelen rémületes látomás fagyasztotta meg bennem a vért: 50–60 lépésre, a vasút mellett állt az édesapám s bizonyára

örvendezve gyönyörködött benne, hogy két fia milyen hősiiesen küzd az ellenség ellen.

A következő pillanatban oldalba böktem a bátyámat.

— Sanyi! Az édesapánk!

— Hol??...

— A vasútnál.

Egy szempillantás, aztán gyérünk. Nem volt időnk rá, hogy értesítsük hiveinket a visszavonulásról. Gyors elhatározással tűntünk el, sorsára hagyva a már-már diadalmaskodó sereget.

Az ellenség megérezte a váratlan segítséget és újult erővel látott a védekezéshez. Megfordult a szerencse. Kismihók Jancsit hárman elkapták s ő lett a halastó első áldozata. Anélkül, hogy ideje lett volna a levetkőzésre, bele-szánkázott a vízbe.

A többi, látva a vezér vesztét, vad futásban keresett menedéket. Az ellenség egész a határokig üldözte őket, nagy segítséget kapván az üldözéshez Bajzikék Pajtásában, aki is a kerítésen való átmászásban akadályozta sikeresen az üldözőteket.

*

Tavaszi dalosok, szóljatok!

Csodálatosan gazdag aratásunk van a fiú-lelkek szántóföldjén. Mennyi gondolat, mely érzés, felcsillanó szépség! Szóljatok, fiúk! Az „új beszéd idején“ még talán dadog a nyelv, botlik a ritmus, zökken a rím; — nem baj! Majd kisimul a stílus, majd megszinesedik a nyelvetek, hiszen tiétek a tavasz szédítő ütemű fejlődése! A Magyar Cserkész most csokrot köt a poétalelkek tavaszi virágaiból. Aki kimarad, majd helyet kap máskor! Csak szóljatok, irjatok, drága fiúk, hiszen minden sorotok, döcönő, ügyetlen sorotok is gyönyörű, eleven érték, magyar kincs!...

Itt a tavasz...

Itt a tavasz!
Az örök kamasz,
Ismét itt van az égen a nap;
Bárhova int,
Friss, üde színt
Messze a földnek a felszine kap.
Kacag a föld,
Mosolyozt
Visz szét a földre a pajkos napsugár.
Kitárt karokkal,
Szomjas ajakkal
Száz kis palánta friss melegre vár.
S harsog az élet.
Már feketélnek
A friss hantok az eke nyomán;
Tűnnek az árnyak
És a világnak
Feldobog újra a szíve korán.
Hej, de az árnyak
Visszakívántak
Hozzát a jajgató böjti szelek.
Ujult fagypáncél
Göggel beláncol
S tartja keményen a régi telet.
A derüs égen
Hirtelenében
Sok lomha felhő fődí el a napot,
Sátáni álmok,
Gúnykacagások
Kiáltják: Az ifjú föld újra megfagyott.
Félre, te sátán,
A föld halála láttán!
— De nem sokáig tart a szunnyadása!
Ha az égi út
Magasabbra jut
S áttöri a forró sugár a ködöt
És olvaszt, éleszt: Ez lesz az örök
Dicső élet hajnalpirkadása.

Szarka István.

Fergetegben.

Szívít a téli szél és hordja a havat,
Meggzúnt minden élet a szürke ég alatt.
Egyedül vagyok a Duna védő gátján.
Nyitott ingemen át a szél ki-be járkal.
Hűtöm a testemet, hűtöm izzó vérem
S megnyugszik a lelkem,
Felkorbácsolt vérem.

Jó így állani szemben a viharnak
S ha a kísértések szemembe kacagnak,
Fejemet fölvetve dacosan, keményen
Szembebe kiáltni, hogy csak azért is: Nem.
Küzdeni a bűnnel, vállalva harcolni
És a csatát soha-soha fel nem adni.

Nemes László.

Tavasszal.

Hivogat az élet, a napfényes róna,
A zsendülő vetés, az új magyar nóta.
Hivogat az erdő sok ezer csodája,
Madár fütyölése, szarvas kiáltása,
Lombok susogása.

Hívnak már a hegyek kéklő koszorúi,
Omladozó várak borongó romjai.
Hívnak a bogarak, a hangyák, a méhek,
S már előre sok-sok titkot elmesélnek,
Ugy sem akar mást, csak örömmel kiáltni
Lelkem ennyi vágnak nem tud ellenállni,
Megyek... Megyek... Megyek.

Nemes László.

Diákszerelem.

(Törődék.)

Képzelt játéka, ismeretlen ösztön
S fiatal emberrügy hajladozik rögtön.
Bűnös gondolatok s a kéz ölelése
Az élet szavának félreismerése.

Nemes László.

Nemsokára kelepel már a golyamadár a háztetőn.

A Bűn.

Előttem a tankönyv,
Táncolnak betűi, mint örült ördögök.
Forrong bennem a vágy, érzéki inger,
Jaj! — hamar elestem.

De felkelek, mert a bűnben is,
Felém int biztatón a Kereszt,
S az örök boldogság honából
Felém nyúlnak az áldott
Krisztus kezek.

Nemes László.

Bűbajos álmok...

Bűbajos álmok fognak néha el
És szemem előtt halkan elvonulnak
Csodás, pompás képei a multnak.
Ragyogva jönnek, tűnnek egyre fel
A büszke Hellas; Róma birodalma,
A barbár népek nyers, vad, új uralma;
Lovagkor, fényes tetteid,
Hős dalaid büszke képe...
S a trubadúr lány húrjai
Epedve zengik: Erte, Erte...
... Sötét öledből öserő,
Miyen nemes nép tört elő?
Magor szülötte, jó lován.
... És fordul év az év után.
És így tovább, míg annyi kép,
Olyan dicső, nagy, büszke, szép...
— De nincs idő; a munka hív, iszív.
S csak ritkán, nagyon ritkán mesélhet a
Szarka István, 44. cs.

IGAZVERETŰ CSERKÉSZFIÚK

A Jamboree küszöbön áll, minden magyar cserkész szeme Gödöllő felé tekint, minden magyar cserkészfiú álma a Jamboree-táborba való eljutás biztosítása. Ugy, mint ahogy négy évvel ezelőtt egész Angolország ifjúsága a Jamboree jegyében élt. De természetesen ez a Jamboree-láz csak úgy jelent valamit, ha abból értékek maradnak vissza, ha a Jamboree nem lesz csak pusztán ünnepség, díszháborozás, de annak eredményeképpen minél több szívben, cserkész- és nemcserkészszívben marad meg valami abból a cserkésztestvérségből, melyet úgy megcsodáltunk kint Angliában, abból a segíteni készségből, mely a cserkész legszebb erénye.

Azért mondom ezt most el nektek, mert a nyáron alkalmam lévén kint járni Angliában, ismételt esetben tapasztalhattam, hogy mekkora hatással dolgozik a cserkészgondolat. Új élményeim sorából előszedek hát nektek most néhány kis apróságot és elétek adom azzal, hogy okuljatok belőle.

Anglia leglátogatottabb kikötője a szárazföld felől a csatornán át érkező utasok részére Dover. Itt van a kikötő mellett a vámhivatal és az útlevélosztály is. Az ellenőrzés nagyon szigorú volt a nyáron, mert már az angol beutazási vízum elnyerésekor egy hatalmas kérdőívet kellett kitölteni a vámhatóság és útlevéllenőrzés részére három fényképpel, kiszállás előtt a hajón ki kellett tölteni ismét sok kérdéses a kikötési jegyet, a kiszállás után pedig az angol és külföldi alattvalókat egymástól elválasztva, külön-külön történt az ország területére való belépés elbírálása s a tartózkodási engedély megadása. A külföldiek csoportjában alaposan és lassan megy a munka. Nagyon sok kérdést tesznek a hivatalnokok, akik előtt ott fekszik már az útlevél. Sor kerül végre reám is. Utlevelemben még a birkenheadi Jamboree idejéről cserkészruhás fénykép van. A hivatalnok felnyitja az útlevelet s amint megpillantotta bent a cserkészképet, abban a pillanatban széles mosoly suhan el ajkán s egy kérdés nélkül azonnal megkapom a tartózkodási engedélyt. Általános az utitársak csodálkozása, hogy ilyen simán szabadultam meg.

Londonban Péter-Pál napján a Szent Patrik templomot, London egyik legrégebbi katolikus templomát kerestem. Késő délelőtt volt már és még az ünnepre való tekintettel szerettem volna misét hallgatni. A szállóban egy német pap említette, hogy a Szent Patrikban van késői mise. Meg is magyarázta úgy általában, hogy merre találok. Mikor azonban az utcába értem, az utcasorba beépített torony nélküli templomot sehol sem vettem észre. Tanácstalanul sétáltam tovább s a rendőr sem tudott felvilágosítani, hol találok. Amint az utcán tovább megyek, velem szemben kezét cserkészköszöntésre emelte egy fiatalember, aki észrevette a gomblyukban cserkészjelvényemet. Rajta a farkaskölyök-vezetők hatalmas farkasfeje díszelgett. Természetesen megállítottam s mert első szavával elárulta, hogy katolikus (a katolikus papot a katolikusok father-nek szólítják, az angol, vagy másvallású részéről a pap megszólítása Sir), rögtön a templom után érdeklődtem. Utba is igazított, sőt el is kísért, útközben pedig még be is mutatott egy másik fiatalembernek, aki ugyancsak csapatjának tisztje volt. Elbeszélgettünk az úton és elmondta, hogy résztvett a birkenheadi Jamboreen, sokat járt a magyar táborban s igen jó emlékei vannak a táborról. Végtelenül örvendett, hogy segítségemre lehetett. Sajnálom, hogy nevét elfelejttem és címét elvesztettem. A társaságomban lévő danzigi német professzor odavolt az ámulattól e cserkésztestvérség láttára és még napok múlva is emlegette ezt a szíves testvérséget és köszöntést, mely útbaigazításunknak kiindulója volt.

Őszintén szólva elgondolkoztam azon, hogy otthon inascserekszeim hányszor panaszkodtak arról, hogy diákok nem fogadják köszöntésüket s kisfiúk várják, hogy ezek a 17—18 éves fiatal emberek előre köszönjenek nekik. A múltkor pedig egy pa-

Svájc: az örök derű hazája.

(Szold felv.)

rancsnok panaszkodott cserkészekre, hogy még őt, a felnőtt férfit sem üdvözölték az utcán a cserkészek. Lehet-e igaz az, hogy a cserkész minden cserkészt testvérének tekint, ha a testvéri üdvözlés hiányzik? S ha az nincs meg, lehet-e szó arról, hogy a cserkész jó szívvel segít? Az én fentemlített esetemben mindez csak úgy volt lehetséges, hogy a testvéri köszöntés révén összeismerkedtünk.

Megérkeztem Irorszag fővárosába, Dublinbe. Az írek és angolok késhegyig menő ekéseregett harcot viseltek egymással egészen 1922-ig, fegyverrel kézben álltak szemben egymással a szabadságjogukért küzdő írek, az elnyomó angolok. Maga Chesterton, a nagy angol író jegyezte meg azt, hogy az angol-ír kérdés akkor lesz megoldható, ha az angolok megtanulják az ír történelmet és az írek elfeledik az angol történelmet. Ma a heves harc tovább tart, de most már parlamenti úton politikai és társadalmi fegyverekkel. Ennek a harcnak egyik fejezete az ősrégi gael nyelv feltámasztásáért folyik, melyet Irorszag népe ma is beszél, de amelyet az értelmiség elfeledett és az angollal cserélt fel. Sokan viselik már azonban azt a jelvényt, mely előre is elárulja, hogy a jelvény tulajdonosa csak az ősi nyelven hajlandó polgártársaival érintkezni. Így aztán a hivatalos, a Nemzetközi Iroda által elismert ír cserkészszövetségen kívül, mely angolbarát, van másik is, melynek tagjai nem tartoznak ily elismert cserkészszövetséghez, egyenruhájuk színe is más, mint a hivatalos szervezetben tömörülteké, valamilyen katolikusok és sokkal számosabban vannak, mint a hivatalos ír szövetség tagjai.

Dublinben az állomáson villamosra ültem, hogy elszállítson szállásomra. A villamoson cserkészfiúk ültek, a katolikus, nem elismert szövetség csapataiból. Hosszú, tipikus kelta koponyájukból kíváncsian tekintő szemmel nézték a cserkészjelvényemet. Megszólítottam őket, természetesen angolul s beszélgetni kezdünk. Kezdetben meglehetősen bizalmatlanul ment a dolog. Nem értettem meg sehogyszem, hogy ezek a fiú olyan furesán néznek reám, mikor én angolul beszélek hozzájuk. Megmutattam nekik cserkészigazolványomat. Erre aztán kissé jobban ment a társalgás. Próbáltam őket a Jamboree-tudásuk felől kikérdezni. Igaz, hogy ez tavaly júniusban, egy évvel a Jamboree előtt történt, de nem sokat tudtak róla. Ezen a réven jöttem rá aztán, hogy ők nem is tagjai a nemzetközi irodának, mert nemcsak a villamoson velem szemben ülő fiúk, de még egyéb vezetők sem tudtak semmit a Jamboree felől, annál kevésbé arról az országról, ahol azt megrendezik. — Nem tudtam őket lesajnálni érte. Megértettem teljesen azt, amit a kelta betűs felírás a mellükön a jobb ingzseb felett jelentett, hogy ők tulajdonképp egy kihalt ország feljajdulása ennek látára s megértettem, hogy ezek az apró kis ír hazafiak is bizalmatlanul és nem szívesen beszéltek velem az elnyomó, hatalmas angol világbirodalom nyelvén. Hiszen csak az előbb álló cserkész-törvény: a hazához való hí köteleességteljesítés törvénye élt szívükben s csak ez a számukra életet jelentő törvény szorította némileg hátra a másikat, sokat csalódott és zűnvedett nemzetük kicsi fiai előtt: amely a nagy cserkészvilág testvérségéről szólt. Őszintén szólva, mikor eltűnt előttem elutazásomkor Dublin fényárban úszó kikötője az éjjeli csöndben, a szívem fájt ezekért a helyre kis legényekért, hogy nem láthatom majd őket, vagy képviselőiket a gödöllői Jamboreen.

Dr. Szendy László.

STILSZERŰ BERENDEZÉS A JAMBOREEN.

A Magyar Cserkész mosolygós fantáziájú művésze néhány képet teregetett ki a szerkesztő asztalára.

— Hoztam néhány stílszerű tervrajzot a Jamboree-tábor számára. Minden porcikájuk magyaros és cserkészies. Ha ezt megcsinálnák, tátott szájjal nézné az idegen nációk minden cserkésze.

Igaza volt. Végignéztük a nomadsátraktól, ökörfej-motivummal

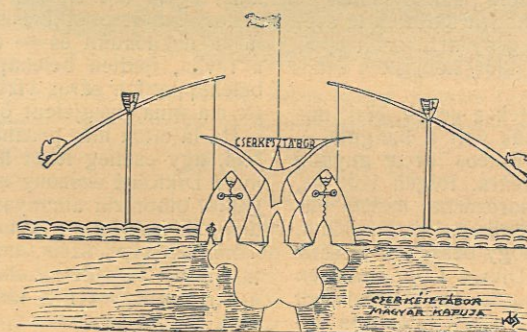
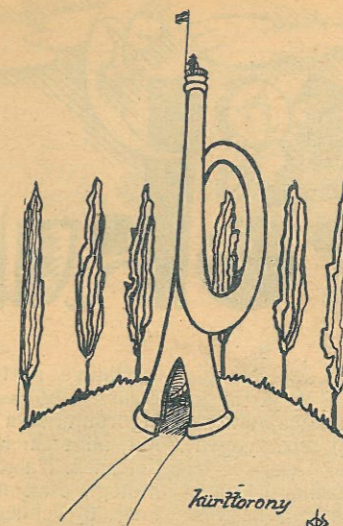
készített táborkaput, ahol a kapufélfa két hatalmas gémeskút, címerrel és még a nehezek-kövek is Magyarország alakjára faragottak aztán a zenekarok, vagy kisebb megbeszélések számára tervezett nagy színt, kupolás cserkészkalap-tetővel; a kulacs-kutat, amelynek csapjain folydogál a vízvezeték tiszta vize, vagy a legérdekesebbet: a cserkészkürt-alakú jeladótoronyt, csigalépcsővel a belsejében... Bár megcsinálni nem tudjuk, hiszen nehéz építészeti feladatokat csak sok

Igy szól a vers:

Ó, szép cserkész-tábor,
kapudat csinálom
a subámból...
Gémeskút a kapufa,
a tetején magyar címer bólogat.

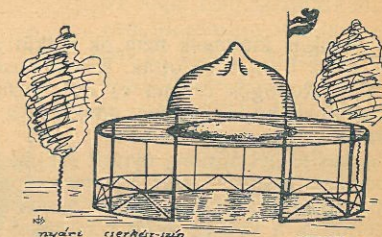
Ó, szép cserkész-tábor,
tornyodat csinálom
cserkész-trombitámból.
Csigalépcsőn felmászom,
s harmincezres cserkészvárost úgy vigyázom.

Ó, szép cserkész-tábor,
hogy megláthassalak,
alig-alig várom.

pénzzel lehetne megoldani, de annyira érdekesnek találtuk, hogy leközzöljük a számotokra: próbáljatok hasonló stílszerű építményeket készíteni s ha sikerül jó eszmérebukannotok, küldjétek be a szerkesztőség címére.

A Jamboree-sajtóraj legutóbbi gyűlésén odaadtam a fiúknak a négy képet és azt mondtam: öt percet kaptok, tessék ezalatt komoly

vagy humoros szöveget, prózát, verset fabrikálni az önmagukat magyarázó, érdekes tervekhez. És öt perc múlva jöttek a prózák és versek, köztük néhány olyan érdekes, hogy sajnálom, hogy négy-ötöt nem tudok közölni belőlük. Esztó Zoli kis versét azonban odaadom közpredára; olvassátok és csendesen állapítsátok meg, hogy öt perc alatt tudtatok volna-e hasonlót írni.

Ó, szép cserkész-tábor,
arénád készítem
régii kalapomból.
Bent a banda muzsikál
s a sokezer látogató meghallgatni mind megáll.

Ó, szép cserkész-tábor,
pompás kutat építek a
kulacsomból.
Ki a kulacs vizét issza,
vágyik annak szíve hozzánk újra vissza.

HALLÓ LEVELEZŐK, KÉSZÍTSÜNK MAGUNKNAK LEVÉLMÉRLEGET!

A postára menet találkoztam egyik „nagylevelező” barátommal. Mindjárt a kezébe nyomtam útrakész egyik leveletemet, hogy emelgesse meg s mint szakértő, mondja meg, hány gramm lehet, mert ha 20 grammnál több, akkor több bélyeg kell rá.

— Hát ez megvan úgy kb. 30—35 gramm. De tudod, Ernő, én nem járok a postára leveleket mérgetni, hanem csináltam magamnak levélmérleget s így sokkal kényelmesebben intézem el a portó kiszámítását.

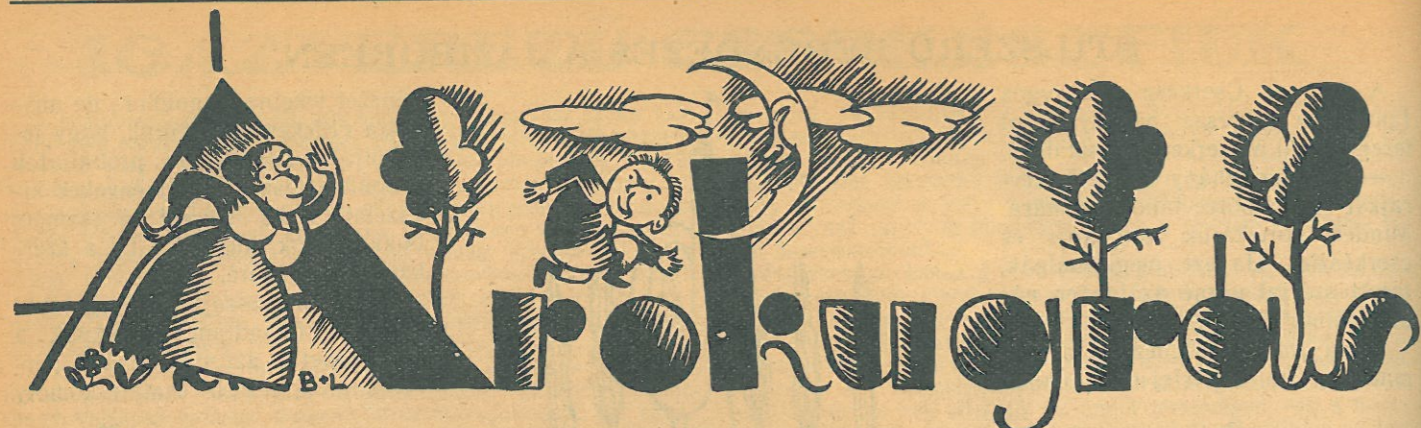
— Micsoda, te levélmérleget tudsz csinálni és ezt csak most mondd nekem? Rögtön meséld el a gyártási titkát részletesen, mert én is meg szeretném csinálni, ha nem nehéz.

— Kérlek, igen egyszerű a dolog. Szükséges hozzá kb. 35 cm hosszú és 2 cm átmérőjű egyenes pálcát, melyet üvegpapírral simára csiszolunk. Most bepoliturózunk, vagy sikatív-lakkal vonjuk be a pálcánk egyik végét. A megszáradás után egy kb. 6—7 cm átmérőjű kartonlapot ragasztunk azon végére, melyet nem vontunk be politurral. A bot másik végére pedig csavarral

kis vas- vagy ólomnehezéket erősítünk. Ezután egy befőttesüveget vízzel töltünk meg s pálcánkat belehelyezzük és a nehezebből annyit teszünk rá, vagy vesszünk le, hogy a pálcából 22—25 cm legyen a vízben. Midőn a víz és a pálcánk nyugalmi helyzetbe került, megjelöljük, meddig süllyedt a pálcát a vízben. Ezután mérlegünk tányérjára ráhelyezünk egy darab 1 dekás súlyt és ismét megjelöljük a pálcán, hogy meddig merült le a vízben. Majd mérlegünket kivéve a vízből, a két jel közötti részt felosztjuk 10 egyenlő részre s ezeket is megjelöljük a pálcán (ha fél grammot is akarunk mérni, akkor 20 részre osztjuk fel). A felosztást egész a tányérig is folytathatjuk.

Midőn mérni akarunk, vizet öntünk a befőttesüvegbe, belehelyezzük mérlegünket, ügyelve, hogy az pontosan a 0 pontig süllyedjen le, ha nem áll ott, akkor hozzáöntünk vagy kimerítünk annyi vizet, amennyi szükséges a pontos beállításához.

F. E. 123. Szeged.

A hangos kiáltások nem ok nélkül zavarták az utcát. Holnap vonulnak be a sorozottak. Kifent huszárak és legények járták a táncot. Ropogós csizma és édes pengetés, lányok kacaja, aranyos portelhető a kocsmá udvarán, a jó öreg Nap mosolyogva nézte.

A kerítésnél álltunk, nyitott szájjal szürcsölve a csillogó életet. Szemünk idegesen járt a cimbalmos ördögi kezéről a hegyes bajúskákig, a hasas hordó habos söréről a repülő copfokig. Széttörtük a kerítés léceit s fejünket átdugva a résen, nagyokat rikkantottunk. Az udvar szélén köröskörül zöld padokon ültek az öregek, meg a petrezselymet árulók. Pironkodva sütötték le szemüket a lányok, ha egy-egy táncoskedvű legény arra ment épen és örömmel lerázva minden bűt, bajt és kendőt, kezdték a csárdást.

Ugyan, ugyan, ez is mulatozás? dörmögtek a vének. Haj, mikor engem soroztak, ilyenkor este már más volt a hangulat... a bekötöttfejjű, ezerráncos szoknyás, ezerráncos arcú anyóka két szép szeme fölcillant öreg társa szavára. Régen volt az, bátyámuram. Tán ezeket nem ilyen üres sorozásba, hanem háborúba viszik. És nevetve ránk mutatott, derűsen intett nekünk.

De bár ne szóltak volna egy szót se! Ahogy beszéltek és ránk mutattak, elkezdett ám bögni az a nyápic Dikics Tóni. Ellenben ennél nagyobb baj volt, hogy a Dikics-mama tíz kilométerről is meghallotta kedvencének sírását. És akkor lett nemulass nekünk, kikkel Dikics Pali csak úgy jöhetett el játszani, ha Tónikát is viszi.

— Nem megyek én háborúba, bá, bá — ordított, ahogy száján kifért. Mi, felnőtt első gimnázisták először báva pillantással láttuk a vész felhőinek gomolygását, aztán együttes erővel igyekeztek túlkibábilni a porontyot.

— Te nyálás, nem hallgatsz el, klapac, anyámasszony katonája...

— Nem leszek én katona, ná, ná!

— A kakas csipne meg, poronty — mondta méltóságteljesen Simi. Most végezte a harmadik gimnáziumot, így ő volt a csapat kapitánya, minden jog legfelsőbb birtokosa, ellentmondást nem tűrő kényúr, okosságok, okossága —. Gyertek cickét játszani vele a kaszárnyás-árokhoz, tán elhallgat. — Megvető tekintet, elindult.

Fájó szívvel hagyott ott mulatozást, vigságot, megragadtuk Tónit kezénél, lábánál és átrohantunk vele a tulsó oldalra. Hosszú, hosszú vasráncos kerítés nyult el itt, mögötte kert, gyakorlótér, kaszárnya, istálló, álmaink laktanyája, katonák, lovak, harsány vezényszavak hazája. Előtte aszfaltozott járda, gyönyörű gesztenyefák és azok mellett egy sáros, iszapos árok. Nem széles, se mély, még csak békák se laktak benne, csak az útkaparó keveset gondolt rá, még lefolyástalan volt. Fölötte ugrádoztunk százszor is egy nap, fogócskázunk: soha lábunk hegye se érte az iszapot. Játék idején Dikics Tónit leültették egy fa tövébe gondolkodni, míg csak föl nem tüntek az esti sétálgatók, ami a nap végét jelentette.

Most egyelőre csak a járdán kergettük egymást, hogy Tóni is játszasson és abbagyja az oktalan, gyáva sírámot. Dikics Pali szívéből is eltűnt a nyugtalankodás, nem jelent meg a látóhatáron a mama: nincs baj már.

De Simi megúnta már az ugrálás nélküli játékokat, leültette Tónit a fal alá: maradj itt, te vagy a fogó — ütött rám és átugrott az árkon. Vad hajsza kezdődött, hol ez a fogó, hol az, árkon oda, árkon vissza, idegen gyerekek bámszékodtak irigyen, nagy kacagás, derű, vig élet.

Hanem ezen a vasárnap (ő, emlékezetes nap mindörökké!) Dikics Tóni szeme fölnyílt. Nyilván elgondolta, hogy miért kell neki egy redves fa alatt üldögelni, mikor ugrálhatna a többiekkel az árkon át: amihez teljes joga van, ősszel immár bemeleg az elemibe. Most már cickét, mint Simi, Pali, Gyuszi, vagy Karcsi, én is játszómat cickét, kiáltott vékony hangján.

Ehülve néztünk rá: hallatlan merészség, ez akar cickézni. Gyuszi kibökte: nyápic! De rögvést visszaszívta: a kölyök szája elgörbült, orra föl húzódtott, szeme lecsukódott, homloka rancos lett, mint aki tüszenteni készül: évek óta ismert előjele a bömbölesnek. Na jól van, te is játszol — mentette meg a társaságot a mégis csak okos Simi. Kisimult az arc, boldog vigyorgás jelent meg: új vendég a fogó, én vagyok az, szaladjatok — sipította.

Főlényesen rugtattunk el és egyetlen jól irányzott lökessel a tulsó parton voltunk. Nevetve és kíváncsian néztem vissza, Tóni most ugrik tán először életében, ha ugyan akkor nem ugrott, mikor a bölcsebből kiesett. Vékony lába megfeszült, karját ki-tárta, nekilendült és — átugrotta! Igen ám, de ott megcsúszott a fűvön, ijedten belekapott a semmibe és tompa loccsanással belehuppant a sáros vízbe, ugyanebben a pillanatban, mint dea ex machina, megjelent özvegy Dikics Mórné asszonyság.

Ha láttatok már prizmán atbocsátott napsugarat színeire bomlani, úgy esetleg lehet halvány sejtelmek arról a színjátékról, mely Dikicsné asszony arcán e percben lefolyt. Azúrkék ragyogástól biborszín alkonyatig, sárgától vörösig, kéktől zöldig minden szín átjászott. Hatalmas termet, fekete haj, hol gyöngéden Tónikára néző szem, hol ránk meredő vasvilla. Az egyetlenke a sárban! Rémülettől elsápadtan álltunk ott moccsanatlan testtel, a szívünk egyszer a térdkalácsunkban, másszor fülünk mögött vert, jaj, jaj.

Dikics Tóni bárgyú rémülettel nézett maga elé, derékig csücsült a vízben, karja könyökig benne, lába ki se látszott. Gyönyörű, csikózott matróruha, teher zokni, huh, minden ok megvolt arra, hogy a Nap megálljon: a mozgó élet megszakadt, a fák zúgása megszűnt, a nyári meleg fojtóan ránehézedett a földre, a távoli kocsizörgés megsiketült és a vendéglőlől idehal-latszó vig kurjongatás éles törként döfött amúgy is megtépá-zott szívünkbe.

— Mit tettetek, csibész kölykök, és te mért nem vigyáztál rá — Dikics Pali félholtra válvá hajította le fejét —, készakarva belökték a vízbe, csakhogy ingereljétek. Na, lesz nemulass!

Félkarjával emelte ki a csöpögő Tónit s nem törődve a maga ruhájával, ölébe vette, hazatele indult és szoknyájáról lassan csorgott utána az iszapos lé.

Mindnyájan féltünk tőle és szerettük. Nála voltunk kvártélyon hárman, mikor is nemcsak étellel, itallal traktált minket, hanem szigorú neveléssel, suhogó nádpálcával szekunda idején s diákcsinyek után és ugyanannyi jó szóval, tanácsdal ritka jelesek esésén, vagy bajban. Rendkívül sokat tartott familiájára, a Dikics-család ősi mi voltát leszólni nem engedte, büszke volt a végtelességig. Tóni édesfia volt, egyetlen gyermeke, a nemzetség utolsó tagja, míg Pali a gyengébbik Dikics-ágból, távoli szegény unokaöccse, apátlan-anyátlan árva. Jaj volt, ki Tónikához egy ujjal is ért, nem hogy árokba lökni! De most a tulsó parton tartott és egyelőre nem menekültünk.

Dermedten haladtunk az út porában, mikor Simi súgva lihegte: egyelőre rohanjunk haza, de gyorsan ám, be a szobánkba! Nem gondolkoztunk, hiszen ez a Simi oly agyafúrt és ötletes, biztosan kitalált valamit, amivel fölpiszkálja özvegy Dikicsné nemzetiségi büszkeségét, mint már sok másszor történt.

Hatalmas szoba volt négyünknek, ólmos verejétkkel vártuk a Büntetés istennőjét, fogunk összekocccant, térdünk remegett, csak Simi babrált nyugodtan bicskájával.

Nemsokára berobogott Dikics-mama, figyeltük a kulcslyukon, Tóni közben elaludt, nyitvahagyott szájjal lógott feje, anyja biztosan lefektette a díványra a másik szobában, hallottuk a rúgók ropogását, aztán átjött a konyhán, megnyomta a kilincset és az ajtó — nem nyílt. Ilyen még nem fordult elő, amióta kvártély van Dikicséknél. Simi letette bicskáját és odament. Ő zárta be. Mi nem mertük volna.

— Nem engedtek be rögtön!

— Nem — szólt Simi. Szememet lecsuktam: most dől össze,

ha nem is a föld, de ez a ház. Ugy látszik, Dikicsné is valami ilyenre várt, egy percig néma csönd, Simi mosolygott: ne féljétek, kicsinyhitűek.

— Nyisd ki azt az ajtót, Karikás Simon, mert betöröm! Mind a négyet bedobom az árokba, ahogy a Tónikával tettétek!

— Nem mi löktük bele, hanem...

— Nincs magyarázkodás, ismerlek titeket! Kinyitni!

— Jó, de akkor jövőre nem ide jövünk kvártélyba!

Simi maga is megszeppene húzta le fejét. Ilyet mondani! Hiszen Dikicsné mindig úgy rendelkezett, mintha számunkra nagyobb boldogságot nem eszelhetek volna ki, mint hogy ide jöjjünk kvártélyba. Na, most jön a villám!

De nem úgy ám! Odakünn csend, Dikics mama gondolkodott: szó, ami szó, áprilisban vagyunk már, annyi a kvártélyadó újabbban, hogy válogatni lehet benne: Imrisné, Dudásné, Gálék, Söjtörék, meg internátus is van már, aztán ezek a gyerekek mind jó tanulók, a Simi meg egyenesen talantom, nincs sok baj velük, nincs baj velük...! Hát ez mi most...?! — Mit csinált Tónika?!

Simi megúnta már az ugrálás nélküli játékokat, leültette Tónit a fa alá.

Simi, mint győzelmes hadvezér hadarta:

— Tóni, mint Dikics, át akarta ugrani az árkot és visszacsúszott!

A lövés talált!

— Micsoda?! — hördült fel az ajtóntúli oldal. — Tónika át akarta ugrani a kaszárnyás-árkot és visszacsúszott?! Tóni, rögtön idejössz! Téged nem löktek az árokba, hanem te magad visszacsúsztál, mint Dikics? Jézus, Mária, ilyen szégyen! Holnap már az egész város tudni fogja, hogy egy Dikics nem bírja átugorni azt a nyavalyás kaszárnyás-árkot! Te vagy Dikics Antal? Ó, Mórom, Mórom, így kell látnod fiadat az égből! Azonnal visszamegyünk és átugr... nem, át... át... repülöd azt az árkot. Ilyen szégyen, ilyen blamázs!

És a felkelő hold sápadt fényében megindultunk a kaszárnya felé árkot ugrani. A holnap bevonuló legények vigassága volt a melódia a Dikics-család becsületének kijavításán.

Csizmarik Károly.

HÁLADAL.

(Anyák napjára.)

Édesanyák napján ünnepélyt rendez a csapat. Mit szólnátok hozzá, ha idén a műsorba szavalókórust is beállítanátok? Szenzációs hatása lenne. Ha valaki azt mondja édesanyjának: „Szerelek. Hálás vagyok!” — könnyes lesz tőle a Mamuska szeme. Most képzeljétek, ha ezt harmincan vagy ötvenen egyszerre mondanátok! Megrendítő erejű szeretetvallomás lenne!

Kar: Anyák,
Összkar: Világ minden anyái,
Ellenkar: Ős létokok,
És életeredők,
Szentek,
..... Szentek,
Közép- és ellenkar: Ezerszer újra szentek,
Kar és ellenkar: Halljátok im a háladal zenéjét:
Összkar: Halleluja, halleluja.

1. vezérhang: Háladalt az örök szívről,
Kar: Mit szívünk halkán dudorász,
2. vezérhang: Hálaltempóját a vérnek,
Ellenkar: Vérednek, mi bennünk fut tovább.
3. vezérhang: Hálaritmust az első csókért,
Középkar: A fehér, édes anyatejről.
1. vezérhang, 2. vezérhang, 3. vezérhang:
Óh, Anyák!

1. vezérkar, 2. vezérkar, 3. vezérkar, Ellenkar:
Világ minden Anyái!
Csodás kikezdések,
Szüntelen folytatások,
Kar: Halljátok im a háladal zenéjét:
Középkar: Halleluja, halleluja.
Kar: Egek, mi láttuk őket
A hajnalban...

..... és az éjszakában,
Ellenkar: A palotában...
Kar: és a páriaházban,
Kar és középkar: Mosoly közt...
Kar és ellenkar: és a vér árában,
Középkar: Mi láttuk őket
A bölcső mellett,
A koporsó mellett,
Mindig láttuk őket,
Mindig a lángban égni,
Mindig a szenvedő szeretet lángjában,
Közép- és ellenkar: Mindig az anya szeretetének
A lángjában...

Ellenkar: elégni!
Középkar: Szentek,....
Összkar: szentek,
Kar: Szentek,....
Középkar: szentek,

Közép- és ellenkar: Ezerszer újra szentek
Kar és középkar: Halljátok im a háladal zenéjét:
Összkar: Halleluja, halleluja.
Ellenkar: Míg élet van,
Ti vagytok...

..... és lesztek,
Kar: Hogy magatok legyetek
Kar és ellenkar: Az Élet!
Kar: Öröm, vigasság,
Középkar: Közbenjárás,....
Közép- és ellenkar: és bocsánat,
Kar: Megannyi megtárt kar és kebel,
Ellenkar: Mely öléésre vár,
Amikor hűz az életteher.

1. vezérhang, 2. vezérhang, 3. vezérhang:
..... és fáradtak vagyunk.
1. vezérhang, 2. vezérhang, 3. vezérhang, Ellenkar:
Sajog sok-sok sebünk,
Pihenni akarunk,
..... pihenni,
Kar: Mert holnap újakezdünk,
Középkar: Mert előttünk áll a nagy parancs:
Kar és középkar: Muszáj!
Ellenkar: Muszáj előremenni!
Nincs megállás!
De megyünk előre!
Szakadatlanul előre!
Kihúzott mellek leszünk
És vasizmok,
Végetlen mosolyú szemek,
Hisz letöröltétek
Verejétkünk homlokunkról.
Csókkal engedtetek
Az utunkra!
Anyák!
Világ minden Anyái!
Mi megyünk előre,
Szakadatlanul előre,
Mert érezzük kezetek bársonyát,
Amint fogtok,
Kar és ellenkar: Amint mellettünk maradtok
Összkar: Mindörökké!
Kar: Szentek,....

..... szentek,
Közép- és ellenkar: Ezerszer újra szentek!
Kar és középkar: Halljátok im a háladal zenéjét:
Összkar: Halleluja, halleluja!

Kar: szentek,
Középkar: Ezerszer újra szentek!
Kar és ellenkar: Halljátok im a háladal zenéjét:
Összkar: Halleluja, halleluja!

Kar: szentek,
Középkar: Ezerszer újra szentek!
Kar és ellenkar: Halljátok im a háladal zenéjét:
Összkar: Halleluja, halleluja!

Kar: szentek,
Középkar: Ezerszer újra szentek!
Kar és ellenkar: Halljátok im a háladal zenéjét:
Összkar: Halleluja, halleluja!

Kar: szentek,
Középkar: Ezerszer újra szentek!
Kar és ellenkar: Halljátok im a háladal zenéjét:
Összkar: Halleluja, halleluja!

Dénes Tibor.

2033

Hol itt, hol ott hallunk, vagy olvasunk egy-egy hírt a rakéta-motorról, a motornélküli repülőgépről, esetleg már a motornélküli motorról.

Nem lesz tehát érdektelen, ha előveszem a múlt évben e téren szerzett amerikai tapasztalataim jegyzeteit s elmondom, mit hallottam New-Yorkban az Autóklub ünnepi közgyűlésén M. Farleigh szájából.

A new-yorki Autóklub összehívta a világ minden részéből az autóvilág pionirjait s ezek díszközgyűlés keretében ismertették az autotechnika legújabb vívmányát. Internacionális szakközönység előtt folyt le a közgyűlés a klub dísztermében, ahol szerénységem is, mint az egyik világtekintély vendége, résztvehettem. Azok komoly felszólalása után viharos taps fogadta M. Farleigh-et, aki ma Amerikában egyike a legnépszerűbb és legszellemesebb sportíróknak. Mikor a dobogóra lépett, mindenki tudta, hogy nem a kompresszorról, a benzínről fog beszélni, hanem kegyetlen szatiráját adja a szédült és szertelen fejlődés gondolatának.

M. Farleigh megnyerő mosolyával egy csapásra meghódította a hallgatóságot s mikor csevegni kezdett, feszült várakozás ült ki az arcokra.

— Lépjünk egy óriásit. Krisztus után 2033-ban vagyunk New-York.

Káprázatos autózletek. A kirakatban üvegburás gépkocsik. Egy modell megtetszett nekem. Megvegyem-e? Egy pillanatnyi habozás után beléptem az egyik üzletbe.

Az elárúsítás tönköt fogadott az előcsarnokban.

— Szeretném megnézni a legújabb modelleket — mondottam. Bevezetett egy ragyogóan világos terembe s barátságosan helyet kínált meg. A szék karfáján gombok sorakoztak, melyek összekötöttesben állottak az úgynevezett informálókészülékkel. Természetesen villanyáram mellett.

Amikor már kényelmesen elhelyezkedtem, megnyomtam a „II. modell” feliratú gombot. A következő pillanatban már megszólalt az automatikus informálókészülék:

„Az Elektron Car Company a közönség legmelegebb figyelmébe ajánlja a II. számú modellt. A chassis ugyanaz, mint 49.622. sz. Elektron-kocsié, csak néhány szellemes újítás van rajta. Az autómotor teljesen a társaság konstrukciója és kitűnő szakemberek irányítása mellett készült. Ez a jólismert magnetikus és gravitációs típus. A motor forgókorongját magnetikus erő hajtja. Az ellensúlyok emelkedése kiküszöbölje a nehézkedési hatást és ez a magyarázata, hogy a korong percenként tízezer fordulatot tesz. A motor egészen csendes és csak halk zümmögést hallat, pedig a kocsi 180 km sebességgel röpti télen, nyáron ez 450 km-ig fokozható. A nyári hónapok alatt ugyanis a légkör telítve van felhasználható energiákkal.”

A gép leírása elragadott. Különböző is a társaság és a kocsi hírneve elegendő garanciát nyújtott. Megnyomtam azt a gombot, amely jelezte, hogy hajlandó vagyok a gépet megnézni és megvenni.

Az üzletvezető köszönettel vette át ezerdolláros csekken. A csek ellenében megkaptam az elárúsító szövetsége nevében kiállított nyugtát, amelynek facsimilejét egy készülék a kocsi oldalába illesztett ólomlemezbe égette.

Feltártult az utcára nyíló kapu és az instruktor kíséretében II. számú modellemmel egy pillanat alatt kint voltam az utcán. Az instruktorra ugyan nem volt szükségem, mert jól ismertem ezt a géptípust, de a szövetségi törvény előírja, hogy minden új géphez az eladó gyár köteles nyolc napig saját gyári mérnök-sofőrjét kíséreként a vezető mellé adni.

A gép vezetése igazán nem volt komplikált. Középpött alkalmas helyen egy emeltyű volt, amely a sebességet és az irányt szabályozta. Ha az emeltyűt könnyedén jobbra mozdítottuk, a kocsi jobbfelé tért el s ugyanígy balfelé. Az emeltyű kihúzásával növekedett a sebesség, ha pedig lefelé nyomtuk, csökkent. Ugyanez az emeltyű vízszintes vonal alatt a fékezést indukálta.

Miután áttem a törvényben előírt nyolc napi oktatáson, a következő napokban üzleti ügyekben elindultam Chicago felé. A légrúgók és légpóznák bámulatosan kényelmessé tették az utazást.

Utközben a detektort figyeltem és szórakoztam a körülöttem lévő gépkocsik rádiójelzésével.

Valahányszor szembejött velem egy kocsi, 300 méternél halvány rózsaszín jelzés jelent meg a detektor fejüvegén s mentül közelebb jött, annál erőteljesebb vörös fényt vett fel az üveg.

Egy alkalommal nem tettem figyelembe a színjelzést, a tejuveg megpattant s kocsim erőteljes lökessel megállt, előttem két méternyire egy másik kocsi pillantott meg.

A közben leállt motort újra elindítottam, rövid hátrálás — és: All right! felkiáltással tovább mentünk.

A hátulról közeledő kocsiat viszont halvány, zöld fény jelzi,

mely egészen a mérgező zöld színig fokozódik. Az összeütközés veszedelme megszűnt.

Örültem új autómnak. Amint nézegettem, megakadt a szemem a rádiókészüléken. Nosza, beállítottam a chikagói hullámhosszra, ugyanúgy beállítottam a távolbalató készülékemet is. Chikagói üzletfelem éppen otthon volt s az íróasztalánál dolgozott; beszédét nem hallhattam, mert rádiókészüléke egy titkos állomásra volt bekapcsolva, amelynek nem tudtam a hullámhosszát.

Egy barátom is jött velem erre az útra, aki csak úgy vállalkozott, ha két napon belül visszaviszem New-Yorkba. Délrészben hagytuk el a várost és a new-yersey autóúton indultunk el. Az útnak nagy sebességű forgalomra fenntartott sávja valami puha anyagból készült, amely a kaucsukra emlékeztet. Az időjárás viszonytalansága nem tudta megrongálni. Az autótú másik sávján azok az autók közlekedtek, melyek óránként 50 km-nél kisebb távot futottak meg. Ez nagy ellenállással bíró cementréteggel volt borítva.

Csakhamar alkalmam volt kipróbálni az Elektron-kocsi valamennyi értékét. Az atommotor csendesen bűgött és kocsimat 100—120 km sebességgel hajtotta, a sebességet időnként csökkentettem, majd fokozatosan 300—370—430 km-ig. Tökéletesen működött, teljesen a kezemben volt.

A városok villanásszerűen tűntek el mögöttünk. Minden város neve ott ékeskedett az autótú fölött óriási betűkkel. Unalomig volt minden, már ásitottunk barátommal. Felidéztek nagyatyáink emlékét, akik fontoskodva, vagy idegbénultan vezették gázmotorjaikat. Majdnem heves vágyakozás fogott el az elmúlt század idegítő autózete után, amikor tízenkét óra alatt tették meg azt az utat, amelyet mi másfél óra alatt megteszünk. Régi falmetszeteken látható, gömbölyű kormányok után vágyakoztam, élmények, veszedelmek, gummiabotos forgalmi biztosok után.

Álmodozásomból barátom ébresztett fel. Panaszkodott, hogy fázik. Megnyomtam az autómegelőtőkészülékét. Percek alatt kellemes hő áradt szét a kocsi-ban. Nemsokára a hőség miatt panaszkodott. Nyomban a hűtőkészülék gombját kerestem. Közben annyira perzselővé vált a meleg, hogy pár pillanatra elalél-tam. A középben lévő emeltyűről leesett a kezem, mire az atommotor azonnal leállt...

Barátom, aki az úton látta, hogy miként vezetek, átvette a kormányrudat, elindította újból a kocsi-t s így érkezünk meg Chikagóba. Az „Octon”-szálló előtt álltunk meg. Aléltásom addig szenderegéssé változott, majd teljes frissességben kiléptem én is a szálló előtt a kocsi-ból. A kapu előtt lévő autó-automatába bedobtam egy fél dollárt. Egy lemezszámot kaptam, utána nyomban megindult a süllyesztő és a kocsim eltűnt.

Beléptünk a szállóba. Elküldttem magam:

— Direktör! Kétágyas szobát kérünk holnapig!

A láthatatlan igazgató megszólalt:

— Második emelet, kettőszázkilencven. Kíván még valamit? Szíveskedjék a jobboldali „Tomata”-termet megtekinteni.

Beléptünk a Tomata-terembe, ahol megszámlálhatatlan, felírással ellátott különféle acél-monstrumok állottak. Amint a küszöböt átléptük, megmozdult egy acélkar s megállított bennünket.

— Uram! Itt a Tomata-teremben percek alatt minden kívánsága teljesül. Szíveskedjék figyelemmel elolvasni hét nyelven megírt feliratainkat.

Végigmentünk a termen. Barátom a „Borotválkozás” felirattal bedobott egy centet.

Megmozdult az alkotmány, sárgarézkarok emelkedtek, pontosan és hibátlanul bekenték és nem telt bele öt perc, a vörös lemosó szívacs leesett a rézkarból az előtte álló gyűjtőkosárba. A közbeeső idő alatt én a körmeimet vágattam le. Természetesen minden „bevágás” nélkül történt az automata-manikűrözés. A mozgólépcsőnél bementünk:

— Második emelet, 290.

Egyszer kellett átszállnunk a második emeleten a mozgójárdára és a 290-es számú lakosztálynál beléptünk a magától kinyílt ajtón.

Megszóla a direktör hangja:

— Üdvözlöm önt. Ha bármit kívánna, kérem, nyomja meg a nagy, kék, D. jelzésű gombot s mondja el a kívánságát, örömmel rendelkezésre állok.

— Egyelőre enni szeretnék valamit. Két villásregelit kérek.

Nyomban ezután a szoba közepén álló gömbölyű asztal szabályosan elindult láthatatlan síneken a falhoz, ahol egy öblösebb csöposztászerű mechanizmus alatt állt meg. Két szerviz ereszkedett le az asztalra, majd a kis asztal egynegyed forgást végzett. Ezután jött az egyik újabb forgás után a másik villásreggeli. Kis vártatva a kőasztalka visszament eredeti helyére.

Jót és jól ettünk, ittunk, még egy kicsit diskuráltunk, aztán

ledőlünk a heverőkre. Alighogy letettük fejünket a párnákra, szólt a direktör hangja:

— Hány órákor keltsem fel?
— Egy órát alszunk. Utána kissé lemosuk magunkat.

— Rendben van. Köszönöm — felelte a direktör. Nyomban utána pokoli sötétség borult a szobánkra s mi elszunnyadtunk.

Ugy látszik, hogy éppen csak egy pillanatra hűnytam le a szememet, amikor megszólalt mellett a direktör hangja:

— Méltóztassék felkelni! Egy óra elmúlt!

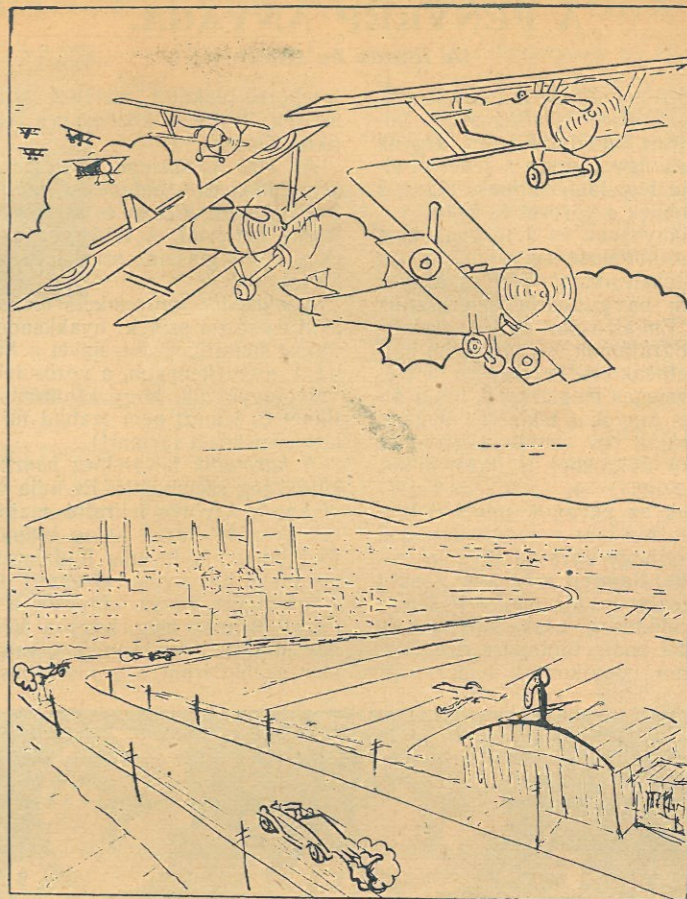
Felébredtem. Bosszúsán dörzsöltem szememet az álom hatása alatt. Barátom is ébredett.

— Gyere pajtás, menjünk haza! — szólt.

Levitt bennünket a mozgójárda a földszintre. Kiléptünk a kapun, előkerestem autóm lemezszámát s bedobtam az előttem álló kocsi-hívóba. Egy szám jelent meg a gépezeten:

3 dollár 50 c,

vagyis: addig nem adta ki a gép a kocsimat, míg az ellátás díját le nem róttuk. Befizettük a pénzt, mire a kapu előtt lévő

A városok villanásszerűen tűntek el mögöttünk.

Nyáry László.

LEVELEZZÜNK.

Kedves Fiúk!

Magyarul akar levelezni bélyeggyűjtőkkel a világ minden részében (tehát Magyarországon is) Zwallar Lajos cserkésztestvérünk. Címe: Vác, Piarista-u. 5.

A Jamboree Sajtóiroda legutóbb említett akciója révén levelezőlapot és fényképet óhajtsz kérni a köv. angol öregcserkész, kinek bemutatkozó sorai a mellékelt 6 darab Yorkshire-i képeslappal együtt tőlünk megkaphatók:

I. H. Whitaker — 8, Clifton Terrace, Harehills, Leeds (Yorks), Anglia.

Jamboree-levelezésünkre már nem érkeznek külföldi címek. Lassanként már mi is inkább magukat a fiúkat várjuk, mint címeiket. Ha mégis most, az utolsó percben még Jamboree-levelezőt akartok, úgy válasszatok az eddigi rovatainkban megjelent címek közül. Ugyanis sok jel mutat arra, hogy a tél folyamán több címet közöltünk, mint amennyivel fel tudtátok venni az érintkezést.

Hagyományainkhoz híven, hátralévő közleményeinkben helyet óhajunk adni levelezésünk tartalmi ismertetésének. Kérjük, küldjétek meg megtekintés végett azokat a külföldről kapott leveleiteket, melyeknek tartalma, úgy érzitek, nyilvánosság elé kívánkozik. Most egy holland bemutatkozó levélből közlünk részleteket egyik sárospataki levelezőnk jóvoltából.

„Kedves Barátom! — Tizenhét éves örsvezető vagyok. Első levelét itt fekszik előttem s én jól fel akarom használni ezt az alkalmat, mely egy idegen cserkésztestvérrel való levelezésre előttem megnyílik. Szeretném tudni, hogyan játsszák meg a cserkészet nagy játsszmáját nálatok, Magyarországon. Ezáltal hazád iránt is jobban érdeklődöm és minden kezem ügyébe kerülő újságban gondosan el fogom olvasni a Magyarországról szóló híreket.

A város, ahol lakom, Gouda Zuid-Holland (Délhollandia) tartományban fekszik és, ahogy itt mondják, vízváros (waterstad). Nemcsak azért, mert rajta több elsőrendű víziút halad keresztül, amely legnagyobb városainkat, Rotterdamot és Amsterdamot köti össze, hanem itt vannak közelünkben a vízisportok üzésére kiválóan alkalmas reeuwijk-i tavak s azonkívül még több kisebb csatorna is. Gouda még agyagedényeiről és sajtjáról nevezetes. Csapatunk tavaly vezető-hiány miatt majdnem feloszlott. Ez

süllyesztő felhozta a kocsi-nkat. Elindultunk s visszatértem az Autóklub díszközgyűlésére.

M. Farleigh kis szünetet tartott, mikor elbeszélésében idáig jutott s cinikus mosollyal nézett szembe az előkelő társasággal.

Az érdeklődés feszültsége erre megenyhült és egy pillanatra a megkönnyebbülés és mozgolódás hallatszott.

— Hölgyeim, uraim — folytatta M. Farleigh —, a messze jövődönök ez a dokumentuma, mint a multa vonatkozó dokumentumok nagyrésze — sajnos — csak töredékben jutott el hozzánk. A történetet így nem áll módomban folytatni, ami egyet jelent azzal, hogy a jövő század atommotorját, elektonizálását és mechanikáját újra fel kell találni, még pedig most már valóságban.

*

Száz év sok idő.

A modern technika fejlődésének korszakában egyáltalán nem látszik lehetetlennek, sőt féltő, hogy talán M. Farleigh fantáziája még elmaradt a jövő század, a 2033-beli motor- és mechanikai konstrukciójától.

nem volt újság számunkra, azonban ekkor történt meg először, hogy hetven tagú csapatunk hat főre lelapadt. Végül is egy utrechti csapat segítségünkre jött s egy rotterdami csapat közreműködésével olyan jölsikerült propaganda-előadást rendezett, hogy létszámunk ismét megközelíti az eddigit. Van saját klubházunk is: benne csapatotthon egy-egy örsi sarokkal a sasok, bivalyok és fecskék számára. Külön szobájuk van az öregcserkészeknek, akik sasszem révén valódi indiántörzset alkotnak, valamint a farkaskölyköknek is. A klubházba azonban egy idegen lakó vaksötét folyosóján kell bejutnunk, melynek egyik kiszögellésébe a tulajdonos a mi szórakoztatásunkra egy nagy, mérges kutyát rakott. Ez a fiúk réme. Egyébként nagyon büszkék vagyunk otthonunkra és keményen dolgozunk. A polgármester, aki csapatunk díszelnöke, szerzett nekünk játszóteret, valamint a rendelkezésünkre bocsátott két tízfecskeket is, mellyel már egypárszor tüzet is oltottunk.

Izgatottan várja válaszodat s erős balmancsát nyújtja barátod és cserkésztestvéred

Hát Tinektek mit írunk!?
Címünk: Levelezési akció, Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.
Hivatalos óránk: csütörtök d. u. 5—6-ig.

Boldog husvétot kíván mindnyájatoknak

Atányi István.

Üzenetek külföldi levelezőknek:

G. K. Pécs. Prospektust küldtünk. Norvég eszperantista címet mult számunkban közöltünk: tessék ezekkel próbálkozni. — T. M. 44. Nyomatványokat küldtünk. Igyekezzünk újabb levelezőket szerzeni számokra, bár gyorsabb eredményt érsz el, ha azokra a címekre írsz, melyeket szeptember óta egészen máig minden rovatainkban bőségesen közöltünk. — K. B. 7. W. S. levelét már ki is adtuk másnak. Honnan gondolod, hogy nem tud németül? Német Jamboree-prospektusunk végleg kifogyott. — Z. L. Vác. Külföldi magyar levelezőt is keresünk számokra. — A. Rezső. Sok köszönet a küldött levélért: már sikerült is kiadnunk. — J. G. 44. A küldötteken kívül mást nem adhatunk. — F. K. Alsónyáregyháza. Finnországból kértünk számokra németnyelvű levelezőt. Választ egyenesen onnan kapsz. — B. B. Szolnok. Előző üzenetünk neked is szól.

A FÉNYKÉP ANYAGA.

(A lemez és film.)

A körülöttünk lévő világot különböző színekben látjuk. Az emberi szem különbséget tesz a tárgyak színe és világossága között, bár egyforma erősen megvilágított különböző színű tárgyak mégsem tűnnek fel egyforma erősnek. Így (persze a fehértől eltekintve) a szem a sárga színt látja legvilágosabbnak, utána a zöldet és narancs-színt és legsötétebbnek a vöröset és kékét.

A fényképen a színek teljesen hiányoznak és a tárgyak közt csak sötétség, illetőleg világosságbeli különbségek vannak. Ezért is nevezik a fényképezést a fehér-fekete, vagy fény és árnyék művészetének. A természet tárgyai, ha színiükől megfosztjuk őket, gyakran unalmasakká válnak. Emiatt sokat csalódnak kezdetben. Valami egészen szépet lefotografáltak és a gép nem hajlandó visszaadni úgy, ahogy szeretnék. A fényképész művésze éppen abban rejlik, hogy különleges meglátással tudja átértékelni a színeket s csak fényt és árnyékot tekintve megéri a téma szépségeit, vagy éppen hibáját. Így azután a gép más ember előtt semmitmondónak látszó dolgokból is harmonikus, művészi képet varázsol elő.

Ehhez azonban jól kell ismernünk az anyagot, mivel dolgozunk: elsősorban a lemezt, ill. filmet. Ma már a negatívanyagok annyiféle fajtáját árulják mindenfelé, hogy zavarba jövőnk, melyiket válasszuk az ajánlottak közül. Nemrég még sok gondot okozott a választás lemez és film között is. Ma már a jó lemez és jó film teljesen egyenrangú, különbség csak súlyban és árban van. A lemez nehezebb, a film pedig többnyire drágább. A cikkünkben elmondandók egyaránt vonatkoznak lemezre is, filmre is, még ha

helyenként rövidség kedvéért csak az egyiket említjük is. Mindegyiktől megkívánjuk, hogy legalább is fényudvarmentes legyen, vagyis erősen megvilágított foltok, pl. lámpák, ablakok, stb. képe ne terjedjen szét a negatívra nagyobb területre. A fényudvarmentes film, ill. lemez csomagolásán „Lichthoffrei” vagy „Antihalo” felirat található. Persze nem mindegyik gyártmány felel meg egyformán e követelménynek.

A fényképező törekvése, hogy a kép minél jobban hasonlítson a valósághoz, vagyis minél inkább visszaadja azt a benyomást, amit az eredeti idéz fel bennünk. Ez számos ok miatt nem mindig sikerül teljesen. A negatívanyag is bizonyos előszeretettel mutat egyes színek iránt, akár csak a szem, de sajnos ilyesük egyáltalában nem egyezik. Az emulzió (a fényérzékeny réteg) legérzékenyebb az ibolya és kék színek, kevésbé a zöld és sárga, legkevésbé a vörös iránt. A képen tehát az ibolya és kékszínű tárgyak igen világosak, minden egyéb sötétebb, a vörös pedig egyenesen fekete lesz. Az ilyen lemezzel felvett kék ég, sötétkék és lila ruha, pl. vakító fehér. A sárgaszínű villamosok (pl. régebbi levelezőlaponok!) feketék. Ugyanígy rozsdaszínű és zöld tárgyak, pl. bokrok, fák, virágok túl sötétek.

E nagy bajon a gyárak azután úgy segítenek, hogy az emulzióhoz különböző festőanyagokat adva érzékenyebb teszik a többi színek iránt. A sárga és zöld színek iránt érzékeny lemezeket orthochromatikusnak, a vörös iránt is érzékeny panchromatikusnak nevezik. Persze a kék iránt nagyfokú érzékenység mindegyiknél azért megmarad. A forgalomba kerülő ilyen filmeknek és lemezeknek különböző szép hangzatos neveket adnak (pl. Isochrom, Verichrom, Isozenith, Chromosa, Extrema, Persensio, Special, Superpan, stb.).

Hogy a különbséget jobban lássuk, lefényképeztük a nagy

Jamboree-plakátot, melynek színei rövidesen mindenki előtt ismertek lesznek, közönséges orthochromatikus és panchromatikus filmmel.

Az első közönséges lemezzel készült. Látjuk, hogy a vöröszínű 1933 és „Budapest-Gödöllő” feliratok, a barna kalap és a száj egészen sötétek és az előbbieket alig különböztethetők meg a fekete háttértől. A földgömb és nyakkendő zöldje sötét, az arc és a kar téglaszíne szürke és foltos. A kép erősen eltér a plakáttól.

A második reprodukció orthochromatikus filmmel készült. A különbség szembeötlő. Ez adja vissza legtöbbször a színes plakátot. A vörös feliratok majdnem oly világosak, mint a fehérek. A rótes-barna kalap kitűnően elválik a fekete háttértől, a földgömbön a barnás földrészek is világosabbak lettek. A két kis piros folt ugyan elveszett az arc fehéreben, de azért a kis veszteséget bőven kárpótol a többi rész szép tiszta tónusa. Figyeljük még meg, hogy a zöldet e film ismét kissé sötétebbnek mutatja (nyakkendő, gömb). A panchromatikus film és lemez a zöld iránt ugyanis kevésbé érzékeny. (Ezért előhívható igen sötét zöld fényű lámpa mellett is, nemcsak teljes sötétségben!)

Milyen anyagot használunk már most? E kérdésre nagymértékben a tárgy természete adja meg a feleletet. Színérzékeny, közönséges lemez ma már csak tervező reprodukálására, vagy hasonló sajátos célokra használatos. Az amatőr fényképész anyaga, már a kezdő is, a jó orthochromatikus film, ill. lemez, mely a legtöbb célnak teljesen megfelel. Alkalmas mindenféle felvételhez és különösen szépen adja vissza a szabad természet zöldes színeit. Kezelésük sem kíván semmi különös gyakorlatot, de a jobb gyártmányoknál még a vörös lámpa fényénél is óvatosság ajánlatos.

Panchromatikus anyagot csak akkor használjunk, ha a tárgyon a vörös szín fontos. Felvételek szobákban, bútorok, ruhák, szőnyegek, festmények, népviseletek fotografálásánál. Rendkívül fényérzékeny legtöbb ilyen anyag és nagy fényellátéteket szépen letompít. Ezért mesterséges fénynél nagyon jól beválnak. Ily filmmel közönséges lámpafénynél is pár másodperc alatt készíthetünk felvételeket. Kezelésüknél azonban nagy elővigyázattal kell eljárunk. Az előhívás leginkább teljes sötétségben történik. Ezért és egyéb kényes tulajdonságaik miatt csak olyanok próbáljanak panchrom anyagokkal dolgozni, kik fényképezésben már jó gyakorlattal bírnak.

A kezdő leghelyesebben teszi, ha valami jónevű orthochromatikus anyaggal kezd el dolgozni és azután lehetőleg nem változtat. Eredményeket csak akkor érhetünk el, ha valamilyen bevált anyag mellett kitartunk. Így sok bosszúságtól megkíméljük magunkat. A lemez és film, ha jól bánnak vele, igen engedelmes segítő társnak bizonyul és visszaadja gazdája meglátásait, de persze nem pótolhatja magát a művészi meglátást.

Kúnfalvi Rezső.

I. Közönséges lemezzel; II. orthochromatikus filmmel; III. panchromatikus filmmel készült felvétel.

Apró érdekességek. Egy 40 kilós gyermeknek a bőrfelülete akkora, mint egy olyan szoba területe, melynek hossza, szélessége 3—3 méter. — A pólyásbaba egy perc alatt negyvenszer vesz lélekzetet, öt éves korában már csak 24-szer, felnőtt korában pedig 17—18-szor. — A föld legnagyobb tava a Káspi-tó, 800-szor nagyobb a Balatonnál és 25 méter mélyen van a tükre a Fekete-tenger szintje alatt.

A XII. ÜNNEPÉLYES FARKASKÖLYÖKAVATÁS.

Avatás a Kristálybarlangnál.

Oly megszokottan hangzanak fülünkbe ezek a szavak.

Hagyomány! Az első pillanattól kezdve mindig így volt. Így lesz ezután is. Csak az a különbség, hogy 13 évvel ezelőtt 20—24-en mentek el a várostól távol levő kies kissvábhegyi krisálybarlanghoz, hogy hűséget igérjenek Istennek, hazánknak és a falva törvényének; ma pedig 926-an voltak, de már bizony a város által körül-fogott barlangnál.

A Kristály-barlang azért nem változott. A hatalmas kősziklák ugyanúgy állnak büszkén az égbe meredezve — zord egyhangúsággal —, mint 13, meg 30 és ki-tudja, mennyi évvel ezelőtt. Nőhetnek a házak gombamódra, zúghat az élet lelket sodró vihara — a sziklák állnak rendületlenül.

Mementóként áll előttünk és fiaink előtt a néma sziklák példájának ezerszavú tanítása. — Légy olyan tiszta, mint a sziklafal.

Viharban sziklaként állni: magyar sors.

Most már igazán itt a tavasz. Eljön pontosan minden

Baden Powell levele az ünneplő farkaskölykök-mozgalomhoz.

Urániában lesz).

Március 25-én megint gyarapodott Szent Ferenc népe, Madonna poverta kis lo-vagserege.

Benes Pál.

Gabona István sírjánál.

REJTVÉNY — PÁLYÁZAT.

Rovatvezető: Dénes Tibor.

A technika kérdései. 10 pont.

1. Ki készítette az első szódavizet (szénsavval telített frissítő vizet)?
2. Mi a határsugár és ki alkalmazta először?
3. Ki volt az első vitorlázó repülő?
4. Miért repül a repülőgép?
5. Ki készítette az első elektromos elemet?
6. Melyik a világ leghosszabb hídja?
7. Mi az éterhullámzás-elmélet?
8. Mi az elektromagnetizmus?
9. Milyen nemes gázok találhatók a levegőben?

A fényképezés kérdései. 10 pont.

1. Mire használjuk a színszűrőt?
2. Az előtét lencsék feladata?
3. Mivel színezhetem a brompapírt?
4. A vörösvérlúgos szerepe az amatőr munkájában?
5. Rajzöljatók le az egyszerű nagyító vázlatát. (Saját géppel.)
6. Mikor használunk sikerral panchromatikus lemezt?
7. Mi az előnye a kettős kihuzatú gépnek?
8. Jó előhívó alkotórészei?
9. Mivel erősítjük a lemezeket?
10. A gyengítés módja?

Felelünk a kérdésekre.

A magyar irodalom kérdései: 1. Halotti Beszéd. 2. Bellarmin Róbert. 3. Rimay János 1604-ben. 4. Ráday Gedeon. 5. A kávinisták ellen irányuló unitárius iskolai dráma ismeretlen szerzőtől. 6. Erdősi Sylvester János 1541-ben. 7. Mercurius Veridicus (1705—1711); Ephemerides Poseniensis (1721—22); Ráth Mátyas Magyar Hirmondója, stb. 8. Kőlcsey Ferenc (Berzsenyi- és Csokonai-bírálatai). 9. Dugonics András. 10. Ráth Mátyas, Veber Simon Péter, Heckenast Mihály, Emich Gusztáv, Trattner Mátyas, Trattner János Tamás.

A magyar művészet kérdései: 1. Szépművészeti Múzeum, Iparművészeti Múzeum, Új Magyar Képtár, esztergomi Keresztény Múzeum, debreceni Déri-Múzeum, stb. 2. Nevének kezdőbetűin kívül csak azt tudjuk róla, hogy a XVI. század elején festette szebbnél-szebb oltárképeit, melyek kö-

zül több Esztergomban van. 3. Marastoni Jakab. 4. Pollack Mihály, 1836—46. között. Troger, Maulpertsch. 6. Gyárfás Jenő. 7. Zichy Mihály. 8. Paál László egyik erdei képébe az alakokat Munkácsy Mihály festette. 9. Lechner Ödön. 10. A budai Szent Imre szoborcsoport.

Üzenet rejtvényfejtőknek.

Mindenkinek vidám husvéti ünnepet és sok pirostojást kívánok igaz szívből. — Többeknek. Helyszüke miatt a pontszámok közlése ezúttal elmarad. — M. J. 3. Jóskám, közöltük a multkor pontszámait. Jól állasz. Igazán magyaros: „közölsz”. — Gosztola J. Semm baj, Józsi, már javítottuk. Szépen dolgozol. Örülök mindig, ha soraid veszem. Üdv.

Szép husvéti címlapunkat kiváló fényképész barátunk, Tschik József készítette. Még mindig tanulhatunk tőle!

Rovatvezető: Balla Dezső.

Kirándulás-összejövétel.

Kedves Béla fiam!

Tudom kíváncsian talán ijedten is olvasod a címet. Mert alig hogy mult levelemet megkaphattad, már jött is az ijedt válasz: jaj, mi lesz, ha a fiúkat beoltod azzal a „kirándulási-lázal”? Mi lesz az őrsi összejövetelekkel. Félsz, hogy mindent felborít a „kirándulás-láz”. Nem akarod nekem elhinni, hogy a lázt lázzal kell legyőzni, hogy az olvasási, mozi-láznak nincs jobb orvossága a kirándulás-láznál... Pedig hiába, Béla, én a fiúknak adok igazat. Ha a szabadba kíváncsognak, nekik van igazuk! Persze, nem azt mondom ezzel, hogy tegyünk lakatot a cserkészóthontajóra! A cserkésznek fegyelmelni kell magát és odafigyelni az összejövetelekre akkor is, ha napsugár ugyan csak hívogatja és a rigó fűtyent az ablak alatt. Nem cserkész az, akit a szép idő, football el tud csalni a gyűlésről, cserkész-munkától. De viszont tavasszal már az őrsi összejöveteleknek is tavasziasnak kell lenniük. Ami érdekességet és szépséget télen a szobai játékok, műhelymunka, készülődés az előadásra, kiállításra, a kályhafény mellett mesélések nyújtanak, azt tavasszal a kirándulás, gyakorlatok, játék az udvaron és kertben adják. Ezért ilyenkor már elmaradnak az elméleti dolgok. Ezekkel már most készen kell lenni, mert legfeljebb esős napokra illenek. Vagy pedig a gyakorlati kiképzésbe beleszöve, kirándulásba beleillesztve és át-meg átszöve tavaszi hangulattal. Mert ez már a gyakorlati alkalmazás, a mozgás ideje, most már gyakorlati a kiképzés is. Rendgyakorlatok az iskolaudvaron, fegyelmzett játék. — A mentést is az udvaron lehet gyakorolni, morset is. A térképolvasás, természetismeret meg egyenesen kiáltanak a kirándulás után! Kimenés se lesz gyűlés közben, hanem helyette lemegyünk valamely kirakatot megnézni, vagy negyedórás séta az utcán: megfigyelés, következtetés. Mesélés helyett gyűlés után, ha van alkalmas hely, labdázás, játék a szabadban.

Sőt, ha könnyen meg lehet tenni, legyen az egész gyűlés a szabadban. Mennyivel jobban megy még az őrsi ének-tanulás, nótázás is a szabadban. (Persze, csak ha nem ordítunk és ha nem zavarunk vele senkit!) Igen ám, de — szinte hallom, amint mondod — a szabadban tartott őrsi gyűlés azzal a nagy veszélyvel jár, hogy minduntalan elvonja valami a fiúk figyelmét. Hát persze, városi életben padon nem lehet őrsi gyűlést tartani, de lehet egy csendes fa alatt, udvar sarkában. Mert ha a gyűlés témáját érdekesen tudod beállítani, a fiúk ambícióját fel tudod keltetni, akkor a kisebb zavaró körülményeket alig veszik észre. Sőt, én még attól se félek, hogy egyszer-másszor — persze a parancsnok úr tudtával — séta-összejövetelet csináljatok. Hogy előre megmondod a fiúknak: ne hagyjanak sok leckét az őrsi összejövetelel délutánjára és ha szép az idő, összejövetelel helyett sétálgat egyet. Egy kis kirándulás keretében egyszerűen bele lehet illeszteni az egész összejövetelel programját. S még hozzá sokkal többet lehet elvégezni (ügyes vezetés, megfelelő útvonal mellett 4–5 ilyen összejövetelel nagyszerűen elsajátítják a fiúk gyakorlatilag is a térképolvasás elméletét) és az összejövetelel minden programpontja gazdagodik, bővül, megszépül. Mennyivel nagyszerűbb a játék kint a réten, erdőben, jobb a nótázás útközben, vagy pihenő alatt, mint a kőfalak közt, mennyivel jobban megtanulják a fiúk a cserkészügyességeket így a gyakorlatban, milyen nagyszerű megbeszélés, összejövetelel lehet tartani az erdőben! Lehet-e érdekesebben leadni a növényismeretet, mint kiránduláson, ahol mindent látni. S ugyanaz a morsezés, vagy térképezés, ami az otthonban unalmas, itt kint élvezet. Persze, hogy kell ide is fegyelmeltség, önfegyelmelés, egy kis önmegtartózkodás néha. (Mert hát néha a morsezésnél jobb lenne a számjáték.) De ennyi fegyelmeltség csak akad még a

Virágok az ablakpárkányon.

(Kunfalvi felv.)

leghuncutabb cserkészből is, hogy szívesebben veszi az ilyen kirándulás-gyűlést a négy fal közt való ülésnél. Ezért csak azt tanácsolhatom Bélának, hogy ne féltsd a szabadtól az őrödöt. Nem árt meg az őrödnek a napsugár. A cserkészélet olyan virág, amely a napfényen, szabad levegőn nyílik ki igazán. Hiszen még a szobába, városi életbe is a napsugarat, egészséget, a jó Isten erejét hozza! Szeretettel ölel

Parancsnok

Őrsi célok.

Sokszor halljuk a cserkészéletben, hogy valamely csapatban a „Rigók”, vagy a „Párducok” őrsi célokat tűztek ki maguk elé és amióta azokat megvalósították, sokkal strammabb cserkészek lettek. Ez így van! Az őrsi céloknak nemesítő és átalakító hatása igen fontos tényezője az őrsi életnek.

Az örökké tanulni vágyó cserkészőrsvezető lelkében önkéntelenül felvetődik néhány kérdés az őrsi célokkal kapcsolatban. Megkíséreltem a válaszolást.

Mi az őrsi cél? Az őrsi cél igen alkalmas eszköz egy nemesebb cél, az őrsi boldogulásának elérésére.

Milyenek legyenek az őrsi célok? Az őrsi célokat az őr közösen tűzi ki és azoknak megtartását önként vállalja. Legyenek az őrsi célok eredetiek és ne általánosak, mint pl. „Jók leszünk!” — Ez igen szép dolog, de tág fogalom. Egész jelentéktelennek látszó célok kitűzése és megvalósítása sokkal jobb hatással lehet az őr életére. Az őrsi célok maradjanak titokban, ne hangoztassuk azokat, hanem tartsuk meg úgy, hogy az őr minden cselekedetén lássák, hogy az őr határozott irányba indult el és szilárdan halad az őrsi célok megvalósítása felé. Ne legyenek az őrsi célok olyanok, hogy az őr tagjait elbizakodottá tegyék (lepipáljuk a többiekét, stb.). Az őrsi célok tehát mindig olyanok legyenek, melyek az őr jellemét előbbre viszik. Lehetnek még ezeken kívül buzdító szavak, vagy jelmondatok.

Néhány őrsi cél. Imák közös elmondása és felajánlása. (Az első ilyen imát a kitűzött célok végrehajtásának sikeréért ajánlja fel az őr.)

Elsőnek lenni soraközönél. Legrendesebb legyen a sátor. Legszebb legyen a sátor külseje (eredeti díszítések).

Egy-egy cserkésztörvény minden napra. Legtöbb nótá tudása. Legtöbb csatakiállítás ismerete. Állandó jókedv és dalrakészség. Új játékok elsajátítása. Testvériség az őrben. Jó modor, talpraesettség elsajátítása. Akaraterő és szolgálatkészség fokozása. Őrs együttes szereplése. Pontosság.

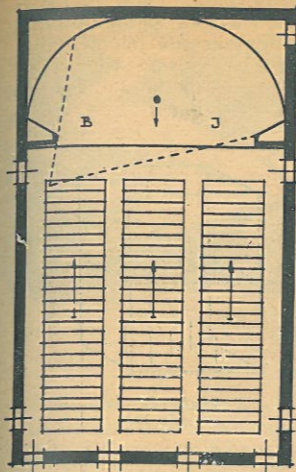
Lehet még őrsi cél közös ígéretnek megtartása, az őr együttmaradásáért végzett küzdelem. Ide vehetjük az ú. n. buzdító szavakat és jelmondatokat. Ezek lehetnek akár komolyak, akár mókások, de fontos, hogy a fiatalok előtt fogalomként álljanak. Ilyen szavak: előre, ne sajnáld, ne hagyd rigó, stb. Jelmondatok: ha elkezdte, hadd vigye, aztán kakuk módra pajtás, stb. Érdekesnek tűnnek azok a szavak és mondatok, de némelyeknek egyes táborokban varázserejük van. Ismerem egy mókás őrsvezetőt, aki táborban a fiúkat ezzel a jelmondatlall lelkesítette: „Minél strammabb, annál strammabb!”

Mi haszna az őrsi céloknak? Az őrsi célok fokozzák az őr szellemét és az őrsi összetartást. Az őrsi cél fegyver az őrsvetető kezében. Ha az őr valamely nagy tette határozta el magát s szorgalma közben kissé aláhangyatlak, úgy az őrsvetető az őröt a kitűzött célokkal mintegy fölrazza és tette indítja. Az őrsi cél gyógyszer, ha az őr betegeskedik. Az őrsvetető megkeresi a hibát és mindjárt kitalál egy orvosságszerű őrsi célt. Ha pl. a testvériség és előzetkenység kissé hiányos, úgy a legjobb őrsi cél a IV-ik törvény.

Akarod, hogy őröd minél tökéletesebb legyen? Akkor vizsgál meg őröd életének ügyes-bajos dolgait. Ahol úgy látod, hogy kissé hiányos, vagy hibás, használd az őrsi célokat orvosszerűül. Vigyázz az adagolásnál, hogy jót adj és elegendő mennyiségűt, mert a felelősség a te válladra nehezu.

Drexler Miklós, 183. Szeged.

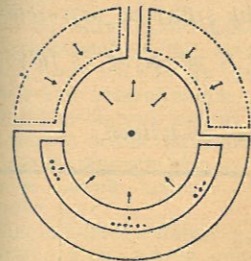
A színpadépítés világában

A szekrényes színpad.

Ha csak kissé figyelmesen olvassuk is lapunkban a cserkészszínpadról, építéséről, a díszletezésről szóló megfontolásokat, azt hihetjük, hogy most már ez a különös, festett világ egészében feltárult előttünk és mi már minden technikai titkának mélyére hatoltunk. Pedig az ijesztgetés szándéka nélkül írva, még igazán az elején vagyunk e furcsa világ tanulmányozásában. Arra ugyanis aligha gondolt valamelyikünk is, hogy ha akármelyik színházban a nézőtérre beléptünk, megvizsgáljuk, milyen rendszerű maga a színház. S érdekes felfedezésre jutunk, ha ebből a szempontból vizsgáljuk meg a színházakat, hogy milyen sokfajta építőművészeti és technikai elgondolást igényel a festett világ. Nézzünk csak végig amúgy kutyafutóban a nevezetesebb színházfajtákon, hiszen e rövid vizsgálatra az általános érdek mellett azért is szükségünk van, mert ilyen színházakat egyszerűbb formában magunk is rögtönözhetünk, másrésztől sohasem tudhatjuk, milyen színházba sodor bennünket cserkészedezői végzetünk s akkor ismernünk kell minden egyes színház külön díszletezési szabályait.

Előljáróban néhány szempontot kell megírunk, amelyek szerint a színházak egymástól elhatárolódnak, ezek a) milyen viszonyban van egymással a színpad és a nézőtér, vagyis a közönség egyenesen szemben ül-e a nézőtérrel, vagy sem; b) hol van a

Kétszeres félkörű játéktér.

színpad tengelye, vagyis melyik a színpadnak az a része, ahol a cselekmények központosulnak; c) milyen alakú a színpad; d) egy vonalban van-e a közönség a színpaddal, vagy sem. E szempontok figyelembe vételével tekintünk át a színpadépítés világán.

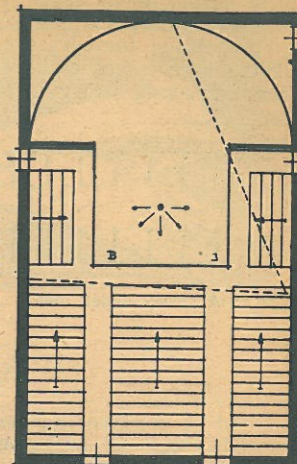
A manapság legelterjedtebb műkedvelői színpad, az úgynevezett színpadi szekrény, amely alapalakját tekintve négyzet, valamivel magasabb, mint a nézőtér és attól függően választja el. A közönség egyenesen szemben ül a színpaddal, innen van az, hogy a szélen ülök, még ha félfordulatos helyzetben vannak is, tekintetükkel nem tudják befogni a színpad tengelyét, amely körülbelül a négyzet középpontjában van.

Lényegében nem nagy a különbség a nyelvszín- ház között, amelynek sajátossága, hogy a színpad nem szabályos négyzet, hanem közepén nyelv alakban — mint valami félsziget — a nézőtérbe nyúlik be. Budapesten a Zeneakadémiának van ilyen dobogója, amelynek a játéktengelye hasonlóan az e fajta színpadokéhoz, a nyelv középpontjában van. Onnan szokta a karmester a zenekart megszólaltatni és vezetni.

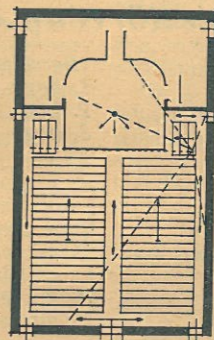
A szekrényes és a nyelvszínpad szerencsés összetételét kapjuk az úgynevezett játéktengelyszínpadban, amely a négyzetesformájú színpadok közül az új műkedvelői színjátszás igazi területe. A színpad nyelv szerint eltolódik be a nézőtérbe, amely itt egyenesen megoszlik, a székek között közepén átjáró van, amely képzeletben a színpadon is folytatódik. A színpad a nézőtérrel, felemelt volta ellenére, szerves összefüggésben van egymással, amennyiben a színpadnyelv két oldalán széles lépcsők vezetnek a nézőtérre. A játéktengely a nyelv középpontjában van.

A színházak másik nagy ágát a kör-színházak adják. Kör-színház is van sokfajta. Ilyen mindjárt a kétszeres félkörű játéktér, amely nagyjában egyezik a cirkuszok ismert formájával és kiválóan alkalmas a szabadtéri cserkészi-

A panoráma-színház.

A nyelv alakú színpad.

A játéktengely-színpad.

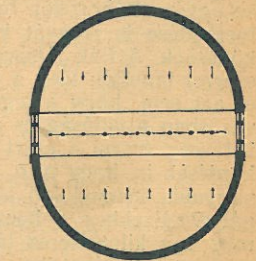
tékokra. A játék tengelye a két félkörből alakult tér középpontjában van, ide fut össze minden cselekmény, a közönség tekintete. Az egészen sajátos kör-színház azután az, amelyben kereszt formája tagolja négy részre a nézőteret, amely nincs egyvonalban a színpaddal, mert lépcsőzetesen emelkedik felfelé és az egész színpad mélypontja a játék tengelyében kereshető. Ennek a kör-színháznak két különleges fajtája van aszerint, amint a színpad megépített, szilárd alkotmány, lehetőség szerint négyzetes alapalakú, vagy pedig a természetesen adott körben játszódik le a színpadi esemény. A kör-színház érdekes válfaja a lóversenyter, amely alakjában mitsem különbözik a rendes kör-színházaktól, lényegében azonban szélsőséges az eltérés, amennyiben a kör-színház közepében most már a nézők ülnek, vagy inkább állnak és forgolódnak aszerint, amint a kör külső peremén jobbra vagy balra halad a cselekmény.

E színházfajtaival elvből azonos a panorámaszínház és a vásári bódék utcája. A panorámaszínházban a közönséget bebocsátják a kör középső részébe, hogy elindulva az elsőszámú színpadtól, körben haladjon az utolsóig. A vásári bódék utcájában is a közönség végighalad először a jobboldali, majd pedig a baloldali bódékon, vagy fordítva. Minden jelenetet külön-külön meghallgat és tovább megy. Cserkésztűnkben ennek a színpadrendszernek leegyszerűsített és a kiképzésben bevált formája az őrsvetetői tábori forgószínpad. Nem a színpadok, hanem a közönség forog és halad tovább.

Említést kell még tennünk a harc-játékszínházról és az ünnepi felvonulásról. Az első alakjára nézve ellipszis, amelynek a testébe közepén téglalap alakú csik van hasítva. Ez szolgál az események terül és ennek a közepé a harc-játék tengelye. A nézők patkóalakban egymással szemben szemlélik a történéseket éppen úgy, mint az ünnepi felvonulásban, amely végső elemzésben hasonlóképpen a színházművészet egyik faja.

A kitűzött szempontok szerint röviden arról is meg kell emlékeznünk, hogyan helyezkedik el egymással szemben a színpad és a nézőtér. Az eddig vázoltak alapján a következőket állapíthatjuk meg: van színpad, amelyre a közönség felülről néz a mélybe. Ezt levegőszínpadnak s mélyített színpadnak nevezzük. Az arénaszínpad is mélyebben van, mint a nézőtér, de míg a levegő- és mélyített színpadra függőleges a nézési irány, mint a körkarzatos színházakban néha, addig az arénaszínház éppen a lépcsőzetes felépítésénél fogva a kellemes rézsút irányt adja a közönségnek. Van azután olyan színház, melyben a színpad és a nézőtér azonos magasságban van egymással. Érdekes a tölcérszínház és az arénatoronyszínpad szemléleti iránya, amelyet kis ábráink meglehetősen szemléletesen vetítenek szemünk elé. E két színház tulajdonképpen az eddig vázolt színházfajták változataiból jön létre.

Végeleményben azonban a legkedvezőbb és amellől legváltozatosabb az a színpad, amelynek nem azonos a magassága, hanem különböző színvonalú, mert így sokfajta színpadi cselekmény kevés díszletezéssel és tökéletes hatáskeltéssel vihető a színpadra. Ennek a különböző szintű színpadnak szimultánrendszerű színpad a neve,

A harc-játékszínház.

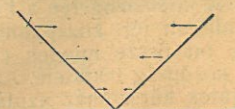
amely korunk egyik legnagyobb vívmánya és amely felé az új cserkészszíntársaság is szükségszerűen halad. A szimultaneitás, az egyidejűség törvényszerűsége alapszik és anélkül, hogy a technika szélsőséges eszközeit különösebben is igénybe venné, a természetesség és egyszerűség keresésével a színpadi hatás

oly magas fokát éri el, amilyen teljesítménye még a legravaszabb technikájú forgószínpadnak sincs, mivel a szimultánszínpad a cserkészszíntársaság számára a kibontakozást jelenti, ezért erről befejezésül legközelebb külön írunk.

D. T.

A vásári bódék utcája

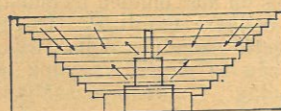
Azonos vonalú szemléleti irány.

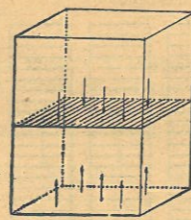
Aréna-színpad.

Tölcsér-színpad.

Arénatorony-színpad.

A közönség felülről néz le.

Az angol cserkésztörvény és fogadalom.

„On my honour, I promise that I will do my best:

1. To do my duty to God and the King.
2. To help other people at all times.
3. To obey the Scout Law.”

The Scout Law.

1. A Scout's Honour is to be trusted.
2. A Scout is loyal to the King, his country, his officers, his parents, his employers and to those under him.
3. Scout's Duty is to be useful and to help others.
4. A Scout is a friend to all, and a brother to every other scout, no matter to what social class the other belongs.
5. A Scout is courteous.
6. A Scout is a friend to animals.
7. A Scout obeys the orders of his parents, patrol leader or scoutmaster without question.
8. A Scout smiles and whistles under all difficulties.
9. A Scout is thrifty.
10. A scout is clean in the thought, word and deed.

Becsületemre fogadom, hogy megteszem a tölem telhetőt,
 1. hogy teljesítem kötelességemet Isten s a királlyal szemben,
 2. hogy bármikor segítek másokon,
 3. hogy engedelmeskedjem a cserkésztörvénynek.

Az angol cserkésztörvény.

1. A cserkész becsületében bízni kell.
2. A cserkész hű és előzékeny a királlyal, hazájával, vezetőivel, szüleivel, előjáróival és alantasaival szemben.
3. A cserkész kötelessége, hogy használható fiú legyen és segítsen másokon.
4. A cserkész mindenkinek barátja és testvére minden cserkésznek, bármilyen társadalmi osztályhoz tartozik is az.
5. A cserkész udvarias.
6. A cserkész az állatok barátja.
7. A cserkész feltétlenül engedelmeskedik szüleinek, örsvezetőjének vagy cserkésztestvérjének.
8. A cserkész minden nehézségek közt is mosolyog és fütyörész.
9. A cserkész takarékos.
10. A cserkész tiszta gondolatban, szóban és tettben.

JAMBOREE-SÉTA OTTHON.

(Játék.)

Az előkészületek leleményessé kell, hogy tegyék az embert. Különösen, ha az ember cserkész s a Jamboreera készül.

Igy régi bevált környékpróba tanulást elősegítő cserkészjátékot, átszerkesztettem Gödöllőre s mondhatom, ott is használhatóan bizonyult.

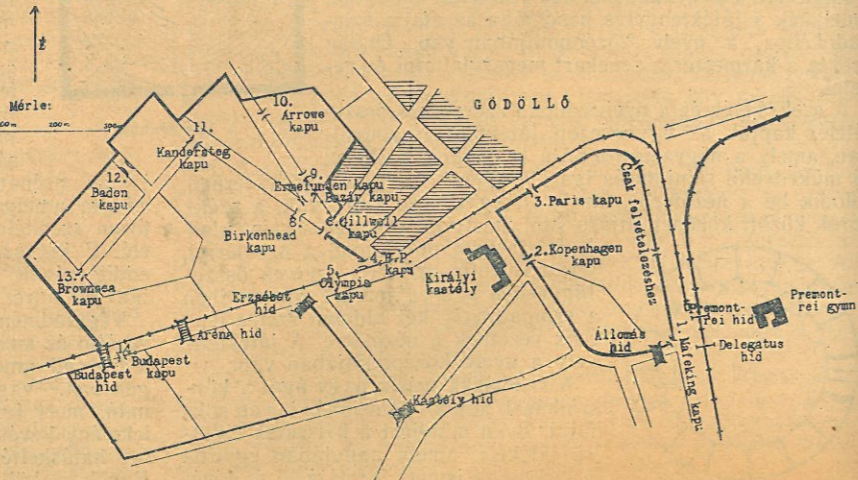
A Jamboree térképéről csinálunk egy másolatot (leegyszerűbb átlátszó írógéppapíron, amit ebben a méretben nyomdáknak kaphatunk) — felírások nélkül. Ezt a vaktérképet teríti ki az örsvezető az otthon asztalára, míg a fiúk körülveszik. Az ő. v. letekeríti ceruzája hegyét valahol a térképen s a fiúknak nyomban meg kell nevezniök a helyet. A legelső, ill. legpontosabb meghatározó 2 pontot kap. (Megközelítően jó: 1 p.) Innen a ceruza hegyét folytatja a sétáját a térképen s mindenütt — ahol megáll — megismétlődik a találgatás. Eleinte persze csak a nagy nevezetességeket vesszük, kastély — melyik altábor — kapu, stb., de később már az egyes altáborokon belül a nemzetek elhelyezkedése is tárgyat képezheti a kérdés-közlésnek. A fiúk játszva, igazi cserkészmodszerral tanulják meg a térképet. Ne feledjük el azt sem, hogy a legnehezebb a térkép-vasásban a valóság és a térkép közti arányt helyesen érezni s ezért szerepeljenek olyan kérdések is, hogy p. o. a IV. altábor főterén vagyunk, mennyi idő alatt érhetünk az arénába? Ezekhez a becslésekhez jegyezzük meg egy kilométeres távolságot a térképen, p. o. az Erzsébet-liget sarkától a Harasztimajori táborkapuig (9 sz. kapu). Másfajta

kérdés megint az, mikor a fiúknak kell valamit megmutatniök a térképen.

Egy örsnél több fiúval ne játsszunk egyszerre. Egy-egy kérdésnél csak akkor kapnak többen pontot, ha azonos pontos feleletük egyszerre hangzott el. A pontozáshoz előre készítsünk egy kis névsort.

A játék eredeti címe „Séta a városban” s az otthoni város v. környék vaktérképén játsszák, amint azt jó pár éve a M. Cs. is közölte. Ezt is csinálhatjátok persze.

Piktor.

Séta a Jamboree-táborban. A tábor vázlata a kapuk és hidak megjelölésével.

SÉTA A JAMBOREE-TÁBORBAN.

(Ahogy azt mi elképzeljük.)

1933 augusztus 5. Napsütéses nyári délután. A gödöllői vasútállomás világvárosi pályaudvar képét mutatja. Zsúfolt különvonatok robognak be egymás után és öntik magukból a Jamboree megtekintésére érkező sokezernyi közönséget.

A tábor felé áramló közönségben szorong az első gimnazista Laci is, aki segédörsvezető bátyját jött meglátogatni. Kezében tartja a tábor térképét. Könnyű Pistáék táborához találni, hiszen az I. altábor itt van mindjárt az állomással szemben. Csak át kell menni a pályaudvar mellett újonnan épült „Állomás”-hídon és már is ott van a „Mafeking”-kapunál. Narancssárga nyakkendő cserkészrendőrök irányítják a közönséget. Lacinak jegyet nem kell váltania, édesapja már Pesten megvette s így ő is beáll a korlátok között várakozók közé. A kék-karszalagos jegykezelők serényen dolgoznak. Néhány perc múlva Lacira kerül a sor. Jegyét zsinnyel ellátott kartonlapra cserélik át, melyet az utasítás szerint rögtön fellógat a kabátjára. Bent is van már a táborban.

Gyors léptekkel indul a főúton. Most nincs ideje körülnézni, mert a bátyjával megbeszélte találkozó ideje már elmúlt. Az első keresztúton balra tartva, egyszerre szemben találja magát a várakozó Pistával.

— Szervusz, Laci! Csak hogy itt vagy! A parancsnok úrtól már kaptam engedélyt, hogy ma délután veled lehessenek. Hat órára kell visszajönnöm, mert a ma esti táborfüzre fogunk próbát tartani. Van teljes három óránk. Ez alatt végig megyünk az egész táboron. Alapos végignézéséhez persze napok kellene. De majd jössz máskor is!

Megindulnak a hömpölygő tömegben. Laci lépten-nyomon megszeretne állni, hiszen annyi érdekes látnivaló van itt!

Pistáékkal szemben a szíriaiak vertek tábor. Iszlám fiai nagy buzgósággal jókora fazekat súrolnak. Ugy látszik, későre készül el az ebéd.

Nem messze borvörös-szürke zászlót lenget a szél. I. szám van rajta, — az I. altábor parancsnokságának megjelölése. A sátorban bűg a telefon, kattog az írógép — készül a holnapi altáborparancs.

A luxemburgiaknál két táborór sétál öntudatosan. A csapat kirándulni ment. Annál hangosabb a franciák tábora. A botkerítés előtt nagy csoportosulás. Pereg a dob, rikolt a sip. Vad indián táncot lejtenek a sastollas franciák. Holnap nagy francia bemutató lesz az Arénában, arra gyakorolnak. Laci szeretne itt maradni, de Pista megfogja a kezét és a III. altábor gyülekező helyére vezet.

Körös-körül a hatalmas tisztásokon sokszáz sátor és egész zászló-erdő a különböző nemzeti színű zászlókból. Itt-ott látni a magyar trikó-lort — mert a magyar csapatok elszörva táboroznak a külföldiek között. Mindenfelől vidám kacagás hallatszik. A királyi park öreg fái csodálkozva tekintenek le a szokatlan vendégseregére és hűs árnyéket nyújtanak a jókedvű, rövidnadrágos fiúknak.

Közvetlen a dánok mellett, szemben a királyi kastéllyal, a tábori rendőrség hatalmas tábora terül el. 700 narancsszíni nyakkendő öregcserkész éli itt rendes tábori életét.

Pistáék megállnak. Érdemes egy kicsit körülnézni. Különösen figyelemreméltó az amerikaiak tábora. Wigwamjaik, tökéletes műszaki berendezésük sok érdeklődőt

csal ide. A kanyargó Rákos-patak partján húzódik a hollandok tábora. Az állandóan sekélyvízű Rákos medre most tele van tiszta vízzel. Mintha a cserkészek kedvéért megerőltette volna magát. (Vagy talán a parancsnokság duzzasztotta így fel?)

Kis hídon kell keresztül menniök, hogy a fehérsapkás dánokhoz, régi barátainkhoz jussanak. Egyik csapatuk — csupa szőke, pirosképi fiú — most indul nótázva a játszótérre.

Ők is mennének utánuk, de ebben a pillanatban megszólal valahol a közelben egy hangszóró. A hangos hirdó osztály a részletes délutáni programot a különböző pontokon elhelyezett hangszórók útján teszi közzé. Megtudják azt is, hogy a bemutatókon B. P. is megjelenik. Laci pedig feltétlenül látni akarja a mindig mosolygós szemű főcserkészt.

A „Kopenhága”-kapunál az Erzsébetkirályné-útra jutnak ki, hogy folytassák sétájukat a tábor másik részében. Az I—III. altábor úgyahogy végigjárták. A királyi kastély mellett kell elmenniök. Pista meséli, hogy a kormányzó úr öfömlétsége állandóan itt tartózkodik és már több alkalommal meg is szellette a táborot. Ott volt a hivatalos megnyitáson, amikor 50 nemzet képviselőjében 30.000 cserkész két óra hosszat tartó tisztelgő felvonulásban vonult fel előtte.

Az országúton óriási a forgalom. A rohanó autók között kakastollas csendőrök tartanak rendet. Jobbkéz felől, a Ferenc József-téren, a község szélén van elhelyezve a sajtócsoporthoz, a tábori Magyar Cserkész mindig kedélyes szerkesztősége, a tudakozóhivatal s a talált tárgyak irodája. Gödöllő község is a Jamboree szolgálatában áll. A község sarkában, az Erzsébet-téren vöröskeresztes zászló jelzi a mentőállomás helyét.

„Baden Powell” kapuján keresztül belépnek az Erzsébet-parkba. Végigmennek az árnyas fasoron Erzsébet királyné szobrához. A Szentkorona emlékmű alatt, a liget legmagasabb pontján díszes sátor áll, B. P. vezéri sátra. A brit-birodalmi csapatok főparancsnoksága is itt van a közelben. A környéken mindenfelé az angolok apró sátrai láthatók. A skótoknál szól a duda, arébb kékpárpás címerük alatt a kentiek táboroznak, akikhez a magyar cserkészeket régi barátság fűzi. A kék szviteres sea-scoutok igazi vízitábor vertek fel. A barnasípkás lengyelek táborából nótázás hallatszik. Különösen érdemes megnézni kézzel festett sátraikat.

Pistáék közben az Erdei iskola érintésével a „Gillwell”-kapun keresztül már meg is érkeznek a sporttérre. A nagy tribün roskadozik a közönség súlya alatt, mely nagy tapsviharral jutalmazza a fekete struccos délafrikaiak mutatványait.

A hangszórónak igaza volt, B. P. is ott ül az egyik páholyban, mellette a táborparancsnok úr. Most kürt harsog és 30 cserkészlovos vágat a prondra. Szegedi cserkészrendőrök lovasmutatókat következnek. Artistákhoz méltó ügyességgel még a kézenállást is megcsinálják a nyeregben. Erősen tapsol nekik B. P., aki maga is kitűnő lovas. Reggelenként lóháton szokta bejárni a táborot.

De múlik az idő, Pistáék mennek tovább. Kijönnek az újonnan épült „Cserkész-körútra”, ahonnan a Jamboree üzletváros táru előjük. Laci megcsodálja a faragott muskátlis főkaput. Van itt minden, könyvesbolttól, órásműhelytől egészen a cukrászdáig. — A kiállítási pavillon mellett zenekar szórakoztatja a közönséget.

Az I. altábor készül a bemutatókra. (Jenei 4. felv.)

Készül az első szabadban főtt ebéd. (Jenei 4. felv.)

Jól látszik a „Haraszi-major“ hosszú épülete. Innét már be lehet látni a IV. altábor területét, mely hatalmas sík, fátlan területen épült. Pista már magyarázza a Jamboree egyik főérdekeségét. A különböző altáborok egészen más és más jellegűek, mert kénytelenek alkalmazkodni táborverésben, berendezésben a Jamboree változatos területéhez. A királyi park és a gondozott Erzsébet-park tisztáival szemben itt a nyílt terepen nehezebb feladatok hárulnak a táborozókra.

A „Kandersteg“-kapun keresztül az V. altábor ritkás, erdős területére érnek Pistáék. Mintha ez megint egész más vidék lenne! A fák között elszórva a sátrak, a táborkerítéshez, kapukhoz a fákat használják fel. Arnyas táboraikban jól érzik magukat itt a hűvös időjáráshoz szokott finnek és a svédok. A piros-fehér nyakkendősvájciak most érkeztek a veresegyházi strand-fürdőből, — mutatja a fürdőruhákkal teleagatott táborkerítés.

GYÖR CSERKÉSZSZEMMEL

A berobogó budapest-bécsi gyorsvonat szele meglobogtatta az árvalányhaját cserkészkalapomon. A vonat megállt. A kalauzok harsányan kiáltják: Győr. Szemem végigszalad a kocscikon s a következő pillanatban már látom is az egyik ablakban cserkészkalapjával integető Tommy angol barátomat.

Amint leszállott, tisztelegve üdvözöltük egymást, kezet fogtunk és az állomás alagútján át kiértünk a magastornyú Városháza elé.

— Milyen szép tornyos épület ez — szól Tommy.

— Igen, ez a Városháza — mondtam.

— Ezt már ismerem is a küldött levelezőlapokról.

— Jöjj, Tommy, nézzük meg a belsejét is. Igen szép irancia reneszánsz stílusban épült palota — szoltam s máris karonfogva vezettem a szép előcsarnokot át, fel a toronyba. Innen pompás kilátás nyílt a városra és az egész környékre.

Északon a Kis-Duna ezüst sávja húzódik; ott az öreg, sok vihart látott csonkatornyú Püspökvár alatt a Rába siet a Dunába.

— Nézd, Tommy! Ott a vár mellett látszik a nagy, fehér oszlop. Ott veszi fel a Duna a Stájerből idáig hőmpölygő, négyszáz kilométer hosszú Rábát. Mögötte egy kisebb folyó is kanyarog, a Rábca. Ezekről nevezik a várost a „három folyó városának“.

— Nem is gondoltam, Pista — szolt Tommy —, hogy Győrött ennyi gyár van.

— Igen, a háború előtt virágzó üzemű gyárak voltak ezek, melyek közül bizony ma csak néhány füstölög. Ott az a sok kémény a Duna felé, az a győri vagógyár. Itt vasúti kocsiakat, autókat és egyéb gépeket gyártanak, melyek nemcsak Európában, hanem a tengeren túl is forgalomban vannak. Az ott a győri Elevátor. Közvetlenül mellette, ahol a magyar zászló leng, az a hajóállomás. Ott látod a cseh, odább a német és jugoszláv vonatgőzösöket. Tudod, Tommy, amikor a Duna magyarországi szakasza Dévénytől egész Orsováig a miénk volt, annyi gőzös és uszály szorongott itt, hogy a sirály is alig tudott lecsapni a vízre halált.

Elgondolkozva könyökölt Tommy a torony erkélyének kőkorlátjára.

Alattunk a nagy bécs-budapesti autóbusz, felettünk a magyar légitforgalmi utasgép berregett el.

— Nézd, Tommy, az a vonat ott most bujt ki a Bakony rengetegéből, azon túl van a Balaton.

Viszont a tengerentúli gyarmatok fiai örülnek a meleg nyári napfénynek, akik a tábor szélén elterülő térségen vertek tábor. A burnuszos indusok, a tigrisbőr-kalapszijas ceYLONIAK táborra különösen sok érdeklődőt vonz. Pista beviszi öccsét a jamaikaiak táborába is és bemutatja barátjának az egyiket, akivel már két év óta levelezik és csak itt a Jamboreen ismerkedett meg vele.

Pistának már vissza kell mennie a táborba. Az „Aréna“-hídon keresztül a HÉV. állomásra kalauzolja öccsét. Innét még egy pillantást vetnek déli irányba. A tábor hatalmas órájának számlapja jól látszik, mellette a tábor keresztje. A tribünök most üresek. Jobbra tőlük a X. altábor sátrai között lomha füstfelhő gomolyog, baltacsapások hangzanak.

Gyors búcsúzkodás, Laci szomorúan várja a pesti vonatot s arra gondol, hogy jövőre talán ő is megy táborba és a legközelebbi Jamboreen ő is biztosan ott lesz.

Leszállva a toronyból, séta közben feltűnt Tomlynak, hogy a város utcái milyen párhuzamos elrendezésűek. Elmondtam, hogy az elmúlt századokban, a nagy csaták idején többször leégett a város s így az újabb építkezések már nem cikk-cakkos utakat alkottak.

Régi város ám Győr. Már a római légióknak is fontos állomása volt a hajdani Arrabona. A népvándorlás idejében az avarok telepedtek itt meg legtovább, s olyan gyűrűalakú sáncokkal vették körül táborukat. Erről nevezik ma is a várost Győrnek, abban az időben Geur vagy Geur volt. Szent István első királyunk pedig püspökséget alapított itt.

— Itt vagyunk, Tommy, a várnál, ott az ősi Székesegyház. Beérkezünk a várkertbe és letekintgetünk a magas bástyafalról, melynek egyik oldalát a Rába zöldes vize mossa. Előttünk a győri medencés uszoda, távolabb a cserkész vízitelep. Nézd meg, Tommy, ez itt egy nagy darab történelem. Ez a régi fellegvár egyike azoknak a védőbástyáknak, amelyek Nyugat kultúráját és a kereszténységet évszázadokon át védelemték. Pusztította ezt tatár, török. Itt van a várkertben a törökverő győri hősök emlékoszlópa.

Miközben a Székesegyházba mentünk, elmondtam Tomlynak, hogy még a nagy Napoleon is megfordult seregével Győrben, 1809-ben azt el is foglalta. A ház, ahol lakott a franciák császára, most is megvan.

A hatalmas, ősi, háromhajós Székesegyházban az oltár felett a Szent Szűz képe van, melyet egy Irországból menekülő püspök hozott magával s mely kép 1697-ben vért izzadt. A templom másik oldalán Hédeváry János győri püspök által több mint félezer évvel ezelőtt épített kapóházban van elhelyezve Szent László királyunk koponyáját magabafoglaló ezüst herma, mely a 14. század ötvösművészetének remeke.

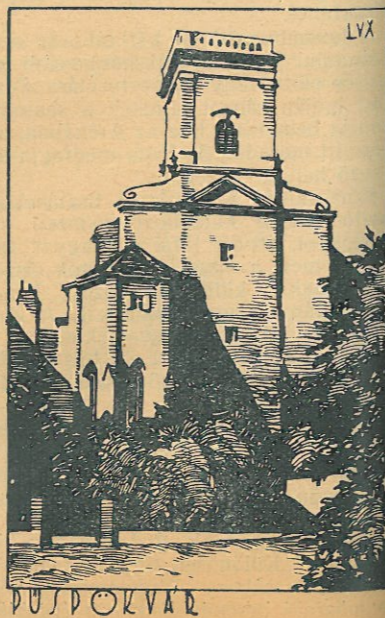
Innen átmentünk a Kat. Legényegylet öregcserkészeinek otthonába. Itt kedélyesen elbeszélgettünk és megtízoraiztunk. Az étkezés végén egy pohár friss szódavízet ittunk. Tudod-e, hogy a szódavíz gyártását itt Győrben Jedlik Ányos bencés-tanár találta fel?

Tommy csodálkozva mondta: — Nia, ezentúl erről is rátok fogok gondolni.

Sajnos, Tomlynak már indulnia is kellett!

— Köszönöm, Pista, hogy oly sok gyönyörűséget szerezte nekem — szolt Tommy, miközben a hajóállomáson búcsút vettünk egymástól. Örülök, hogy szép Magyarországot e részét is láthattam! A viszontlátásra Gödöllőn.

Ezt a kis közleményt nemcsak mint ismertetést, de egyúttal mint példát is közreadjuk azzal, hogy így fűződjenek a nemzetközi barátságok majd a Jamboree ideje alatt. Nekünk fontos az, hogy minél több külföldi cserkésztestvért mondassunk jóbarátunknak is.

CSERKÉSZET DÁNIÁBAN.

Náluk nem hiányzik a jókedv.

Dániát gyakran nevezik a Balti-tenger kulcsának. Az ország törzsét Jütland-félsziget alkotja, mely Németország nyugati felől szögellik ki északnak. A félsziget körül mintegy 150 sziget csoportosul, melyeknek legnagyobb része Jütland és Svédország között fekszik úgy, hogy azoknak a hajóknak, amelyek az oceánból a Balti-tengerbe igyekeznek, kénytelenek a Dán-szigetek között elvonulni, ha ugyan nem választják a kieli csatornát.

Dániának egyetlen gyarmata Grönland, mely a világ legnagyobb szigete és mely a 60-ik szélességi és a 45-ik nyugati hosszúsági foktól csaknem az északi sarkig terjed. Ezt a gyarmatot majdnem teljes egészében jég borítja és lakossága kizáróan eszkimókból áll, akik közül néhány cserkész is. Dánia éghajlata mérsékelt és így ott megterem a búza, rozs, árpa és zab. A lakosság főfoglalkozása a mezőgazdaság. A dán vaj és „bacon” világhírű és kitűnő minőségét főleg annak a szövetkezeti rendszernek köszönheti, melyről azt tartják, hogy Dániában jobban van megszervezve, mint a világon bárhol.

Mezőgazdaságon kívül a lakosság főleg kereskedelemmel, iparral és hajózással foglalkozik. A nagy Keletázsiai Társaság Dánia kezében van és Dánia gyártja a jólismert Diesel-motorok legnagyobb részét. A világ legnagyobb tudósai között is helyet foglal néhány dán. Így például H. C. Ørsted az elektro-magnetizmus terén, Niels Finsen a fény gyógyító hatása terén tüntették ki magukat, ezenkívül Harald Høffding mint kiváló filozófus, Georg Brandes mint hírneves kritikus, a még ma is élő P. O. Pedersen mint a drótnélküli táviró tökéletesítője, továbbá Harald és Niels Bohr mint kiváló matematikusok és az atomrombolás tudósai tüntették ki magukat. Nem is említve Hans Andersent, vagy mintahogy mi nevezzük, H. C. Andersent, akinek meséit millió és millió gyermek olvasta és olvassa az egész világon.

A cserkészlet Dániában 1909-ben kezdődött, amikor az első őr megalakult, ennek az őrnek egyik tagja volt Ove Holm, aki ma Dánia főcserkésze. Az első évben a fiúk ezrei jelentkeztek a cserkészszázaló alá, azonban, mint ez minden túlmohón felkapott mozgalommal meg szokott történni, csakhamar visszaesés állott be. A dán Cserkészszövetség (Danske Spejderkorps) 1910-ben alakult meg, 1912-ben taglétszáma 1500 volt, mely 1918-ban 2200-ra és 1924-ben 4500-ra emelkedett. 1927-től kezdve a létszám 6000 körül ingadozott, míg az elmúlt évben megindult sikeres propaganda a cserkészek számát 1933 január 1-vel körülbelül 7000-re emelte.

1914-ben a Keresztény Ifjak Egyesülete, a K. I. E. kilépett a szövetségből és megalapította saját szövetségét, mely jelenleg körülbelül 4500 tagot számlál. Így 1914 óta két egyesület működik: az egyik a K. F. U. M. Spjerdne i Danmark (a Dán Keresz-

A Jamboree idejére illő, hogy díszbe öltözzön a Cserkészpark, a Vízitelep és a Cserkészház. Szorgalmas kezek dolgoznak mind a parkban, mind a vízitelepen, ami sok ügyes változást eredményez. A Cserkészház belső tatarozását is a közeli napokban kezdi meg.

tény Ifjak Országos Egyesülete), akik zöld egyenruhát hordanak és a másik a Danske Spejderkorps, melynek tagjai khaki színűt viselnek. A két szövetség sokban együttműködik. Az eddigi Jamboreekon mindig csak egyetlen egy kombinált dán cserkészcsapat jelent meg. Így lesz az Gödöllőn is, melyre úgy reméljük, hogy 500—1000 dán cserkessel érintkezhetünk.

Nagyon nehéz a dán cserkészletet néhány szóval jellemeznünk. A cserkészlet nemzetközi és a dán ugyanazt csinálja, amit cserkésztestvéreik az egész világon csinálnak. A főcserkész szerint a cserkészlet országok szerint változik. Természetes, hogy ez így is van és ha mi a dániai cserkészletnek valamely különleges vonását kívánjuk felemlíteni, ez talán a „táborozási ügyesség” volna. 1924-ben a kopenhágai Jamboreen a dánok nyerték meg a táborozási ügyességi versenyt. Az Arrowe-Parkban 1929-ben ismét bemutatták táborozási rendszerüket, mely nem egy nagy táborhelyből, hanem számos kisebb egyéni táborból áll. Kora tavasztól késő őszig, sőt néha még télen is kivonulnak őrseik egy-egy vendégtáborozásra, de a cserkésztestendő csúcspontját mégis csak a csapatok évenként megrendezett nyári táborai alkotja. Ők mindannyian azt remélik, hogy sokat tanulhatnak a magyaroktól Gödöllőn, de talán mi is kapunk tőlük értékes gondolatot.

Dániában számos vízcserkész-csapat is van. Egy ország sem nyújt annyi természetes előnyt a vízcserkészletnek, mint éppen Dánia, amint azt azok a magyar cserkészek is, akik 1927-ben Helsingörben vendégei voltak, tapasztalták. Ennek ellenére megközelítően sincsen elég vízcserkészük. Talán ebben az irányban is tanulhatnak valamit Gödöllőn, hogy miként fejlessék ki cserkészletüknek ezt az ágát.

Farkaskölykök 1918 s öregcserkészek 1919 óta vannak Dániában. Az öregcserkészek éppen most szervezték meg vératömlesztési szolgálatukat úgy, hogy bármilyen kórházban, ahol hirtelen szükség van olyan egyénre, aki vért felajánlja balesetek vagy betegség esetében, félórán belül egy öregcserkész jelentkezik erre a célra.

Gilwellisták most tartják hatodik cserkésztanfolyamukat és nyolcadik farkaskölyök-kurszusukat.

Eddig a Danske Spejderkorps 98 öregcserkésze és a Dán K. I. E. 110 öregcserkésze tette már le a Gilwell-vizgát.

Néhányan közülük 1926-ban Budapestén voltak és jól emlékeznek a nagy-szerű magyar vendégszeretetre. Mások 1927-ben Dániában barátkoztak meg a magyarokkal és így mindnyájan nagy reményekkel néznek magyarországi útjuk elé. Azok pedig, akik nem jöhetnek majd velük, bánatukban is legjobb kívánságaikat küldik a Jamboree sikeréhez és jó munkát kívánnak.

Gulaszerű őrsi tábornút.

A Jamboreevel kapcsolatban előállott nagy telefonforgalom folytán telefonjaink állandóan erősen igénybe vannak véve. — Ezért kérjük, hogy kívülről történő hívásnál a 187—64-es számot kérjük reggel 9—1-ig és délután 4—7-ig. A közbeeső, illetőleg megelőző időben hívjunk a 112—34-es vonalon.

KÉSZÜLŐDÉS A CSERKÉSZKIÁLLÍTÁSRA.

Február hó első napjaiban kiküldtük a magyar cserkészcsapatokhoz a Jamboree cserkészkiállításra való jelentkezési felhívást. Hosszú hetek múltak el azóta és a cserkészcsapatoktól állandóan érkeztek a kiállítási anyagához való jelentkezések. Több csapat jelentette, hogy hozzájárul a cserkészkiállítás gyűjteményéhez a következő tárgyakkal:

Cserkész vitorlázórepülőgép-modell, tábormodell, sátor- és táborkapumodell, cserkészszőlők, cserkészlevelezőlap-gyűjtemények, cserkészthonok magyaros bútorai, cserkészjelvénygyűjtemények, festmények, rajzok, karrikatúrák cserkészlombfűrészmunkák, fénykép-gyűjtemények, plakátújságok, oktatóablak stb.

Eddig tart a jelentés. Nem sok, sőt a magyar cserkészethez viszonyítva nagyon kevés. Hisszük és reméljük, hogy a főnti jelentkezések csupán egy kis részei lesznek a kiállításnak, mert hiszen még nagyon sok csapat nem jelentette be az értékes és igazi cserkészszerű tárgyait. Hiányzanak még a cserkészcsónakok modelljei, a táborok modelljei, a szebbnél-szebb magyaros táborkapu-modellek, továbbá a cserkészművészek festményei, változatos rajzai, melyek kifejezően szemléltetik a cserkész-táborozás világát, a cserkészthonokról és a cserkész-tábor robinsoni életéről készült érdekes fényképek, valamint a táborban készült kézügyességek; csajkatartók, kanáltartók, parancstábla-keretek, oltármodellek, árbockörűli díszítések modelljei, hidmodellek, virágtartók; étlap és díszes műsorok, meghívók, emléklapok stb.

Kérjük a cserkészcsapatokat, hogy a Jamboree cserkészkiállításnak nagyobb figyelmet szenteljenek, mert hiszen a kiállítás a tábor legforgalmasabb pontján lesz és mind a közönség, mind a külföldi cserkészek azzal a kíváncsisággal nézik meg, hogy ez nagy százalékban hozzásegíti és megismerteti velük a magyar cserkészet sokoldalúságát. A külföldi cserkészek azért jönnek ide, hogy megismerjenek, a magyar közönség azért nézi meg, hogy még nagyobb bepillantást nyerjen a magyar cserkészetbe. Tehát fokozottan kell az érdeklődőknek bemutatni a magyar cserkészet tárgyait és képeit.

Annyi mindentélenek és annyi cserkészszerűségnek kell ezen

A JAMBOREE-IRODA HÍREI.

Fényképészeink tavaszi kirándulások keretében gyakorolják az elsajátított elméleti tudást. — Szakszerű vezetés mellett igen sok — a Jamboree előkészületeit megőrkítő — felvételt készítettek.

Baden-Powell Észtországba megy a Jamboree után. Észtországból írják, hogy B. P. telességével és 600 angol cserkesszel a Jamboree után Észtországot látogatja meg. Az észt cserkészek nagy előkészületeket tesznek lord Baden-Powell fogadására, mert ez lesz első látogatása náluk.

Pécsről jelentik, hogy a Pécs-Baranyai Autó Club augusztusban társas kirándulást rendez a gödöllői Jamboreera. Hír szerint az ország más városaiban működő autókлубok is foglalkoznak hasonló tervvel úgy, hogy a Jamboree a magyar autósok nagyrésznél találkozóhelyévé válik augusztusban.

Az Angliából Magyarországra készülő cserkészcsapatok már gyakorolják egyes magyar szavak kiejtését. Cardiff cserkészei megtudták például, hogy a tábori idejűságnak a neve „Magyar Cserkész” lesz. A Western Mail ideérkezett száma szerint tiszt és rendesen lefordították „Hungarian Scout”-ra és megjelölték a magyar kiejtést is angol módon, mely a következőképpen néz ki: „Maddiharr Chaircase”.

Nyeregben a Jamboreera! A szegedi 124. sz. Szirák-csapat s a 82., 123., 277., 550. és 552. csapatok öregcserkészeiből alakult tábori rendőrcsoport 120 tagja behatóan készül a Jamboree rendőrszolgálatra. A csoport Gyarmati János rendőrfőfelügyelő vezetése alatt minden héten elméleti oktatásban részesül, melynek anyagát már ki is adták s havonként egyszer az őrszemélyzet irányítása mellett az utcákon, állomásokon stb. őrszolgálaton vesznek részt s minden nagyobb tömegmegmozdulás alkalmával segítségére sietnek az államrendőrségnek. A forgalmi rend irányítását március 12-én már önállóan látták el s a szolgálatot gróf Teleki Pál tb. főcserkész úr is megtekintette dr. Buócz Béla főkapitányhelyettes s a budapesti T. R. parancsnoksággal együtt. Az utóbbi hetekben már a lovascsoport is végzett szak-

a kiállításon lenni, hogy mindenki megtalálja azt, amire kíváncsi és senki sem távozzon elégedetlenül.

Az angliai Jamboreen is nagy hatása volt a magyar tábor területén felállított magyar kiállítási sátrának, ugyanígy előrelátható nagy érdeklődést fog kiváltani a mostani világtáborozás sokkal nagyobb arányú cserkészkiállítása.

A gödöllői cserkészkiállítás az üzletváros kiállítási udvarában a zenepavillonok előtt lesz. A kiállítás három főcsoportra oszlik, ú. m.: a külföldi cserkészek csoportja, a magyar cserkészek csoportja és a cserkészművészek és rajzoló csoportja.

Most tehát, amikor mi a külföldi cserkészek közvetlen szomszédságban szerepelünk, kell, hogy nagy nemzeti érzésünk fokozott erővel domborodjon ki a ki-

szabad tétlenül és nemtörődomséggel átnézni a cserkészkiállítás gondolata fölött, hanem rendíthetetlen szorgalommal kell összegyűjteni minden értéket és szépet, hogy az méltó legyen a magyar cserkészethez. Nem szabad ezen kiállításról hiányozni a magyar cserkésztermékeknek, amelyek itt vannak körülöttünk, csak éppen ki kell nyújtani érte a kezünket. Nézzünk körül házuk tájékán, biztosan sok olyan tárgyat fogunk találni, melyek szépségükkel s cserkészszerűségükkel fogva méltók a kiállításra. Ha pedig körülnéztünk és találtunk, minél előbb jelentsük be a „Cserkészkiállítás” vezetőségének.

Azon cserkészcsapatok pedig, akiknek idejük még megengedi, hogy valamilyen életrevaló és cserkészszerű tárgyat ezután készítsenek el, — azok is jelentsék be ezirányú tevékenységüket, sőt kérjenek tanácsot, hogy a sok közül mit csináljanak, mire volna legjobban szükség?

Isméteitlen kérünk azonban mindenkit, hogy a kiállításra bejelentett tárgyakat pontos leírással jelentsék be (darabszám, szélesség, magasság, mélység stb.) centiméterekben. Pl.: 3 db festmény a cserkész-táborozásból, mérete 25×35 cm, — kereztelve van.

1 darab zászló 100×150 cm, rúddal és csúccsal.

1 darab zászló 80×120 cm, rúd nélkül.

1 db sátormodell (12 cm magas) 1:20 méretben stb.

szzerű gyakorlatot; márc. 11- és 12-én a belterületen tartottak őrszem- és őrszolgálatot, mi érthető feltűnést keltett. Ugyanekkor volt a 124. sz. Szirák-csapat lovasrendőreinek II. bemutatója is, melyen már 32 öreg szállt nyeregbe az egyébként 50 főnyi lovascsoportból. Ekkor közölte a tb. főcserkész úr, hogy terve szerint a csapat lovasai lovon vonulnak majd fel a Jamboreera; ez lesz az első lovastábor Magyarországon. A lovasok a Jamboreen a repülő- és segédtábor őrszolgálatának ellátásán kívül a felvonulásokon, bemutatásokon is résztvesznek s a táborbászálás első napjaiban a parancsörtszti szolgálatot is ellátják. A következő hetekben sor kerül már a külterületi őrszolgálatra is. Az elmúlt hetekben a csoport két izben elméleti rendőrszolgálatot rendezett szak- és Jamboree-ismeretből, melyeken a helyezettek a 123. sz. Pálffy- és 124. sz. Szirák-csapatból kerültek ki.

Bemutatásokon való szereplések bejelentése. A Táborparancsnoksághoz eddig az alábbi csapatok bejelentése érkezett:

10. P. A. R. Pécs: Zsákár 18 és bumerang-bemutató 30 cserkészel.

37. Kaposvár: Dánygyakorlatok, talajgyakorlatok.

48. és 57. csapat: Közös görkerekező őrssel szerepel.

55. Batthyány: Tánc falabakon.

150. „Somogy”: Mentőgyakorlatok.

207. „Turul”: Mentőgyakorlatok.

246. csapat: Tűzoltógyakorlatok. Nyilazás. Krinolin-gyakorlatok.

374/ö. csapat: Artistamutatványok.

651. Csurgó: Magyar táncok.

665. Dombóvár: Gúlák.

686. Tolna: Gúlák, krinolin, cserkészjátékok.

A bemutatások naponta a Sporttérre kerülnek lebonyolításra. Jó lenne, ha minél több magyar csapat szerepelne ezeken is. Akik szereplésüket még nem jelentették be, küldjék azt a Táborparancsnokság Szórákózási csoportja címére, természetesen a szolgálati út betartásával, az Altáborparancsnokságon át.

Fél négy felé rettenetes dörömbölés hasítja az eget a földszinti folyosó fölől, ahol a nép tanulószobái sorakoznak. Géza ostromolja 14 éves szíve minden elkeseredésével börtöne ajtaját. Recseg, ropog, zúg az ajtó, de Stubi máris lefejtette a nagy sárkányról a hatalmas gombolyag spárgát és most elválhatatlan barátjával, Dudóval alaposan hozzáköti a tanuló-ajtó kilincset a szemben levő ebédő-ajtóhoz. Miután a kollégium építésze annakidején ilyen eshetőségekre úgy látszik már bölcsen gondolhatott s minden ajtót befelénylőnek szerkesztett, a bespárgázott tanulóól egy kifejlett elefánt sem tudna kitörni, nemhogy egy nyiszlet negyedikes gimnazista.

De azért teremtette a jó Isten az ember nyakára a fejét, hogy néha, ha nagyon elkeserítették, gondolkodjék vele. Géza, öklei belefáradván a hiábavaló dörömbözésbe, végre leült és pokoli, áruló tervet süttött ki a Csibészklub terveinek tönkretételére. — Levélpapírt és tollat szedett elő, aztán némi tollszárrágások árán megszületett a 20. század leggaládabb, áruló levele:

„Mélyen tisztelt Berta néni!

Szívem mélységes felháborodásával értesítem, hogy elvetemült egyének ma délután ki akarják rabolni a spájzot. Tessék bezárni az ajtót, meg az ablakot és egy nagy főzőkanállal beülni a kis spájzba. És ha jönnek, akkor először Stubit, meg Dudót tessék elverni, mert azok a főablók. És utána majd jelentkezem a megérdemelt süteményért. Habosat fogok kérni, mert azt szeretem. De a levelet csak akkor tudom elküldeni, ha véletlenül erre vetődik valaki ismerős, mert rab vagyok és dühös.

Tisztelettel egy aggódó ismeretlen.”

Lezárta a borítékot, megcímezte és a nyitott ablakhoz ült, hosszú-hosszú percekben át várokozott, bosszút lihegő türelemmel. Jaj, csak jönné valaki.

Végre! Négy óra mult pár perccel, midőn a sarkon víg füttyszóval bekanyarodott a Gombos Rudi és a „Fel, fel vitézek a csatára!” dallamára vígan taposva kerékpárja pedálját, elkarikázott a kollégium előtt.

— Ru-di!... Ruu-diii!... Ruhuhuhu-dihihihiiii!...

Erre a hangra lehetetlen meg nem állni. Gyors, izgatott tárgyalás, Rudi bólint, a tanuló ablakából kirepül egy lezárt levél és fél perccel később pontosan kiszámított lendülettel száll be a nyitott ablakon át Berta néni szobájába. Rudi tovább karikázik s csak a sarokról kiált vissza:

— De a három német dolgozatot megadd ám!...

A tanulóban Géza vígan dörzsölgeti a kezét. — Kifogtam rajtuk!... És Winnetou olvasásába mélyed.

Bezzeg lelohadna a jókedve és rögtön abbaahagná az olvasást, ha tudná, hogy a Csibészklub kémei az első emeleti IV. hálóból mindent megfigyeltek és most a tornateremben lázas izgalommal folyik a tanácskozás a galád árulás megghiúsításáról. Tervek születnek és vettetnek el, Laci már harmadszor kiált fel a torzonborz haját símogatva, hogy „Jaj, de tevék vagytok!” — ami nála a legnagyobb felindulás jele; Jenőke elbúsultan kesereg a szép tervek romlásán, Pursi leszerelést ajánl és az egész terv elhalasztását. De Kisöcsi kijelenti, hogy erről szó sem lehet.

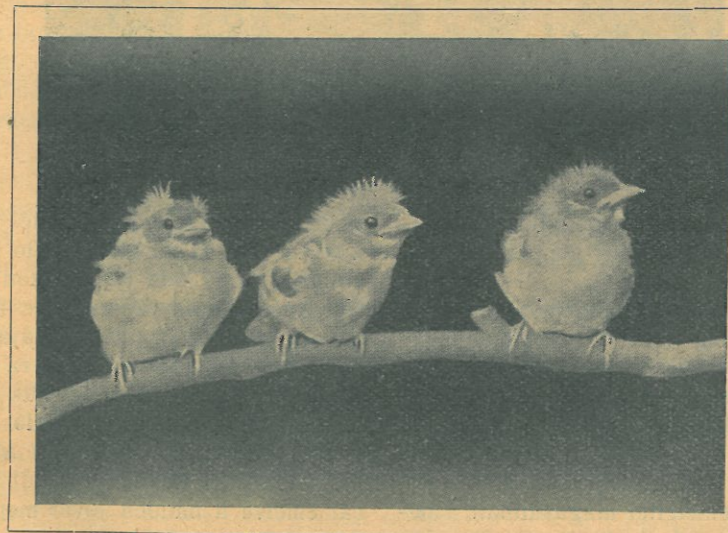
— Ha mind ott pusztulunk is, akkor is végre kell hajtunk a rablást. Holnap van a kollégium avatásának évfordulója és Berta néni az ünnepi ebédhez soha nem tapasztalt jóságú süteményeket süttött. Ilyen zsákmányunk nem akad hónapokig, mint ma!

Ez súlyos érv. A triumvirátus elrendeli a fokozottabb fejtörést — és tíz perccel később megszületik a mentő terv.

Meg kell látogatni Berta néni a szobájában és barátságos beszélgetés közben észrevétlenül eltüntetni az áruló levelet, amely ott eshetett le valahol az ablak közelében.

Bandi vállalkozik a nehéz feladatra. Vasárnapi ruhába öltözve indul Berta néni szobája felé; dobogó szívvel figyeli a Csibészklub, amint eltű-

nik a fehér ajtó mögött. Az a tíz perc, amelyet bent tölt, Pursi utólagos vallomása szerint, még egy latin óránál is nehezebben mult el. Szerencse, hogy a hatodik percben balsorsa odavezette a kis Kuszt, akivel hirtelenében parázs vitát és veszekedést lehetett rendezni és ez némileg

A kerítésen ülő verebek mukkanni sem mernek.

levezette az idegek kiobbanni készülő feszültségét. Végre!

Nyílik az ajtó és Bandi megjelenik. Kezében egy szelet csokoládé, amelyből kéjes lassúsággal harap nagyokat; arca, szeme semmit sem árul el. Hiába kérdés, kérés, fenyegetés, egy szót sem lehet belőle kihozni, míg a csokoládé utolsó falatkája el nem tűnt a szájában. Akkor sem szól semmit, csak lassú mozdulattal előhúzza a zsebéből egy lezárt levelet, amelyen Berta néni neve áll. Az áruoló levele! Sikerkült!

— Ott feküdt az ablak mellett a földön és Berta néni még nem is vette észre. Rátettem a lábamat és míg az ablakpárkányon levő virágokat nézegettük, sikerült lehajlalom érte.

Huj, huj! Az áruolás leszerelve, az áruoló börtönben, Berta néni gyanútlan. A Csibészklub kezd felülkerekedni a Balsors ármánykodásán és a dühösen kancsalító Balsors dohogva oson tova.

Fél öt. Elérkezett a cselekvés órája.

Felvonulnak a harcossal.

Berta néni és a lányok már szobáikba zárkóztak. Minden ajtó elé egy-egy élszánt ór kerül, akiknek életük árán is meg kell akadályozniok, hogy az internált ellenséges hatalmak kiférjenek váraikból. Az udvarra néző gazdasági kapu előtt kövér Öcsi, a Kusz elnök áll Zotyóval és Boccsal. Igazgató úr érhetetlen tanácsára esernyővel a kezükben kell a kijáratot védelmezniök. A Kuszok jó zsákmány reményében, mindenre kaphatók.

Örszemek állnak az utcán s a kertben öt különböző ponton örszem halál a kőkerítésen.

Hanzi, mint fotoriporter, igazgató úr fényképezőgéppel az orgonabokrok aljában helyezkedik el. Mellette a kis Kolibri-géppel Jóska, a szelíd.

A mujkók a társalgóban a nagy lakomához asztalt terítenek. Ők fogják az éléskamarából kimentett javakat nagystílusú uzsonnához felhalmozni. Jancsi, a dux, vigyáz rájuk. Tegnap elrontotta a gyomrát és ezért a világ legkeserűbb arcát vágja. Fekete gyűlölettel gondol mindenkire, aki ma süteményt ehet. Míg ő vezérli őket, a mujkók egyetlen feladatot sem fognak torkoskodni, az bizonyos.

A kis éléskamra fölött egy emelettel magasabban a betegszoba ablaka nyílik. Ott helyezkednek el a markos nagyok: Gabi, Béla, Jankó, Bobi. Velük Igazgató úr nagyobbik lassója és egy lassóra szerelt papírkosár, amelyet a Srác elrontott rajzlapjaival bélelt ki (Srác annyi rajzlapot elront, hogy a világ összes papírkosarait ki lehetne bélelni velük).

Várakozásteljes csend. A természet lélekzetét vissza-

fojtva, figyel. A kerítésen ülő verebek tátott szájjal várják a fejleményeket és mukkanni sem mernek. Egy varjú száll, nagyot kiált: Kár! Kár! Rémülten inti le egy kis veréb: Csirip, csitt! A varjú elszáll.

A tornaterem ajtaja nyílik. Dudó, Stubi, Kisöcsi és Mukibá jönnek elő, a rúdugráshoz való hatalmas bambuszrudat cipelve. Sunyítva bújnak a konyhaablak alatt s az örök biztató „szabad” jelzésére megérkeznek a tett színhelyére. — Kezdődik!

Stubi felfelé tartott fejjel jelt ad: Ksz, ksz.

A betegszoba ablakából lassan kígyózik lefelé a lasszó. Mukibá és Kisöcsi biztosító kötést hurkolnak Dudó derekára. Felülről kíváncsi fejek figyelnek; erős markok fogják a lasszó végét. Kész! Indulás!

Mukibá, Stubi és Kisöcsi merőlegesen emelik a bambuszrudat és Dudó valóságos Maki-fürge-séggel mászik fel rajta. A lasszó lazán lóg a derekáról. A rúd végére ért, de még jó másfél méter az ablak. Most Mukibá megfeszíti hatalmas izmait és a rudat a gyerekekkel együtt a magasba emeli. Hujja-hopp! Megvan az ablakpárkány! — Ksz, ksz... A lasszó megfeszül s az idegek is feszülnek. Most jön az ügy legnehezebb része: emeletmagasságban át kell mászni a csendesen ingó rúdról az ablakba. Egy kis fohászodás, a kezek gyors csapása, a kis lábak pár pillanatig a levegőben kalimpálnak, aztán felhangzik a Csibészklub harci kiáltása. Dudó a nyitott ablakon át behupant az éléskamrába. Pillanat múlva szabad a lasszó, gyorsan felhúzódik a betegszoba ablakába és megjelenik helyette a kötélén ringó papírkosár, lassan ereszkedvén lefelé. Dudó feje kibukkan az ablakon s míg az ide-oda lóbaló kosárra vadászik, meg nem állhatja, hogy oda ne kiáltson az ajtót őrző Kuszoknak: Hü, Kuszok, mik vannak itt... És mindenek láttára akkora habpusszellt csúsztat a szájába, hogy majd megfullad belé. S a felháborodás vihára ki sem törhet, mert hátha meghallja Berta néni! A fiúk szájában összefut a nyál; meredt szemekkel nézik Dudó cselekedeteit.

Ott pedig van nézni való! Mert alig múlik 3 perc, már megjelenik az ablakban újból, erőlködéstől rákvörös arc-csal emelve a minden jóval megrakott nehéz papírkosarat. Alig tudja átmenni az ablakpárkányon. Amint szabadon lóg újra, nyögve feszül meg a kötél és míg gyors kezek felfelé húzzák, nehéz huppanással ütődik olykor a falnak. Hü, mi lehet benne!

Háromszor járta meg útját a kosár: üresen érkezett és súlyos teherrrel húzatott fel mindig a betegszobába. A második alkalommal majdnem katasztrófa történt. Egy nagy

tál meggyes lepényt sehogyan sem tudott elhelyezni a kosárban Dudó, feltette hát a tetejére, mint ahogyan a fordított fedő szokott ülni a fazékon és megadta a jelet: Nagyon vigyázn! Amint a kosár szabadon lógott, minden ereken megfagyott a vér: a rakomány egyensúlya igen bizonytalan lehetett, mert a kosár egészen oldalt dőlt és a nehéz tál csaknem 45 fokos szögben hajlott a föld felé. Az ablak alatt Mukibá és a fiúk kitért szájjal várták a sütemény-esőt, Hanzi lázasan fényképezett, a Kuszok vágyódó vinnogása egybevegült a betegszobában lapuló liftkezelő személyzet szaggatott, ijedt lélekzetvételével. A kosár gyorsan szállt felfelé és az utolsó pillanatban Gabi derekig kilógva az ablakból, vasmarkokkal ragadta meg az éppen lefelé induló tálat. A Kuszok fellelékeztek, Hanzi gépe csattant, Mukibáék pedig könnyet töröltek ki a szemükből. Nem esett le egy sütemény sem!

A harmadik menét alkalmával azonban beütött a katasztrófa. Igaz, hogy másutt és más formában, mint ahogyan várták volna. Mindenki feszült figyelemmel nézett felfelé, követve a lengő-lingó kosár útját, amidőn egyszerre a II. emeleti folyosóablakból jég hideg vízáradat zuhogott alá, telibe találva a gazdasági kaput őrző három Kuszt. Az ablak mögött állítólag egy pillanatra Atya kacagó arcát látta a kerítésen hasaló ör, de e téren a történelmi kutatás még ma is sötétben tapogatózik. A Kuszok azonban most mutatták meg, hogy ők is hősök és férfiak. Kirázva szemükből, fülekből és nyakukból a vizet, gyorsan felnyitották az esernyőket és most már biztonságban álltak tovább a nehéz posztot. (Hát lám, erre kellett az esernyők! De honnan tudhatta ezt Igazgató úr előre?)

Mikor a harmadik kosarat kiadta az ablakon, Dudó csendesen jelentette:

— Kész! A harmadik polcon van ugyan még valami, de nem érem el.

— Hát másszál fel! — riadozott Pursi.

— Nem tudok. Nincs mibe kapaszkodnom.

— Nőjjél meg!

Hiába minden. A jó Isten talán épen azért teremtette Dudót olyan tökmagnak, hogy megmentse a legfelső polc titokzatos rakományát.

Ujra leereszkedett a lasszó. Dudó a derekára hurkolja. Mukibá emeli a bambuszbotot. Dudó lassan kimászik az ablakon, lovagolva ül a párkányon, felnéz, hogy erősen tartják-e a lasszót, aztán a bot után kap és fejest ugrik a levegőbe. Pár pillanatig csak a lasszó tartja, de aztán lába ráfonódik a bambuszrúdra és Mukibá, Kisöcsi, Stubi együttes segítségével szerencsésen földet ér.

A nagy tett sikerült!

A társalgóba tolongó népet Eldorádó minden kuncse várja. Négy nagy tál sütemény, befőttek, lekvár, tisztított dió, cukrozott gyümölcs, hat tábla csokoládé, egy csomó alma, egy doboz kockacukor és óriási halom finom tea-

mindig magán viseli a gyártó védjegyét.

Az **ASPIRIN-tabletták**

is van valódi-sági védjegy: az ismert Bayer-kereszt.

Meghülés első jeleinél és fájdalomknál **ASPIRIN-TABLETTÁK**

sütemény. Az ordítástól visszhangzanak a Lővérek; tulsvit mindent a Csibészklub harci üvöltése.

A többi már nem érdekes.

Díszküldöttség megy Berta néniért. A fiúk meghívják egy kis uzsonnára, néhány csomagban pompás „hazai” érkezett, kóstolja meg a mamák főztét.

Az uzsonnán mindenki torkig ette magát. Ami a gyomrokba nem fért, a zsebeket tömte ki domborúra. Berta néni egyre csóváltatta a fejét és csodálkozva emlegette, hogy érdekes, a mamuskák süteményei teljesen olyanok, mint azok, amelyeket ő szokott sütni. Mire Jenőke megmagyarázta, hogy akik egyforma szívvel sütnek, azoknak a süteménye egyforma ízű is lesz.

Aznap este senki sem vacsorázott.

Másnap reggel nyolcan jelentettek beteget gyomorfájás címén. De Igazgató úr kegyetlen volt: egyetlen gyerek sem maradt otthon.

A Csibészklub következő gyűlésén élete legnagyobb fegyvertényét jegyzőkönyvbe foglalta és a fiúk dicséretet szavaztak maguknak. Egyben elhatározatot, hogy ezt a hadjáratot évről-évre meg kell egyszer ismételni.

Itt tulajdonképpen zárnom kellene a rablóhadjárat eseményeinek krónikáját. De mint igazságot kedvelő történetíró fel kell jegyezzem kiegészítésül, hogy két nappal az eseményeket megindító klubgyűlés előtt Igazgató úrnak mosolygós, bizalmas megbeszélése volt Berta néniel s a beszélgetés végén Berta néni azzal búcsúzott: Igen. Mosolyogva fogjuk végigcsinálni. — És a rablás estéjén a lányok óráig hordták vissza a kiürített kis éléstárba azokat a rakományokat, amelyeknek mégis kár lett volna a rablók kezére kerülniök. Hogy azonban igazán sejtett-e valamit Berta néni a dolgokról, az a szívekbe írt örök titok marad. A szívekből pedig a történetíró nem tud semmit kiolvasni.

(Folyt. köv.)

A JAMBOREE POSTÁJA.

A Jamboreen bélyeget szeretnék gyűjteni. Hogy lehetem azt? (Barna Pál, 92.) — Erre a célra altáboronként külön sátor lesz, hol a cserekérdés is megoldható.

Megírhatja-e majd Jamboree tolmácsa a beosztott külföldi csapatjánál élményeit, kedves anekdotáit, stb., a Jamboree Magyar Cserkészben? (Molnár József, 3.) — Hogyne. Sőt ilyeneket kívánunk is. Minden magyar cserkész kötelessége minél több tapasztalatot, érdekességet gyűjteni.

Miért kell tolmácsnak tudnia azt, hogy Genéből Budapestre pl. menni a viteldij a gyorsvonat III. osztályán? (Molnár József, 3.) — Azért, hogy hozzávetőleges fogalma legyen róla, hogy mibe kerül a külföldieknek a Jamboreen való részvétel.

Mekkora a Jamboree-tábor területe? (Georgevits György.) — 600 katasztrális hold.

Hány idegen cserkész lesz a Jamboreen? (Georgevits György.) — Erre ma még csak hoz-

závetőleges választ adhatunk, minthogy több nemzet haladékokat kért a végleges létszám bejelentésére. A valószínű létszám 16—20.000 között mozog.

Minden magyar cserkész e-mehet a Jamboreera? (Georgevits György.) — A Jamboree-táboron csak az előzetesen jelentkezett táborozók, illetőleg közszolgálatosok vehetnek részt, amennyiben jelentkezésük idejében megtörtént, beosztásukat megkapták, a részvételi díjat július 1-ig befizetik és a Jamboree-próbát letezik.

Kerékpárt lehet-e vinni a Jamboreera? — Nem lehet, csak a szolgálatban lévő küldöncöknek.

Melyik a táborparancsnokság legnagyobb létszámú szakcsoportja? (Papp György, 10.) — A gazdasági csoport, melynek létszáma terv szerint 360 fő.

Mennyien lesznek a szórakozási csoportban? (Kovács L., 10.) — A szórakozási csoport lét-

száma az összes beosztottakat figyelembe véve 210 fő lesz.

Készülnek-e majd filmek a Jamboreeről? (Georgevits Gy.) — Elsősorban híradó készül, de terve van véve egy nagy, az egész Jamboree történetét összefoglaló film is.

Megjelenik-e könyv a Jamboreeről? (Georgevits Gy.) — Még a tábor tartama alatt meg lehet szerezni a Jamboree emlékalbumot, amit kint a táborban készítenek és az összes aktuális érdekességeket fogja átölelni. Ezenkívül — minthogy ez elsősorban külföldiek részére készül — még egy könyv kiadása van terve véve, mely a Jamboree tapasztalatait foglalja össze. Ez nem annyira albumnak, mint inkább adatgyűjteménynek készül.

Mi a Jamboree nemzetközi feladata? (Georgevits Gy.) — A cserkésztestvériség és a cserkészudás melyítése.

A NAGY LÁZ

CSERKÉSZJELENET

Személyek: *Vazul, Szilárd.*

Szin: Az öreg iskola valamelyik zuga. Történik: Szombaton délután az őrsi összejövetel előtt mintegy félórával.

1. jelenet.

Szilárd.

Szilárd (mintha láthatatlan, hatalmas csapat állna előtte, hangosan vezényel): Ván, tu, tri. Nem, nem jó: Ván tu, szri, aj em szó...

2. jelenet.

Szilárd és Vazul.

Vazul (kezében színes regénykével jön. Egészen belemerül az olvasásba, nem lát és nem hall, rendkívül izgalmas lehet, amit olvas, ezért hangos megjegyzéseket tesz és nekimegy a háttal álló Szilárdnak): Üssed Bill! Rémes! Megdöböntő! Leteperi! (Ebben a pillanatban ütődik össze a két fiú. Vazul azt hiszi, hogy a regénybeli alakok szólaltak meg.) Ó, hát itt vagy, ádáz Sam?! Nő, megállj! (Torkonragadja Szilárdot.)

Szilárd (az egész pillanat alatt játszódk le, egészen meghökken, aztán kiabálni kezd): Mi az, mi az?! Segítség, segítség!

Vazul (még mindig a képzelet világában él): Megvagy tehát fondorlatlelkületű férfiú! Érezted a bosszú nemes lángját, mi Bill megtépázásán ég lelkemben! (Még jobban szorongatja Szilárdot.)

Szilárd: Jaj, jaj! (Végre hátrafordul, megismeri Vazult.) Vazul, hát mi van veled?! Eressz már el, eressz el!

Vazul (egyszerre magához tér): Csak te vagy az, Szilárd? Nő, azt hittem, hogy!...

Szilárd: Mit hittél, mit hittél?! Te álomlovag! Kell így megszorogatnod a legjobb és leghűségesebb cserkésztestvéredet?! Jaj, még most is fáj a nyakam!

Vazul (kissé szégyenlősen): De hát... hát miért is kiabáltál angolul?!

Szilárd: Miért? Mert a Jamboreera készülők és a saját csatakiáltásukkal kívánom angol testvéreimet fogadni.

Vazul: A Jamboreera készül az azzal, hogy kiabálsz, üvöltesz és itt megtévesztetted a jámbor halandót?!

Szilárd (rápislant a Vazul kezében lévő füzetes regényre): A jámbor halandót, aki történetesen a Bill vitéz kalandjai, avagy a burlingtoni jaguár című halhatatlan remekművet olvassa.

Vazul (kissé sértődötten): Természetes, hogy olvasom, hiszen éppen Dodó bá' mondta a multkor Jamboree-előkészítő összejövetelen, hogy igyekezzünk és ismerjük meg a világirodalom remekait, hogy kiüföldi testvéreink lássák majd a nyáron Gödöllőn, hogy mi még az ő irodalmi alkotásaikból is ismerünk egyet-mást.

Szilárd: Ezért olvasod hát a burlingtoni jaguárt? Ez hát a világirodalom örökbecsű alkotása? Ez benne van abban a könyvjegyzékben, amelyet Dodó bá' nekünk átadott azzal, hogy ezeknek a könyveknek az elolvasását ajánlja?!

Vazul: Ez éppen nincs, mert abban csak olyasmi van, mint De Amicisnek a *Szív-e*, meg ilyenfajta kórkorszakbeli könyvek. De a kapualji böngészés nagyon ajánlotta és biztatott, hogy ez csakugyan remekmű. S különben is Dodó bá' bizonyára kifejejtette csak a lajstomból... vagy tán nem is ismeri. (Legyint sokatmondóan.)

Szilárd: Inkább az, Vazul, hogy nem is ismeri, mert Dodó bá' ilyen ponyvát nem szokott olvasni.

Vazul: Ponyva?! (Sértődötten.) Kikérem magamnak. Hűha, ha te is olvasnád, meglátnád csak, micsoda izgalmas. Azért is fogtam meg a nyakadat kicsit, mert azt hittem, hogy a sötétlekű Sam számol a vitéz Billnek, hogy adja meg magát. De úgy sem készülnek ám Jamboreera, mint te, hogy itt üvöltözésükkel felverik az öreg iskola csendjét.

Szilárd: Nem, hanem úgy, hogy ponyvát olvasnak! Hallottad Dodó bá'tól, hogy modern nyelvet csak úgy lehet igazán megtanulni, ha az ember hangosan mondja a közhasznú szavakat, hogy a füle megszokja az idegen kiejtést.

Vazul: Az igaz, ezt mondta. Csakhogy én inkább franciául tanulok, mert nekem a franciák altáborával lesz sok dolgom. Futár leszek. Ezért is kértem meg szépen édesapámat, hogy hűsvétra vegyen új kerékpárt. Azt mondta, hogy ha jól tanulok, megveszi.

Szilárd: Mondták is az őrben az osztályodbeliek, hogy most már sokkal jobban megy a tanulás neked is, mint tavaly. Bizony, a Jamboreera rossz bizonyítvánnyal nem igen mehet az ember.

Vazul: Azért járok most olyan keveset is hozzád, meg a többiekhez, mert ami szabad időm van a tanulás, meg az őrsi munka mellett, azt mind készületre fordítom.

Szilárd (hogy kissé húzza): Burlingtoni rémjagár olvasására.

Vazul: Nő, nem, Szilárd, mert mást is szoktam csinálni. Most erősen készülök az elsőosztályú próba letételére. A második már megvan, de jobb, ha az ember, mint komoly elsőosztályú cserkész megy ki.

Szilárd: Én most meg különpróbákat igyekszem még lerakni. Különösen a gépkezelői különpróbára készülök, mert lehet, hogy én a szórakozási csoportban a mozinál leszek és ott jó, ha az ember ért valamit a gépek kezeléséhez. Aztán még a jeladót is megszerzem. Nagy ott a távolság a Jamboree területén, hátha hasznát vehetem jeladói képességemnek.

Vazul: Én is azt hiszem, mert óriási dolog lehet ám az a Jamboree! Olyan furcsa láz lep el egészen, amikor rá gondolok. Ez talán a Jamboree nagy láza. Én még ma sem értem egészen ennek a hatalmas gépezetnek a berendezését.

Szilárd: Hát valami nagyon könnyűnek nem mondható, de azért én már valamit sejtek belőle. Tudod, van a központi parancsnokság, abban vannak a csoportok, mint a szórakozás, műszaki, sajtó, stb. vezetői, aztán vannak az altáborok.

Vazul: Ezt már tudom. Tíz altábor van a tíz cserkészkerületnek megfelelőleg.

Szilárd: Nő, látod, ez a legfontosabb. S még azt kell tudnunk, hogy az egész mozgalmunk vezére, atyja itt lesz köztünk.

Vazul: Baden-Powell, úgy-e? (Lelkesedéssel.) Éljen, éljen!

Szilárd: Éljen, éljen! (Pici szünet.) Te, Vazul, most engem is elfogott a te nagy lázad. Tudod mit, készülünk közösen a Jamboree-próba letételére, amiről a legutóbbi összejövetelen volt szó s amelynek a letétele nélkül senki sem mehet Jamboreera. Én mégis idősebb vagyok, talán könnyebb így.

Vazul (nagy szeretettel és lelkesedéssel): Köszönöm, Szilárd, köszönöm. Nekem megvan a kék füzetem, a Tájékoztató. Azt elhozom legközelebb. Egyedül nehezen ment volna. Köszönöm.

Szilárd: Édesanyám kérdezte, hogy vegyen-e új ingeket nekem a Jamboreera. Mondtam, hogy nem kérem, mert jók lesznek a régiék. Ma úgy is olyan nehéz az én szüleimnek is. Aztán meg minél patinásabb a cserkészing, ha nem rongyos, annál büszkébben hordhatja az ember.

Vazul: Azért irigyellek kicsit, Szilárd, hogy az én ingeim nem olyan régiék, mert nem vagyok még olyan régi cserkész, mint te, aki apród is voltál.

Szilárd: Te, Vazul, én azt hiszem, hogy nem az a fontos, hogy ki milyen régóta cserkész már, hanem ki milyen cserkész és mennyi ideig lesz még az.

Vazul (meggyőződéssel, nagyon komolyan): Én életem végéig az leszek.

Szilárd: Én is állni szeretném a sarat. Fogjunk rá kezét. (Balkezet fognak.) S nagy ígéretünkben a gödöllői magyar Jamboree segítségünkre lesz. (Csoszogás, lábdobogás hallatszik, jönnek a fiúk az összejövetelre.)

Vazul: Az lesz és milyen szép lesz. Talán a legszebb, amit életemben megérek.

Szilárd: Az lesz, bizonyára. Tehát készülünk együtt a nagy lázban.

Vazul: Készülünk, Szilárd, készülünk!

Egy hang (távolabbról): Fiúk, kezdődik az összejövetel.

Szilárd: Gyerünk, Vazul, előre!
(Függöny.) *Dénes Tibor.*

HEGYEN-VÖLGYÖN, ÁRKON-BOKRON KERESZTÜL-

... visz a cserkész utja. Ugyanugy kell fogaitokat is fel és le dörzsölni a Kalodont-os fogkefével — akkor a fogak ragyogó fehérek és erősek maradnak. A Kalodont a cserkész-hátizsák állandó felszereléséhez tartozik... époly nélkülözhetetlen, mint akár a harapnivaló. Mert egészségteket óvja az egyik épugy, mint a másik.

KALODONT

fogkő ellen

Szép kis füzet lett a Koszter Atya Longuewali csonka kereszt-jéből, amelyet most már széltében-hosszában játszanak a csapatok. Elsőrendű darab Jamboree-előkészítő ünnepélyre. A címlapja külön élmény. Megkaphatod a Cserkészboltban darabonként 50 fillérért.

**NEMZETIRUHATÁR JELMEZÜZEM
JELMEZKÖLCSÖNZŐ**
Budapest, VIII., Múzeum-körút 2. Telefon: József 40-4-63.
Előadásokra korhű jelmezek a legjobb kivitelben kaphatók. Cserkészeknek nagy kedvezmény.

Jamboree-anagramm.

Fiúk, figyeljete csak jól! Mit súgnak nektek a „Jamboree” betűi, hogyan rejtőzött el a szóban a tartalmat jelentő, mélyértelmű kifejezés. Vegyétek csak sorra a betűket s rakosgassátok át kissé! Ugye, milyen hamar kiadódik az, hogy „A jó ember”!

Lám csak, milyen jóslatszerű szavak bujnak el abban a furcsa, régi-régi, ismeretlen nyelvű szóban! Benne van az egész cserkészmozgalom gyönyörű célja és eszménye: „a jó ember”; benne van az alapítóra való állandó gondolat, mert ő: „a jó ember”; benne lapul a Jamboree rövid, érthető magyarzata: „a jó ember” világyülekezete!...

Most, hogy a mi kis hazánkban fog lezajlani ez a nagyszerű összejövetel, lépten-nyomon felhangzik, különösen előttek a Jamboree-szó. Gondoljatok mindenkor ennek hallatán a magyar jelentésre is és „a jó ember” szelleme hasson át benneteket, hogy sohasem lankadó ifjú lelkesedéssel dolgozhassatok, mint „a jó ember” az igaz ügyért!...

MI ÉRDEKEL?

Rovatvezető: Dr. SZTRILICH PAL,
a Hárshegyi Cserkészpark parancsnoka.

Mit tartsak a pletykákódó fiúról? (Beküldte: Zibrinyi György.)

Embrevéyszámba megy minden pletyka, kitálalt vagy kicifrázott történetek elbeszélése ismerősökről és ismeretlenekről azért, hogy őket kibájtssuk, gúny tárgyává tegyük, megálázzuk. A teljében, illetéktelen ítélkezés és a lespuskás gyanúsítgatás a gonoszok alávalósága. Épp olyan bűnös az, aki zsiros falatként nyeli, mint az, aki főzi és feltalálja. Bizalmatlanok legyünk

KERÜLETI HIREK

IV. KERÜLET.

A győri 478. sz. Gießwein Sándor cserkészcsapat avatóünnepélye kiemelkedik a csupa-lének és csupa-erő cserkészszervezetek sorából is. A baraktábor, a győri nyomortanya kis fiait szedte össze, nevelte cserkészé és ruházta fel néhány lelkes cserkészistét és a kis rongyosok csapatának első avatásán megjelent az egész társadalom. Ott volt a püspök, a főispán, a városi tanács képviselője és a legelőkelőbből a legszegényebbig minden társadalmi réteg tömege. A bencés-csapat fűvészekenak kísérte az ünnepélyt; Grösz József püspök úr gyönyörű beszédet mondott; Szittvai László rongyos ruhában szavalt Mentés Mihály költeményt s meleg könnyeket csalt a szemekbe; végül a Szövetség nevében Temes György mondott nagy beszédet, majd a fogadalmat kivevés után átadta az életmentő kitüntetés Rothstetter Elemér cserkészistétnek, aki az első elhagyott-gyermekek-cserkészcsapatát szervezte meg Magyarországon. A cserkésziszöv volt az úr ezen az ünnepélyen, amelynek hihetetlen országszerte visszhangja kél majd.

V. KERÜLET.

A 123. Páffy Dániel cserkészcsapat Jamboree-rajja minden héten Drexler L. cst. vezetésével összejövetelt tart. Az újabb őrsi sarkok közül

Ha azt akard, hogy őrsvetetői táborod tapasztalatait odahaza is könnyen gyümölcsöztesd, még most, a táborozás előtt szerezd be az

ÖRSVEZETŐI KÖNYVSOROZAT

I-IV. kötetét. — Megrendelhető a Gazdasági Hivatalban vagy a Cserkészboltban á 1 pengőny aron.

APRÓ HÍREK.

Az évi jelentések jutalmazása tekintetében a központ határozata a csapatok körében nagy megértéssel és örömmel találkozott. A fűrgék és rászoruló siettek a könyvjutalmakért jelentkezni, sok csapat külön elismerő sorok kifejezése mellett — amelyek az ötletre vonatkoztak — leköszönt a jutalomról, fiatalabb (s náluknál jobban rászoruló csapat javára. Ezen csapatok: 3, 5, 35, 184, 215, 223, 242, 248, 366, 755, 804. — Jó egyházi csapat érdeklődött aziránt, hogy miért nem részesült jutalomban. Ezen csapatoknak külön-külön is válaszoltunk, de itt is megemlítjük, hogy jelentésüknek mindenesetre volt olyan, hacsak kisebb hibája, vagy hiányossága is, amely jelentésük megítélését hátrányosan befolyásolta.

Előadás a svéd cserkészek előtt Magyarországról. Eiland Weber magyarbarát német újságíró a svéd cserkészszövetségben vetített képes előadást tartott Budapestről a Magyar Cserkész Eszperantó Gyakorlókörök képeinek felhasználásával és ismertette a Jamboree előkészületeit eszperantó nyelven. Az előadást, melynek keretében magyar népszokásokról és a Balatonról is bemutatott képeket, Sigvard Hakansson tolmácsolta svéd nyelven.

A budapesti Helyiérdeki Vasutak Igazgatósága, amely már sokszor adta tanujelét annak, hogy a cserkészet és a Világjamboree ügyét megérti és támogatja, kimondta, hogy március 25-én kezdődő érvényességgel a Budapest-gödöllői vonalon minden cserkészt, aki szabályszerű érvényes igazolvánnyal rendelkezik, 50%-os (félárú) jeggyel utazhatik bármely menetrendszerű vonaton.

Ezen határozatával az Igazgatóság példát mutatott más közlekedési vállalatoknak a cserkészet és különösen a Világjamboree ügyének támogatására.

Van-e Budapesten olyan cserkészcsapat, melynek kajákat vásárolhatnánk? (Kérdezi: Peletai Béla, 316. jökai-csapat.)

Közöljük a kérdést és várjuk a jelentkezéseket. Mit csináljak, ha meghívnak valahová és én nem akarok megjelenni?

Ha különleges okunk van arra, hogy a meghívás elől kitérjünk, a menetségnek finom és okos módját eszeljük ki, de ezt közöljük előre és közöljük meg az irányunkban tanúsított figyelemességét. Esetleges előre nem látott akadályoztatás esetén azonban mielőtt lehetjük, személynél is jelenjünk meg és kérjünk bocsánatot.

Hogyan lehet a filmképeres csúszását a fényképezőgépen megakadályozni? (Kérdezi: Forner László, óv.)

Egyenesen kell betenni. Ha a tekerés így is elcsúszna, akkor a tekerés alatt levő kis acélrugólapot fel kell hajtítani, hogy az a tekerést erősen rászorítsa a tekerés-orsóra.

első fogadalomtételét. Huszonkét jelölt tette le az első fogadalom dr. Temes György kezébe. A fogadalomtételen a pénzügyminisztérium részéről Éder Károly sz. B. főintéző, a bányahivatal részéről Timkó Gyula hiv. főnök, felügyelő, Kolár Gyula könyv. főnök, felügyelő, a Magyar Cserkészszövetség részéről dr. Temes György, a VI.—VII. kerület részéről vitéz Vízkelety Árpád ker. társelnök urak jelentek meg. A helybeli Frontharcs Csoport és Levente Egyesület egy-egy díszszakkal képviselték magukat. A testvércsapatok közül a pécsbányatelepi 259. számú Turul cserkészcsapat egy örsrel és nagyszerű zenekarával járult hozzá az ünnepély sikeréhez, ugyancsak szépen szerepelt a komlói Levente Egyesület zenekara is. — A csapat a 259. számú Turul csapattal karöltve március hó 25-én lyen tabortűzi jelenet közepette mondotta el a Jamboree ismertető beszédét vitéz Vízkelety Árpád ker. társelnök, melynek hatása alatt, a komlói közönség kérésére a 602-esek megkezdtek a „komlói Jamboree-állás-vonat” megszervezését.

IX. KERÜLET.

A 999. sz. Németh András cserkészcsapat, a kerület legifjább csapata március 8-án rendezte újoncavató ünnepélyét. A csapat agilis parancsnokának, Németh Nándornak fíradozását igen szép siker koronázta. Nagyszámú és köztársasági zöngés jelent meg ezen a kedves ünnepélyen, amelyen kis pincérfiúk fogadták szívukba a cserkészmozgalom nagy eszméit. A fogadalom vitéz dr. Bessenyei Lajos vette ki lelkes beszéd kísé-

tében. Az újoncavató után az angliai Jamboree jelenetét elvénedtek meg a közönség szeme előtt, hogy emlékeztessenek a nyári gödöllői Jamboree nagy feladataira. A Németh András cserkészcsapat fogadalomtételi ünnepét nem mindennapi avatja a vele kapcsolatos szendvics-kiállítás, amelyen a debreceni vendéglőkösök is szép számmal vettek részt.

A 166. sz. Rimanóczy cserkészcsapatnak március 12-én zajlott le a fogadalomtételi ünnepélye a Világítási Vállalat helyiségében. Az ünnepséget a IX. kerület cserkészrendőreinek ének-karja nyitotta meg, ez volt a rendőreinek első nyilvános szereplése. A kegyeletem megemlékezés aktusa volt a második szám, amikor a csapat nagy névadójának, Rimanóczy Kálmannak élete munkáját méltatták és leleplezték arcképét. Kedves képet nyújtott a cserkészpródók ígérettel, ennél már csak a következő szám volt meghiúsító, amikor 20 óregcserkészt, akik annyira öregek, hogy legnagyobb részük már családok ember, tett fogadást a cserkészrendőreinek megtartására és élésére. A fogadalom után vitéz dr. Bessenyei Lajos kerületi elnök és Rimanóczy Béla, a Világítási Váll. igazgatója intézett lelkes beszédet a fogadalmat tett cserkészekhez és a közönséghez. Török Tibor kerületi ügyvezető elnök a Jamboreeről szólt részletesen. A családi ünnepséget a cserkészenedőreinek száma zárta be.

A IX. kerület tabóri rendőrsége március 14-én este fél 8 órai kezdettel fényesen sikerült, táncal egybekötött műsoros estét rendezett az Angol királynő kék és fehér termében. Az egyes műsorszámok közül kiemeljük a cserkészenedőreknak nagy áttérzéssel előadott számait, amelyek szép kidolgozása Cséke Zoltán cserkészenedő-karnagy érdeme. Nagy tetszést váltott ki dr. Tóth Sándor rendőrfogalmazónak, a rendőrcsapat vezetőjének megnyitó beszéde. Hatásos volt Keszler István és Baczó Balázs szavala. Élénk tetszés kísérte Kortvélyes László zenehumorista számát, a komoly zenét Böszörményi Zoltán és Lengyel Sándor hegedűduója képviselte nagy sikerrel. Mindenkit elragadtott Erdel Mihály büvészmutatójainak sorozata, nagy éltető tehetőség „komoly” aggodalmakat keltett a kerület vezetőségében a cserkészenedőrséggel szemben, amit vitéz dr. Bessenyei Lajos műsoron kívüli közönséges beszédében juttatott kifejezésre. Az érkezőleg és anyagilag kitűnően sikerült (tízta bevétel 250 P) ünnepséget a cserkészenedőreknak éneke és reggelit tartó tánc fejezte be. Nem túlozunk, ha azt mondjuk, hogy a cserkészenedőreket Debrecen közönségének szívét egy rohannal vették be.

A kerület március 20-án tartotta a tiszt, illetve segédtesti vizsgákat, amelyekben 20 segédtesti és 5 tiszt állt a vizsgálóbizottság elé, hogy beszámoljon a cserkésztudományok terén tett előhaladásáról. A szépszámu jelentkezés jele annak a komoly készülődésnek, amely a Jamboreet megelőzi.

A debreceni öregcserkészek a szokásos havi összejövetelt március 19-én a Ref. Kollégium tanítóképzőintézetének 167. sz. Törökcs cserkészcsoportja rendezte. A cserkészenedőreknél élelke után Szalai István imádkozott. Ezt Szemes Károly parancsnok problematikus formában felvetett törvénymagyarázata követte a IV. törvényvel kapcsolatosan. Nyitrai Lajos folytatta már az előző összejövetelen megkezdett előadást a nemzeti szocializmusról s megajázolta azokat az alapvetéseket, amelyek hasonlói irányú magyar mozgalom elindulhatna. Mindkét komoly témát élénk vitát váltott ki. Az egyes számok között vitéz Éder Károly elnök beszéde és a megjelent öregek meleg cserkészszeve. Különösen megkedvelték a rendező csapat néhány sajátkezüleg gyűjtött notáit.

A debreceni cserkészenedőreket nagy apparátussal folytatják felelősségteljes munkájukat. Március 17-én vitéz Boskó Mihály rendőrfelügyelő tartott igen értékes gondolatokat tartalmazó előadást a rendőri munkáról, általában szem előtt tartva a cserkészenedőreket feladatait is. Jó előkészítő volt ez a rendőrcsapat minden tagja számára annál is inkább, mert márc. 22-én a csapat nyolc tagja megkezdte a rendszeres rendőri szolgálatot a város különböző pontjain lévő öregekben. Egyelőre napilap teljesítenek szolgálatot a cserkészenedőreket négyórás váltással.

X. KERÜLET.

A X. cserkészerület gyászja. Március 19-én Esztergomban elhunyt szentkivci Palkovics László alispán, a X. kerület társelnöke és az esztergomi cserkészcsoportok helyi bizottságának elnöke. Típusa volt a minden szépért és nemesért lelkesülő magyar urnak, aki a 48-as hagyományokat őrző családban — atyja hosszú éveig raboskodott a szabadságharc után Kufsteinban — nevelkedett fel a szabadság mindenek felett való szeretetében s így kétszeres gyászba volt lelkének, hogy a szabadságot teljes számban vonulhat fel. A felszabadulást nem érthette meg, bár minden erejével ott állt minden olyan törekvés mellett,

amely a szebb magyar jövőt szolgálja. Így került a X. ker. társelnöki és az esztergomi helyi bizottság elnöki székebe, ahol mindenkor a jó munka híve volt. Lemetésén az esztergomi cserkészcsoportok teljes számban vonulnak ki. A gyászistentiszteleten és beszteletési szertartáson a 94. sz. Szent Adalbert teológus-csapat tagjai asszisztáltak, a 260. sz. Pázmány cserkészcsoport tagjai ennek karukkal szerepeltek, a 14. sz. Hóho, 211. sz. Sirály, a 810. sz. Bottyan János csapatok diszörseget adtak és valamennyien zászlokkal és cserkeszjelvényes babérszörűvel kísérték utolsó útjára a köztisztelőben és közszereiben álló alspant.

A jászkarajeni 877. sz. Zrinyi cserkészcsoport március 15-én a helybeli Levente Egyesület közreműködésével az Ipartestület helyiségében műsoros hazatit, előadást tartott. Színre került: Űzen a fenyves című szindarab, azoknál szavaltak, cserkészmókák és énekek. A jól sikerült előadást a közönség szűnni nem akaró tapsal jutalmazta.

A 906. sz. Hunyadi L. cserkészcsoport március 12-én tartotta avatását és előadását. Elelőtt közös szentgyónás és szentáldozás volt, majd delután az avatás, amelyre kb. 1000 ember — szülő, cserkészbárta, érdeklődő — jött össze. A fogadalomtételt Kozma István ker. titkár úr vette ki az avatásra kerülő 23 fiútól. A nagy kultúrtermet ezuttal zsutolagis megtöltö a közönséghez, szervezőbizottsághoz s a fiúkhoz intézett szívbőljövő szavai megalatták az utat mindenki lelkéhez. Esti műsorukon több vidám, komoly darab, cserkészmóka, zeneszám, ének, szavalt s Csillik János parancsnok beszéde szerepelt. Az előadás szép anyagi haszna mellett talán még értékesebb volt az erkölcsi haszna és sikere s az, hogy Nagykáta lakosságának minden rétege szeretetébe fogadta a kis csapatot. Sok könny hullott az előadáson: hol a szomorúság, hol a derű, a kacaj könnyei.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Sz. László. Ird meg a nevedet és címedet, pajtás, mert levélben akarok felelni neked. Nb. a versed retentető zöldség. De azért túléltem. — B. Ó. Az anagramm jó. A jelenetek nagyon érdekelnek; kérem őket. Örülök, hogy megszörelt és szeretném, ha hasonlókkal többször is jönne. — Lovas I. A hir és a cikk jól jön. Husvét után, mert most nem tudna elkészülni a kilésje. — J. Ferenc 91. Nagyon is jó a gondolatod, Ferkó, de nem hozod ki jól a versben. Érezni, hogy küzdesz a tömör stílussal és a rimekkel és azért túllózol, vagy félbekapod a mondanivalódat. Az aramai szöveg ritmusa nem jó; a végén nem „ani”, hanem „áni” van. Így nem rimek jól. De írj csak tovább, máskor is. Várlak. — Rothstetter E. Gyönyörű munka, amelyről igazán örömmel adnánk hirt többször is. De ne ilyen irgalmatlan hosszú beszámolóit küldjön be a csapat, mert annak lehetetlen helyet szoritanunk. Szemelvényeket hoznak belőle. A vers szép, jön. A csoportkép viszont túl sötét, kiisirozva egyáltalában nem volna jó; emellett egy ilyen csoportkép, amilyen kedves emléke a jelenlévőknek, annyira élettelen és semmit sem mondó mindenki más számára. A fiúk mindennapi életéből kérek képet, ahol élnek, mozognak és a maguk világát revelálják. A Magyar Cserkészt szívéré öleli a győri kis testvéreket és Koszter atya hamaron személyes kapcsolatot is szeretne teremteni velük. Talán a nagyhéten. Jó? — P. A. Vác. Szeretettel köszöntöm, mint a magyar cserkészfűk munkatársát. Szép felvételeit besoroztam a pályázati hadak sokaságába. Nagy-nagy meleg-szépséggel köszöntöm a nyári táborban pompásan beváló „Quo vadis” testvéreket. Szép husvétot! Sok örömet! — P. P. Ilyen unteitelligens és goromba irásokra nem felek a Magyar Cserkészt. — Eszperantó. A Magyar Cserkészt lelkes szeretettel áll minden olyan megmozdulás mellett, amely a magyar cserkészmunkát előre viszi. Ez szent kötelessége. Így figyeli az eszperantó vonalán való külföldi kapcsolataitokat is és mindenben, ahol teheti, segít kezet nyújt, vagy ha szükséges, rátk támogat. A tabóri újságra vonatkozólag felvetett eszme jó, beszélni fogunk róla. Csak szeretnék egyszer találkozni veletek, hogy lássam, mennyi cserkészt jelentetek magyar és idegen kontingensekből. Adjatok alkalmat a találkozásra. — T. E. Pécs. A beküldött apróságot nyomdába adtam. A Jamboree-gondolat jó; beadom a parancsnokságunk. Kicsősi igen örült, hogy Pécsen van egy névro-

A Magyar Cserkésztisztviselő Hivatalos Lapja. Előfizetési ára egész évre 12 pengő. — Félévre 6 pengő. — Negyedévre 3 pengő. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. kerület, Nagy Sándor-utca 6. szám. Cserkészház. Szerkesztésért és kiadásért felelős: KOSCH BÉLA dr. Kiadja a Magyar Cserkésztisztviselő.

C SERKÉSZEK

használatok

„C SERKÉSZ”-
írónokat

„C SERKÉSZ”-
radiókat

„C SERKÉSZ”-
pasztellokat

Kaphatók minden
papírkereskedésben.

kona; üdvözlő őt és buzdítja, hogy legyen jó csibész. — Benkó Bandi. A rajzod nagyon jó, Bandikám; fel fogjuk használni. Érdemes gyakorolnod a rajzolást. A versed egészen jó lenne, ha kissé jobban vigyáznál volna a ritmusra és ha a 4-ik és 6-ik sor el nem rotnán. Ezek t. i. erőltetettek. De azért eltettem az ősz számlára, akkor majd leközlőjük. — Forner L. Lacikám, szerkesztői üzenetét már küldtél ebben az ügyben. Kikerülte a figyelmedet. Tavaly március 31-ig volt kifizetve a lap, így a tartozások reátok az ünnepen. Öleltek! — W. József, 672. Egyelőre nem tudok semmi biztosat közölni. A Jamboree-parancsnoksággal külön meg kell beszélnem a dolgot. Ha valami megoldás kínálkozik, üzenek, vagy írok. Addig türelmet! — Bálint Dezső. Intézkedtem az elmaradt számok ügyében. A jánosalmi fiúkkal bizony nagyon szeretnék már találkozni. Török Lacival elbeszélgetünk a régi jó időről. Egyszer, amikor nem is vártok, felátogatok hozzátok. Jó? — Almok. A vers, sajnos későn érkezett, elvesztette aktualitását. Egyébként közepes értékű; sem gondolataiban, sem stílusában nincs megkapó, új és eredeti hiba, hogy nem tud a sablon fölé emelkedni. Pedig az elparentált melegségi költő nem a sablon embere volt. — Horváth Zoltán. Éljen! Végtelesen örülök az első kötetnek. Levélben felelek neked a husvétii idő csendjében. — Tyukfarmer. Persze, hogy tévedés. Évente 3500-at, vagyis naponta tízet akkor sem tojik a tyúk, ha éjelen nap 10 cserkészenekar haragsja fülebe a legszebb indulókat. Egy nullát törölj s még így is gyönyörű az eredmény.

LAPUNK

hirdetési részén
csakis megbízható
cégeket ajánlunk.
Vásárlásnál hivat-
kozzunk a Magyar
Cserkésztre.

Csak Szent Lukács Gyógyfürdő töltsz Kristályvizet!

A SZELEKTIVITÁSRÓL.

A szelektivitás fokozásának a tárgyalásánál a teljesség kedvéért meg kell említenünk az antennacsatolás változtatásának a hatását a szelektivitásra.

Ez elég jó és egyszerű segítség.

Az első hangolókör (rezgőkör) csatolása az antennával különböző lehet, éspedig:

1. Primercsatolás, ha az antenna és az első rezgőkör között közvetlen (galvanikus) összeköttetés van, amikor az antennatekerces egyben a rezgőkör indukciós tekercese is.

2. Szekundercsatolás, amikor az antenna és a rezgőkör között csak induktív csatolás van.

A szekunderkapcsolásban ismét két eset lehetséges:

a) Ha az antennakör nem hangolható;

b) ha az antennakör is hangolható.

(Az előbbi az ú. n. aperiódikus csatolás, míg az utóbbi a periódikus csatolás.)

Legszelektívebb a periódikus antenna szekundercsatolás mellett, ezzel szemben azonban a legkevésbé hangerős.

Leginkább használatos és elterjedt az aperiódikus kapcsolás.

Ha ennél az antennatekerceset úgy készítjük, hogy a rezgőkör tekercesében, vagy az előtt elforgatható legyen, akkor elérjük azt, hogy az antenna és a rezgőkör között a csatolás változtatható, azaz az antennatekercesben keletkezett erővonalakból hol kevesebbet, hol többet viszünk át a rezgőkör tekercesébe.

Az antennatekerces különböző helyzeteinek próbálgatása által tudunk olyan helyzetet előállítani, amely mellett a szelektivitás a legnagyobb anélkül, hogy a hangerő lényegesen megkisebbedne.

Most már csak türelem dolga, hogy a két követelményt (szelektivitás és hangerő) összehangba hozzuk.

Lényeges szerepe van még a szelektivitás fokozásában a visszacsatolásnak is.

(Reményem, a visszacsatolással mindannyian tisztába vagyunk, — ha nem, úgy tessék megkérdezni.)

A hangolókörben fellépő veszteségek pótlásánál játszik szerepet a visszacsatolás.

Az előbbiekből (lásd mult közleményt) tudjuk, hogy a veszteségek csökkentésével nő a szelektivitás, ennél fogva a veszteségek pótlására szolgáló visszacsatolás a szelektivitást is növeli.

Mennél szorosabb a visszacsatolás, azaz mennél hamarabb áll be a begerjedés (sivítés), annál kevésbé lehet jól megközelíteni a kritikus határértéket.

Vigyázzunk tehát arra, hogy a visszacsatolás mennél lágyabb legyen.

Ezt azáltal érjük el, hogy a visszacsatolásra szolgáló tekerces szintén elforgathatóra képezzük ki és csak annyira forgatjuk be, hogy a begerjedés a legmagasabb hullámhosszú állomásnál (középhullámon, Bpest I.), éppen csak beálljon, a rövidebb hullámoknál úgyis erősebb lesz.

Árnyékolás.

Ha a szelektivitás követelményeinek a legteljesebb megtartásá-

Üvegfestés tustollal.

Nagy örömmel olvastuk a „Magyar Cserkész“ egyik nemrég megjelent számában a tusfestési eljárást és azonnal nekiütkünk kipróbálni. Nagy volt azonban a csalódásunk, mert akárhogyan is igyekeztünk, a tus hol nem fogott, hol meg széjjelfutott. Sok próbálkozás után végre rájöttünk, hogy van egy mód, amellyel mindezeket a hibákat könnyen és gyorsan kiküszöbölhetjük. Az üvegen még a legvékonyabb tustollal is írni, sőt színes festékek festeni is lehet. Az egész eljárás roppant egyszerű, nem kell ugyanis mást csinálnunk, mint az üveget, amelyre rajzolni akarunk, egy kevés talcummal (federweissel) leheletvékonyan bekenni mindenütt egyformán. Az így betalcumozott üvegre bátran rajzolhatunk akármilyen vékony vonalakat is, mind meglátászik és semmiesetre se fut széjjel a tus, vagy festék. Vigyázzunk arra, hogy a munka megkezdése előtt alaposan mossuk meg a kezünket s munka közben gyakran nézzünk utána, hogy véletlenül nem töröltük-e le a talcumot valahonnan. Célszerű még, ha a betalcumozás előtt kis darab tiszta talcumos ruhával töröljük le az üveget. Egyszínű diapozitívek hátára a fenti módon alkalmazott festék élethűbbé teszi az amúgy egyhangúan szürke felvételeinket.

„Wontolla.“

val megépítjük a készülékünket és egy nagyobb adóállomás szomszédságában üzembe helyezzük, megtörténhet az a kellemetlen eset, hogy amíg a készülék a külföldi állomásokat kifogástalanul szelektálja egymástól, addig a közeli adóállomást nem tudjuk kihangolni, sőt, még esetleg a skála több pontján is „betör“.

Ennek oka az, hogy a rezgőkör tekercese a helyi nagy térintenzitásból (mint keretantenna működve) elegendő energiát vesz fel antenna nélkül is ahhoz, hogy számunkra a jelen pillanatban esetleg éppen nem óhajtott műsort hozza.

Ezen segíteni külsőleg nem igen lehet (antennarövidítés stb.), hanem árnyékolunk kell.

Miben áll ez?

Árnyékolásnak (a rádióban) nevezzük a fémeknek azt a hatását — ill. és jobban mondva, ennek kihasználását —, hogy a rádióhullámokkal szemben úgy viselkednek, mint a fényátnem-bocsajtó tárgyak a fényhullámokkal szemben, azaz a mögöttük levő tárgyakat ezek hatásától megóvják.

Ilyen árnyékoló hatása van minden fémlemeznek. Ezeket a földvezetékek vezetői (galvanikus) összeköttetésbe hozzuk.

Legnagyobb árnyékoló hatása van a vaslemeznek, ezután jönnek árnyékoló hatás szerint rangsorban összeállítva a vörösréz, horgany és alumínium.

Leginkább elterjedt a vörösréz és az alumínium, mert könnyen formálhatók és tetszetős színűk van.

Az árnyékolás történhetik:

1. Az egész készülék leárnyékolásával, azaz az egész készüléknek fémdobozba való építésével.

2. Csak a rezgőkörök tekercesének az árnyékolásával, azaz a tekerceseket helyezzük el árnyékoló dobozba (Hara-doboz), vagy serlegbe.

Az amatőrök az előbbi már nem igen alkalmazzák, annál inkább az utóbbi.

Az árnyékolás a külső hatásokkal szemben nyújtotta védelmen kívül még a belső káros hatással (az alkatrészek egymásra való nemkívánt hatása) kiküszöbölésére is segítséget nyújt, ezt azonban itt nem tárgyaljuk.

Árnyékolásnál mindig a legnagyobb gondossággal járjunk el (hézag ne legyen), mert ha nem építünk elég gondosan, akkor a szépséghibán kívül még elektromos szempontból is kár ér bennünket.

A tekercesnek árnyékolásánál tapasztalati adatok alapján a legelső követelmény az, hogy az árnyékoló doboz v. serleg foka a tekerces külső szélétől legalább félátmérő se legyen. (Pl. ha a tekercesátmérő 5 cm, akkor a serleg belvilága $5 + 2 \times 2.5 = 10$ cm legyen.)

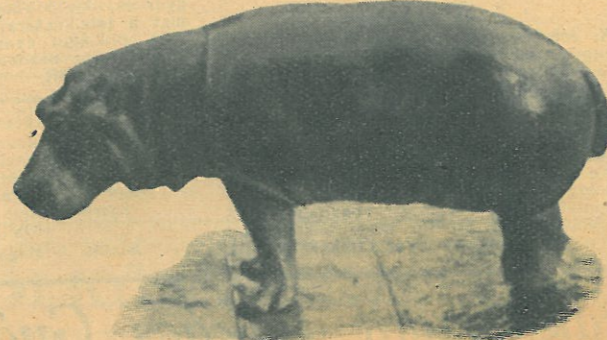
A tekerces nyílásánál tehát a hossz tengely irányában az árnyékoló fémlemez legalább a tekerces átmérőjével egyenlő távolságban legyen a tekerces legszélső menetétől. Ugyanigy a másik oldalon is.

Ezt a szabályt szigorúan tartsuk meg.

Figyelemmel kell lennünk még arra is, hogy a teljesen leárnyékolott tekercesnek valamivel nagyobb menetszámot adjunk az árnyékolás nélküli tekerces menetszámánál.

A viszonthallásig jó vételt és jó munkát. o—v—i.

Az Országos Állatvédő Egyesület iskolai pályázata. Az Országos Állatvédő Egyesület a most folyó tanévre tanulók számára a következő pályázattételeket hirdeti: 1. A népiskolák I—IV. osztályainak: Az állatok kicsinyei. 2. A népiskolák felsőbb osztályai, az ismétlőiskolák és polgári- és középiskolák I—IV. osztályai számára: A fák és bokrok nevelésével hogyan védjük az állatokat? 3. A középiskolák V—VIII. osztályai, a képzők és felsőkereskedelmi iskolák számára: Állatvédő beszéd az Országos Ifjúsági Madárvédő Liga 25. évére. A dolgozatokat névaláírással az iskolai igazgatóságok útján 1933 április 15-ig az Országos Állatvédő Egyesülethez (Budapest, IX., Ernő-utca 11—13.) kell beküldeni.

A népszerű Zotyó.

(Kunfalvi felv.)

Megjelent

a III. javított (színes)

Jamboree-térkép

Ára 30 fillér.

Vidéki rendeléseknél a portó a rendelőt terheli.

Még kapható a

Jamboree propaganda borítékzáró bélyeg

barna színben.

Ára ivenként 10 fillér.

Mindkettő kapható a Gazdasági Hivatalban és a Cserkészboltban.

Mein Kávè
Fogalom!

A Magyar Cserkészszövetség összes központi hivatalainak hivatalos órái:

naponként d. e. 9—1-ig és szombat kivételével d. u. 4—7-ig. Pénztár-órák: naponként d. e. 11—1-ig, d. u. 4—6-ig, kivéve a szombat délutánt.

Az országos elnök és az országos főtitkár fogadó ideje:

dr. Papp Antal orsz. elnök minden hétfőn és pénteken 6—7-ig fogad;

vezető Faragó Ede orsz. vezetőtitkár és a Vezetők Lapjának szerkesztője hétfőn d. u. 4—6, szerdán d. e. 10—1-ig és d. u. 4—6-ig, csütörtökön d. e. 10—1-ig, d. u. 4—6-ig.

dr. Koszterszits József, a Magyar Cserkész szövetség vezetője fogad szerdán d. e. 12—1-ig és d. u. 4—6-ig.

dr. Major Dezső orsz. ügyvezető főtitkár naponként d. e. 10—1-ig, szerda, csü-

törtök és szombat kivételével d. u. 5—7-ig; dr. Kosch Béla orsz. gazdasági főtitkár: mindennap d. e. 10—1-ig, kedd, csütörtök, szombat 4—7-ig;

dr. Zsembery Gyula orsz. ügyész, minden pénteken d. u. 5—7-ig;

dr. Sztrilich Pál orsz. vezetőtitkár-helyettes: naponta d. u. 4—5-ig a Cserkészházban, szombat és vasárnap délután részben a Cserkészparkban;

Éry Emil országos vezetőtitkár-helyettes: hétfő, szerda, péntek 5—7-ig.

dr. Molnár Frigyes külügyi főtitkár: szerdán d. u. 4—6-ig;

vezető Farkas Ferenc a Jamboree-iroda hivatalos óráit szerda és péntek d. u. 5—8-ig tartja.

Jamboree-iroda naponként d. e. 9—1-ig és d. u. 4—7-ig.

Jamboree sajtócsoport és M. Cs. segéd-szerkesztő naponta 11—1-ig. Cserkészapródelőadó: kedd 5—6-ig, szerda 4—6-ig.

Farkaskölyök-előadó szerda fél 7—8-ig. A Vízitelep hivatalos óráit minden szerda, csütörtök és pénteken d. u. 4—6-ig tartja a Cserkészházban.

A Cserkészpark részére szolgáló telefon-üzeneteket hivatalos órák alatt a Vezetőtiszti Testület veszi át. Balla Dezső parkgondnok a Cserkészpark telefonján naponta reggel 8—9 óra között megtalálható.

A Hárshegyi Cserkészpark folyó ügyeit Balla Dezső parkgondnok végzi, akinek állandó lakása a Cserkészparkban van. Megtalálható: hétfő, szerda, pénteken 4—6-ig a Szövetségben, egyébkor a Cserkészparkban.

Tekintettel a világtábor nagy és nehéz előmunkálataira, kérjük a csapatokat és a megbízottakat a hivatalos idők pontos szemlélésére. Elnökség.

Telefon: Cserkészház: 112—34*; Cserkészpark: 643—13; Vízitelep: 928—30.

Új telefonszámunk: *18—7—64. Kérjük a Szövetséget lehetőleg ezen a számon keresni, illetve hívni.

Tábor csinosításához, cserkészotthon műhelymunkájához, fafaragáshoz nélkülözhetetlen kézikönyv

JÁNOSY I.: FAMUNKÁK I—II. — ÁRA 1.20 P.

Beszerezhető a Magyar Cserkészszövetség Gazdasági Hivatalában és a Cserkészboltban.

Ha Gödöllőre készültödben...

körülvesznek
a Jamboree gondjai,
gyere hozzánk,
mi megteesszük, ami tőlünk telik!

A Jamboree Táborparancsnokság szigorú rendelkezése a Jamboree öltözködést illetően arra indítja bennünket, hogy jó minőségű, olcsóbb ruházati cikket is bocsájtunk a csapatok rendelkezésére. Ime:

Harisnya , khaki „Világtábor“ védjegyű	
nagyság	21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 cm
ár	0.76 0.82 0.88 0.94 1.— 1.06 1.12 1.18 1.24 1.30 P
Körgallér , „Világtábor“ védjegyű, irányított lóden	
hossza	85-92 100-108 116-120 cm
ár	13.50 16.80 19.80 P
Cipő , „Világtábor“ védjegyű, magasszárú, duplacsattos, varrott duplatalppal, végigbélelt, békanyelves, sötétbarna sport-box	
nagyság	40 46 36-39 31-35 sz.
ár	16.90 16.— 15.— P
Félcipő , „Világtábor“ védjegyű, csattos nyelvel, varrott duplatalppal, végigbélelt, sötétbarna sport-box	
nagyság	40-46 36-39 31-35 sz.
ár	13.60 12.10 11.10 P

A két legfontosabb tábori felszerelési cikkben rendkívüli kedvezményes akciót rendezünk, amíg a készlet tart.

Csajka fedővel, alumíniumból, 1 literes, szabályos minőségben és kivitelben ... P 1.58

Hátizsákok: 2 zsebes, chrombőr-szíjjazatú, bőrszegélyes, vízhatlan olív anyagból

nagyság cm	50 x 50	50 x 60	60 x 60	norvég	50 x 50
régi ár	8.—	10.—	12.—		16.—
akció-ár	5.80	7.—	8.—		10.50

2 zsebes chrombőr-szíjjazatú, bőrszegélyes „Gránit“ sátorvászomból

nagyság cm	50 x 50	norvég	50 x 50
régi ár	14.—		17.80
akció-ár	8.—		11.80

Egyéb, itt fel nem sorolt cikkekre, sátorra stb.-re vonatkozólag kérjed részletes árjegyzékünket.
Figyelj arra, hogy a „Vásárlási-jegy“ révén nyújtott olcsóbb árak és visszatérítés kedvezménye július hó 15-vel megszűnik!

CSEKÉSZBOLT SZÖVETKEZET
CSEKÉSZFELSZERELÉSI ÉS TURISTABOLT
BUDAPEST, V., NAGY SÁNDOR-UTCA 6.

Telefon: 11-2-34, 18-7-64. Postatak-számla szám: 34383.
„Elet“ Irodalmi és Nyomda Rt. Budapest, I., Horthy Miklós-út 15. — Igazgató: Laiszky Jenő